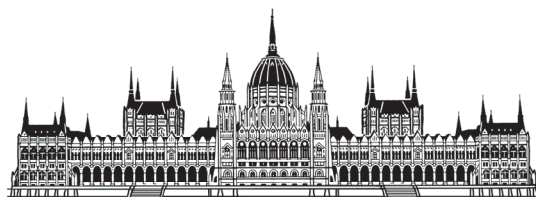

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István, Latorcai János
és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné, Móring József Attila,
dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	53
Bejelentés mentelmi ügyről	53
Bejelentés a Kisgazda Képviselők Parlamenti Csoportjának megalakításáról	53
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	53
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	55
Harrach Péter (KDNP).....	57
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	58
Tóbiás József (MSZP)	60
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	62
Vona Gábor (Jobbik).....	64
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	66
Rogán Antal (Fidesz)	68
Németh Zsolt külügyminisztériumi államtitkár.....	70
Döntés napirendi ajánlás módosításáról	72
Döntés Házzsabálytól való eltérések tárgyában	72
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	72
Határozathozatal	73
Hegedűs Lorántné jegyző.....	73
Határozathozatal	74
Döntés önálló indítvány sürgős tárgyalásáról	75
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	75
Határozathozatal	76
Döntés az általános vita lezárását követő azonnali határozathozatal lehetőségéről	76
Az ülés napirendjének elfogadása	76
A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	76
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	77
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	79
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	80
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	82
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	85
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	87
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	88
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	88
Felszólalók:	
Czunyiné dr. Bertalan Judit , a törvényalkotási bizottság előadója.....	91
Dr. Schiffer András , a törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	91
Csöbör Katalin (Fidesz)	93

<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP)	96
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	100
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	105
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	109
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	114
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	117
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	119
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	119
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	121
<i>Dr. Rétvári Bence</i> közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	123

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	125
Balla György (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	125
Felszólalók:	
<i>Dr. Rétvári Bence</i> közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	126
<i>Tuzson Bence</i> , a törvényalkotási bizottság előadója	126
<i>Czunyiné dr. Bertalan Judit</i> (Fidesz).....	127

A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat határozathozatala	127
---	-----

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő szavazás	128
Zárószavazás	128

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő szavazás.....	128
Zárószavazás	129

Napirenden kívüli felszólaló:	
<i>Pócs János</i> (Fidesz)	129

Az ülésnap bezárása	132
----------------------------------	-----

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszter, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár, SZATMÁRY KRISTÓF és ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
3. ülésnapja

2014. május 12-én, hétfőn

(13.04 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 3. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Szűcs Lajos jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Miskolci Járásbíróság Simon Miklós országgyűlési képviselő, a Jászberényi Járásbíróság Pócs János országgyűlési képviselő, a Pesti Központi Kerületi Bíróság Józsa István országgyűlési képviselő, a Bajai Járásbíróság Harangozó Tamás országgyűlési képviselő **mentelmi jogának** felfüggesztését kezdeményezte magánvádas indítvány beérkezése miatt. A megkereséseket kiadtam a mentelmi bizottságnak.

Simon Miklós, Szabó Zsolt, Turi-Kovács Béla és Vantara Gyula képviselő urak arról tájékoztattak, hogy **megalakították** a Kisgazda Képviselők Parlamenti Csoportját. A házszabály rendelkezése szerint a csoport létrehozása a frakciótagságukat nem érinti.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András úr, az LMP frakcióvezetője: „Mit folytatnak?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szombaton, negyedszázad után először kormányprogram nélkül választott miniszterelnököt az Országgyűlés. Önök annyit mondtak, hogy folytatják. Mit folytatnak?

Az elmúlt négy évben Magyarországon a GDP 2,1 százalékkal emelkedett, miközben az európai uniós átlag 4,4 százalék, a román 5,3, a szlovák 9 fölött, a lengyel 12 százalék ugyanebben az időszakban, a bolgár majdnem 4 százalék. Ha önök így folytatják, 2020-ra Magyarország Európa szegényháza lesz.

Mit folytatnak? Az államadósság éppúgy 80 százalék körül van, mint amikor önök átvették a kormányrudat, közben lenyúltak 3000 milliárdot a magán-nyugdíjpénztári megtakarításokból, tehát ennyi adósságot halmoztak fel a következő generációk felé. A paksi hitelszerződés újabb 3000 milliárdos plusz adósságot teremt, tehát így összességében az fenyeget, hogy valójában az államadósság a GDP 100 százaléka fölé tud ugrani, ezért követeljük többek között a paksi szerződés azonnali felmondását.

Mit folytatnak? El sem kezdték a jövedelemszivattyúknak az elzárását, hiszen az offshore-biznisz ma is virágzik Magyarországon, a láncolatosságot kivizsgálását megakadályozták, ellenben kötik a stratégiai partnerségi megállapodásokat nagy

multicégekkel, amelyek a transzferárakon keresztül hatalmas jövedelmeket szivattyúznak ki, és május 1-jétől szabad a gazda a termőföld-spekuláció előtt.

Mit folytatnak? Hiszen 2010 óta nincs több megélhetést adó munkahely, viszont egyre több a dolgozó szegény Magyarországon. Az a helyzet, hogy a minimálbért hiába emelték 38 százalékkal, a nettó béremelkedés 10 százalék volt az elmúlt négy évben. Az adóék emelkedett meg, az OECD-tagországokon belül a negyedik legmagasabb Magyarországon. Ma a magyar emberek kevesebb pénzért többet dolgoznak, hiszen az új munka törvénykönyve azt is lehetővé tette, hogy a túlórapénznek, a pótlékoknak reszeljenek, nő a munkaidő, csökken a szabadság.

Tisztelt Országgyűlés! 2009-ről 2012-re a felső jövedelmi tizednek a jövedelme majdnem 18 százalékkal nőtt, miközben az alsó tizednek már 2007 óta folyamatosan romlanak a jövedelmi viszonyai, az elmúlt négy évben 6 százalékkal csökkent. Tíz évvel ezelőtt a jövedelemkülönbség hétszeres volt Magyarországon, az elmúlt négy évben kilencszeresére nőtt. Magyarországon a szegénység, a nélkülözésben élők aránya a legnagyobb az Európai Unión belül, 26 százalékos, Görögország a második 20 százalékkal. Az Unión belül 4 százalékkal nőtt a szegénység, Magyarországon 14 százalékkal.

Aligha gondolhatjuk azt, hogy az a jövedelmi helyzet alapvetően változni fog, hogy a keresőknek a kétharmada Magyarországon a 225 ezer forintos átlagkereset alatt keres, hiszen amíg a nemzetgazdaság nem termel hozzáadott értéket, a magyar bérek a nyomában sem lesznek az európai béreknek. De hogyan is lenne változás akkor, amikor az oktatásnak a GDP-arányos hányada folyamatosan zuhan? 2003-ban majdnem 6 százalék volt, 2011-ben 4,3 százalék. A felsőoktatásból éves szinten hosszú évek óta 60-70 milliárdot vonnak ki, 1,5 százalék alatt van a felsőoktatásnak a GDP-arányos részaránya.

Magyarország az elmúlt négy évben a 300 ezer közmunkás országa lett, a közmunkából élők közül 2013-ban összesen 17 ezren, alig 6 százalék az, aki el tudott helyezkedni az elsődleges munkaerőpiacon. Magyarország a 28 uniós tagállam között 24. a foglalkoztatás tekintetében, és a fiatalok között még riasztóbb a tendencia: ma már 12 százaléka a fiataloknak korai iskolaelhagyó, holott a célkitűzés az Európai Unión belül 2020-ra 10 százalék lenne. Nőtt a birtokkoncentráció az elmúlt négy évben, az agrártámogatások nagy részét a felső 10 százalék nyeli le. Azt látjuk, hogy miközben nő az elvándorlás, hiszen néhány év alatt 2,5-szeresére növekedett azoknak a fiataloknak az aránya, akik el akarják hagyni ezt az országot, lassan a munkaügyi statisztikákat az tudja kozmetikázni, hogy hányan dolgoznak Londonban.

Ha önök ezt folytatják, a magyar társadalom egy közmunkaalapú társadalom lesz, Magyarország pedig egy unokák nélküli összeszerelő ország marad.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Amit öntől hallottunk, az egy megkésett kampánybeszéd, én azt hiszem, hiszen ezt elmondhatta volna egy hónappal, két hónappal, három hónappal ezelőtt is. Teljes mértékben azokat a szavakat hallottuk vissza az LMP frakcióvezetőjétől, amelyeket bármilyen, ennél szűkebb körben *(Dr. Schiffer András közbeszól. - Dr. Szél Bernadett: Változott valami?)* megtartott LMP-kampánygyűlésen is elmondhatott volna, de a választók ezt egy öt egész pár tized százalékos támogatottsággal jutalmazták is.

Önök itt vannak a parlamentben, de mégis a Fidesz-KDNP volt az, amelyet egyértelműen nagyobb mértékben hatalmaztak fel, és amelynek az elmúlt négy év kormányzati munkája folytatását egyértelműen támogatták. *(Dr. Schiffer András: Hol a program?)* Így tehát arról, amit ön elmondott, a választók bő egy hónappal ezelőtt véleményt mondtak, és bár ennyi kritikával illették a Fidesz-KDNP-t, mégis minket bíztak meg a kormányzás folytatásával.

Tisztában voltak-e - ön bekiabálja mindig, hogy hol a program, hol a program - a választók azzal, hogy mire szavaznak akkor, amikor a Fidesz-KDNP-re szavaznak? Én úgy gondolom, hogy teljes mértékben tisztában voltak, hiszen négy év alatt látták, hogy mi az a politika, amit a Fidesz-KDNP folytat.

(13.10)

Ön itt előszeretettel mondja most is és mondogatta az elmúlt napokban is, hogy az LMP a multiérdekek ellen küzd. Ha ön megnéz akár csak egy intézkedést, mondjuk, a rezsicsökkentést, az elsősorban pontosan a nemzetközi tulajdonú, multinacionális kézben lévő, nagy közműszolgáltatóknak volt nehéz intézkedés, és tízmillió magyar polgár számára volt előnyös intézkedés. Nem volt egy olyan kormány sem a megelőző jó pár ciklusban, amely kormerte volna ezt lépni. Szép, hogy önök ilyen szavakat mondanak, de akkor álljanak ki és mondják, hogy ebben a tekintetben a Fidesz-KDNP politikája tökéletesen megfelel annak az elvárásnak, amit az önök szavazói is mondanak, hiszen ez az LMP szavazói számára ugyanúgy előnyös volt, mint másnak.

Az elmúlt 25 évben választási ígéreték és választási programok tekintetében nagyon-nagyon sokat

hallottak már a magyar választók, nagyon sok mindenki ígéretett, sőt, mondjuk, Gyurcsány Ferenc idejében nemcsak választásokra ígérettek, de választások közötti időszakban is 2-3 havonta újabb és újabb programokat dobtak be mint elképzeléseket a jövőre nézvést, de abból nem sok valósult meg.

Ugyanakkor láthatták az állampolgárok, mi az, ami négy év alatt ebben az országban történt, és egyértelműen nem az LMP-t vagy nem másik ellenzéki pártot bíztak meg a kormányalakítás lehetőségével, hanem a folytatásra mondtak igent. Persze, az is lehet, hogy önöknél egy választási program részletelesen, hogy a jövő zöld; ez a kifejezés bizonyára sok mindent elmondhat - van, akinek a jövő zöld-fehér, amúgy -, de valahogy ez mégiscsak kevés, ha ön egy alapos választási programot akarna mondani.

Azt viszont láthatjuk, hogy az LMP nem azt mondta, hogy folytatjuk; ugye, ön az, aki négy évvel ezelőtt is itt ült, de amúgy nagy megújuláson ment keresztül a pártja és a frakciója is, tehát ezt a fajta politikát lehet, hogy önök mégsem ígérték, hogy folytatnák.

Ami pedig az elmúlt négy év eseményeit illeti, amit folytatni szeretnénk, ön megint eléggé lenézően beszélt a közmunkaprogramról, mint sok más ellenzéki képviselőtársa szintén a közmunkásokról. Ön is mondta, hogy a közmunkások egy része már a piacon elhelyezkedett. De szeretném én kérdezni, hogy ezeknek az embereknek ön szerint, képviselő úr, a piacon ki adott volna munkát. Ha ön, mondjuk, egy vállalkozó, teszem azt, és van egy 20 fős cége, és egy 21. álláshelyet is meghirdet, és arra az egy helyre jelentkeznek 30-an, abból 10-en az elmúlt hónapokban lettek munkanélküliek, 10-en egy éven belül, és megint van 10 ember, aki 2-3-4 vagy 5 éve munkanélküli, ön melyiket vette volna föl? Nyilvánvalóan azt vette volna föl ön is, akinek kisebb volt a munkanélküliségi ideje, hiszen jobban képből van azzal, hogy mik az új technológiák, mik az új ügyintézési mechanizmusok, frissebb a munkatapasztalata. Itt olyan emberek szereztek munkát a közmunka révén, akiknek egyébként a piacon az életben nem lett volna lehetőségük munkához jutni, mert egy túljelentkezésnél minden munkáltató a frissen munkanélkülivé váltakat részesítette előnyben. Amikor tehát ön bármilyen kis számról is beszél, hogy azok az emberek valós munkalehetőséghez jutottak, ez már, azt hiszem, hogy siker.

Az pedig, hogy akik a közmunkában dolgoznak, most már nemcsak segélyt kapnak kvázi ingyen az államtól, hanem valamit a közösség érdekében tesznek azért, hogy ugyanezt a fizetést, sőt sokkal többet kapjanak, hiszen nem 30-40 ezer forintos vagy akár huszon-egynéhány ezer forintos segélyt kapnak, hanem átlag 70 ezer forintos bérrel rendelkezik egy közmunkás, sokkal inkább megéri neki tehát ebben a programban részt venni.

De nagyon sok minden mást is lehet mondani. Ön is említette a minimálbér-emelést, az IMF-tartozás kifizetését, amely Magyarország pénzügyi függetlenségét szolgálja, ugyanilyen fontos a magyar föld védelme, amely továbbra is biztosított, és más európai országok jogi lehetőségei közül a lehető legalaposabbakat vettük figyelembe, a pedagógusbér-emelés tekintetében a közszférában megindult a béremelés (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és még lehetne folytatni, hogy mennyi minden az, amit folytatni szeretnénk.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter úr, a KDNP képviselőjében: „A politikai kultúráról” címmel. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így a parlamenti ciklus elején tisztelettel köszöntöm önöket, az újakat is és a régieket is. Ha végignézek itt az üléstermen, akkor egyszerre látom a változásnak és az állandóságnak a jeleit. Változott maga a beosztás, változott a frakciók létszáma, hiszen felére csökkent a képviselők száma, de úgy tűnik, hogy a frakciók aránya és az arcok kevésbé változtak, tehát egyszerre van az állandóság és a változás jelen.

És ha a jelenségeket nézzük, akkor egy picit eltávolodva ettől még egy jelenségre felhívnam a figyelmüket: mindnyájan tapasztaltuk, amikor a szavazás napja eljött, hogy felszaporodtak a politikai pártok. Van, aki azt mondja, hogy ez a demokrácia érvényesülése, mások azt mondják - elnézést a kifejezésért -, hogy a szélhámosoknak és az idiótáknak ad lehetőséget. Én úgy gondolom, hogy mindenképpen át kell tekintenünk az indulás feltételeit, de talán menjünk egy picit mélyebbre, és a politikai kultúráról ejtsünk néhány szót.

Úgy gondolom, hogy egy pozitív és egy negatív jelenségre mindenképpen fel kell hívni a figyelmet. A közéletben kivirágzott a gyűlölet kultúrája. Vannak, akik a téren köpködnek, vannak, akik az interneten, és mások a politika színpadán. Az okok persze különbözőek. Nyilván egyeseknél a személyiség belső problémájáról van szó - vagy ilyenek születtek, vagy ilyené lettek -, mások talán fizetett bértollnokok és a személyes lejáratás a feladatuk, és ismét mások frusztráltak valami miatt, akár a választás eredményei, akár a kampány idején egymásnak okozott kellemetlenségek miatt, és tudjuk, hogy a frusztráció mindig agressziót szül.

De egy ország számára van olyan jelensége a politikai kultúrának, ami nélkülözhetetlen, és ez a kormányzat határozott, de nyugodt magatartása. Biztos irányt kell mutatnia az országnak és lakosainak. Ez a határozottság a stabil kormányzati többségből kell

hogy fakadjon, és úgy érzem, hogy ebben a ciklusban is erre minden lehetőség megvan.

A kultúra mellett néhány gondolatot megérdekel ennek a ciklusnak a célkitűzése is: ha egy mondatban kell összefoglalni, nyilván azt mondjuk, hogy a gazdaság erősítése és a társadalom rendezetté tétele, az igazságosságnak, illetve a társadalmi normáknak az érvényesítése.

Engedjenek meg itt egy megjegyzést, ami egy aktuális kérdésre vonatkozik. Azt hiszem, olyan világban élünk, ahol különösen fontos a normáknak, a hagyományos értékeknek, az egymás iránti tiszteletnek a megjelenítése. Ebben a világban furcsa jelenségek vannak. Amikor egy férfi azt mondja magáról, hogy egy nő, és történetesen még szakálla is van, akkor lehet, hogy jópofáságnak gondoljuk ezt, és addig talán nincs is baj. A baj akkor kezdődik, ha pozitív diszkrimináció részese lesz ez a szakállas nő.

(13.20)

A célok között talán néhány konkrétat is érdemes említeni. Úgy gondolom, hogy a gyermeknevelés biztonságát mindenképpen növelni, erősíteni kell, és ez részben az otthonteremtés, részben pedig a munka és a család összeegyeztetésének a kérdése. A rászorulóknak védelme szintén egy olyan kérdés, amiben lépnünk kell. Nyilván itt a devizahitelek is szóba kerülnek; de az általunk már kezdeményezett és reményeink szerint rövidesen megvalósuló családi csődvédelem megint egy olyan kérdés, ami reményeink szerint még ebben az évben megvalósul. Már azért is népszerű ez a kezdeményezés, mert ahogy észrevettem, más politikai pártok is rárepültek erre a gondolatra.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Április 6-án a választók szerintem stíluskérdésben is véleményt nyilvánítottak, egyértelmű véleményt, és sem a szélsőséges jobboldali, sem a szélsőséges baloldali megnyilvánulásokat nem tüntették ki nagymértékben a bizalmukkal, hanem valóban egy megbízható, határozott és az emberek érdekeit néző Fidesz-KDNP-politikát tüntettek ki a legnagyobb mértékben a bizalmukkal, akik nem a hisztériakeltésben, nem a gyűlöletkeltésben, nem az utcai agresszióban, nem az egyes kisebbségek vagy egyes népcsoportok elleni hisztériakeltésben vagy gyűlöletkeltésben érdekeltek, hanem az emberek

hétköznapi problémáinak a megoldásában, legyen szó akár devizahiteles-problémáról, munkahelyteremtésről, családi gazdálkodásról a családi típusú adórendszerben, és még lehetne sorolni, hogy hány más területen. Mi nem a gyűlöletkeltésben hiszünk, hanem a fontos célokban hiszünk, a fontos nemzeti ügyekben hiszünk.

Más oldalon azonban a politikai kultúrának a gyűlölet volt az alapja, a gyűlölet és az irigység, amire egész kampányokat is lehetett építeni, akár már jóval a kampányidőszak előtt, lehet szó szobordöntésről, fejrugdosásról, amellyel szemben persze akkor mindenki elhatárolódik, de utána szervezőit a parlamentbe juttatja, és még más, akár az utóbbi hetekben itt a Kossuth téren történt eseményekről is beszélhetünk, köpködésről és másról.

Lehetett olyan stílusú politikát vinni, amely gúnyolódott a túloldalon, amely a békemenetet békamenetnek hívja vagy birkák gyülekezetének, és lehetett valóban a másik oldalon, a Fidesz-KDNP oldalán pedig személyeskedés nélkül célokról, jövőképről beszélni. Lehetett riogatni e stílusban az állampolgárokat azzal, hogy az új választójogi rendszer, például az a kampány-szabálmódosítás, amelyik azt mondta, hogy nem lehet a kereskedelmi médiumokban pénzért hirdetni, és óriási vagyontokat költeni arra, hogy a nagy kereskedelmi csatornákon ki tud több hirdetést leadni, ez majd milyen nagy mértékben vissza fogja vetni a választási részvételt, vagy a többi olyan közpénztárca-kímélő eszköz, amelyik az új kampányfinanszírozási rendszerben megjelent és csökkentette a pártok költségeit. De mindezek a hisztériakeltések, mindezek a rémhírterjesztések nem váltak be, hiszen körülbelül ugyanakkora volt a részvétel, mint más választásokon; volt, amelyiken kevesebb volt, volt, amelyiken több volt, tehát körülbelül hozta azt az átlagot, amit az előző választások részvételi száma hozott.

Szintén mondták a ciklus első felében, hogy a Fidesz-KDNP úgy kívánja a saját előnyére formálni a választójogi rendszert, hogy csak kevés párt tudjon rajta elindulni, hogy nehezíti a kis pártok indulási lehetőségeit. Majd a kampányban ennek az ellenkezőjét hallottuk a pártoktól: ott éppen azt mondták, hogy milyen sokféle párt indul el, ez szolgálja a Fidesz-KDNP érdekeit. Hallottuk tehát, hogy a sok párt is a Fidesz-KDNP-nek jó, meg a kevés párt is a Fidesz-KDNP-nek jó; lehet, hogy a választókkal vannak vitában igazából az ellenzéki pártok, és nem a pártok száma, hanem a politikai csoportnak, a pártnak a hitelessége dönti el, hogy az állampolgárok kit támogatnak és kit nem.

Szintén egy fontos stíluselem volt akár a kampányban, ha a politikai kultúrát nézzük, akár az elmúlt négy esztendőben, hogy sokan úgy gondolták, úgy tehetnek szert belpolitikai haszonra, ha a belpolitikát nemcsak Magyarországon, hanem Magyar-

ország határain kívül, főleg Brüsszelben vagy más nemzetközi szervezeti székhelyeken vívják meg. Azonban szerintem a választások végeredménye mindenki számára tanulság, mindenkinek, aki tollba mondta a Tavares-jelentést, aki szórólapozott Magyarország ellen az Európai Parlament folyosóján, hogy ez a fajta politika, amelyik Magyarország lejáratásáról szól, ami a belpolitika külpolitikában való megnyilvánulásáról szól, nem hoz idehaza politikai előnyt. A magyar választók nem díjazták azt, akinek a hatalom megszerzése érdekében akár az ország lejáratása is megengedett eszköz, aki önmagát a nemzet közösségénél fontosabbnak tartja, és akár 10 millió ember kárát sem tartja kis árnak ahhoz, hogy saját maga a politika középpontjába vagy legalábbis a parlament miniszterelnöki bársonyszékébe emelje önmagát. Remélem, ezt az üzenetet mindenki meghallotta.

De ugyanígy felelőtlen politika volt a stílusát tekintve, amikor valaki a magyar parlamentben akár zsidóellenes, cigányellenes vagy más jelszavaival adott lehetőséget arra, hogy Magyarországot külföldön támadják, és ehhez biztosított municiót azoknak, akik Magyarország ellenfelei igazából.

Ami pedig a stílust és a kultúrát illeti: akár ha az alakuló vagy pontosabban a szombati ülést nézem, amikor a Magyar Szocialista Párt képviselői kivonultak a szavazás után, miután a miniszterelnök-jelöltből miniszterelnök lett, akár a gratuláció elmaradását, az a párt, amelyik a kampányban végig azt mondta, hogy ő az, amelyik az európaiságot, a nyugatosságot képviseli, pont az a párt nem tudott gratulálni. Valahogy Angela Merkel és Barack Obama tudott Orbán Viktornak gratulálni a miniszterelnökké választásához, a Magyar Szocialista Párt elnöke nem, pedig még az európai frakcióvezetőjük is itt volt, és ő is megtette. Bízom benne, hogy az európai politizálás azért szélesebb körű lesz Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most jött el az a pillanat, hogy az MSZP képviselőcsoportjának megadjam a szót, jelesül Tóbiás József képviselő úrnak, aki „A magáncsőd egy komplex megoldás része” címmel fogja a napirend előtti fel szólalását elmondani.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ötödik éve ígéri a Fidesz és a KDNP, hogy megalkotja a családi csődvédelem szabályait. Önök öt éve arról beszélnek, amiről az imént éppen Harrach Péter frakcióvezető úr beszélt. 2009 óta önök arról beszélnek, hogy egyszer majd be fogják nyújtani a családi csődvédelemről szóló törvényt. Ez a mai napig nem történt meg. Önök beszélnek, de ebben az értelemben nem cselekednek.

Pedig a megalkotása ennek a törvénynek soha nem volt olyan aktuális, mint ma. Mert, tisztelt képviselőtársaim, attól, hogy április 6-án volt egy választás, az politikailag lehet, hogy elrendezte a mai üléssorokat, de nem rendezte el a társadalmi problémákat. Ugyanúgy ma családok százai fizetnek évente 100 ezer forintot az állam kasszájába Európa legmagasabb áfájával, az orbáni adókkal, a csipszadóval, a telefonadóval és társaival. Több százezer család nem tudja fizetni a számláját, 1,4 millió ember nem tud megfelelő fűtésű lakásban lakni. Több százezer devizahiteles család fizeti elviselhetetlenül magasan a törlesztőrészeket. 20 százalékkal gyengébb ma a forint a devizához képest, mint 2010-ben volt.

Önök, tisztelt képviselőtársaim, ahelyett, hogy valódi megoldásokat nyújtanának a családok eladósodottságának a kezelésére, hogy érdemi segítséget nyújtanának az önhibájukon kívül bajba került devizahiteleseknek, megint csak ideiglenesen, tüneti kezeléssel álltak elő a benyújtott törvényjavaslatokkal, egyébként pedig tétlenül várnak - hol a szabadságharc? - arra, hogy Brüsszelben mit döntenek, hol várnak arra, hogy a Kúria mit dönt, miközben a megoldás öt éve az asztalukon van. Az önök állítása szerint is, a Ház iromány-nyilvántartójában egyértelmű, az elmúlt négy évben négyszer nyújtotta be a Magyar Szocialista Párt a magáncsőd intézményéről szóló törvényjavaslatát, amely pontosan azoknak segít, akik átfogó módon, önhibájukon kívül, munkahelyük elvesztésével, úgymond jövedelmük radikális visszaesésével kerültek abba a helyzetbe, hogy képtelenek az eddigi megállapított szinten finanszírozni az adósságaikat.

A magáncsőd intézményének bevezetése a hitelező jóindulatán múlóan a mai napig úgy dől el, hogy azon áll vagy bukik az adós jövedelme, családja, egzisztenciája, hogy az, akinek tartozik, milyen szándékkal viszonyul az adósság rendezéséhez. Az a javaslat, amely a mai napon is az Országgyűlés előtt van, nagyobb esélyt nyújt a megegyezésre az adós és a hitelező között, de úgy, hogy biztosítja az adós és családja számára az újrakezdés lehetőségét, visszatérését - elsősorban adófizető állampolgárként is - a jelenlegi rendszerbe.

(13.30)

Az adósságrendezési eljárás bevezetésének pontosan az a célja, hogy megkapaszkodhassanak ezek az emberek, ezek a családok, ne legyenek földönfutók, és ne legyenek a fedél nélküli-társadalom táborát növelő tagjai.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök az elmúlt hetekben, napokban többször beszéltek arról, hogy a rendszerváltás befejezettnek tekinthető - mondta a köztársasági elnök, mondta a miniszterelnök, el-

hangzott e Ház falai között is. Szeretném mondani, hogy attól, hogy a politikai rendszerváltást önök befejezettnek tekintik, adóssak vagyunk mindannyian a társadalmi rendszerváltás befejezésével, és egyetlen pillanatra sem lehet olyan fennhéjázó módon arról beszélni, hogy valamit már befejeztünk, ha csak magukat fejezték be.

Ma négy millió ember vár arra, hogy a társadalmi rendszerváltás is befejeződjék, és lehet, hogy nem az egyedüli és a legüdvözítőbb megoldás a magáncsőd intézménye, de egy része, egy nagyon fontos része annak a komplex megoldásnak, amellyel e Ház falai között az elmúlt négy évben többször vitatkoztunk.

Eljött tehát a cselekvés ideje, és arra kérem önöket, hogy vegyék tárgysorozatba és vegye napirendjére a Ház - még akár a mostani moratórium törvényével megegyező módon -, hogy kialakulhasson egy közös kompromisszumos javaslat azok érdekében, akik április 6-a után is azt várják e Ház falai között a többségtől, hogy érdemi intézkedésekkel, hathatós segítséggel legyenek az érintettek irányában.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Van egy jó és egy rossz hírem, így is kezdhetném. A jó hír az, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt kidolgozta ezt a javaslatot, és ebben a tavaszi szakban előrelépés is lesz ezen javaslat terén, ebben biztos lehet, képviselő úr.

A rossz hír az, hogy még ez sem fog tudni segíteni az MSZP kétmilliárdos adóssággondján *(Tóbiás József: Ez a politikai kultúra része?)*, hiszen nemcsak a polgárokat, nemcsak az országot, de a saját pártjukat is eladósították *(Tóbiás József: Istenem!)*, és úgy látszik most már, hogy talán a saját bőrükön megtapasztalták ennek a problémának a mibenlétét, így rájöttek, hogy az állampolgárok számára is ez egy fontos kérdés lehet a mindennapi vagy mindenhavi gazdálkodási tervek kialakításakor. Ha ezt tudták volna, talán lehet, hogy önök támogatták volna a végtörlesztés lehetőségét is. Akkor arról beszéltek, hogy ez a bankoknak milyen hátránnyal fog jární; hogy ez össze fogja omlasztani a magyar bankrendszert; hogy ez milyen hátrányos következményekkel fog jární a pénzügyintézetek számára, és nem arra az állápontra helyezkedtek, mint a Fidesz-KDNP, hogy 170 ezer családot lehetett megmenteni a bedőlés veszélyétől, a folyamatosan változó törlesztőrészek rémétől, hanem önök a bankok szempontjait vették elő első szempontként, és nem pedig a családok, az állampolgárok szempontjait.

De ha még visszább megyünk, azt is láthatjuk, tisztelt képviselő úr, hogy ezt a problémát, hogy 140-szeresére nőtt a devizahitel-állomány, mégiscsak egy 2004 és 2010 közötti időszaknak tudhatjuk be, amikor politikai okokból szétverték önök az első Orbán-kormány támogatott forinthitelezési rendszerét, amivel akkor nagyon sok család tudott elindulni, és első otthon vagy egy nagyobb otthon megalapozni magának.

Ehhez képest önök arra biztatták szinte az embereket, hogy mindenképpen devizahitelt vegyenek fel, hiszen ezzel a gazdaságnak valamiféle növekedését ideig-óráig fenn lehetett tartani. Igaz, hogy később sokkal nagyobb kárát szenvedjük el, és megfizetjük ennek a levét az ország, de önök felelőtlenül engedték ezt. A svájci jegybank figyelmeztette önöket, hogy ebből baj lesz, de önök süketek maradtak erre a figyelmeztetésre. Ausztriában, Lengyelországban vagy Szerbiában betiltották ezeket a termékeket, de önök szabadon engedték, és ha akár a magas kamatot nézem, akár a törvényalkotást nézem itt a parlamentben - a 2002 és 2004 közötti törvényalkotásra gondolok -, mind-mind-mind az állampolgárokat ebbe az irányba lökte.

Ez okozta ezt az óriási problémát, aminek az egyik felével meg tudott birkózni az első ciklusában a Fidesz-KDNP-kormányzat, hiszen 170 ezer család - ahogy mondtam - a végtörlesztéssel kikerült ebből, és ennél is többen vannak benne az árfolyamgát rendszerében. Szintén sokaknak segített a Nemzeti Eszközkezelő, de valóban ezt a problémát még nem oldottuk meg - nemcsak mi, hanem az egész társadalom vagy legalábbis annak az ez irányban felelősséggel rendelkező része. Tehát itt még van feladatunk ebben a ciklusban.

Ezek közül az első feladatunknak ma igyekszünk eleget tenni, és a kilakoltatási moratóriumot a mai napon egy Házaszálytól eltéréssel - ha ehhez az ellenzéki pártok is hozzájárulnak, amiben azért okkal bízhatunk - meg tudjuk hosszabbítani. És akiknél már a végrehajtási eljárás az utolsó stádiumba jutott, a kilakoltatás réme fenyegeti őket, és hajléktalanná válhatnak, ezeket a családokat, most őket ettől a veszélytől meg tudjuk menteni, ha határozatlan ideig a devizahitelek, de csak a devizahitelek esetében kitoljuk a kilakoltatási moratóriumot a korábbi meghosszabbított időtartamból határozatlan időtartamra a jövőben is.

Sokszor vádolták önök az előző kormányzatot azzal, hogy nem konzultál eleget, nem készíti elő a javaslatát, ugyanakkor a devizahiteles probléma rendezésére először időt és lehetőséget biztosítottunk a bankok és az adósok részére, hogy ők munkálják ki azt a konstrukciót, ami a bankok számára is elfogadható, az adósok számára is elfogadható, és ha így a két félnek sikerül megegyezésre jutni, azt természetesen az állam támogatni fogja. Ez az egyezte-

tés, amit önök sok más javaslatnál kértek, hónapok alatt nem vezetett eredményre.

Ezt követte az a lépés, hogy a Kúriától vártuk az ügy eldöntését, de a Kúria is a luxemburgi Európai Bíróságra mutatott, és azt kérdezte tőle, hogy bizonyos tekintetben egyáltalán van-e döntési kompetenciája, egyáltalán a luxemburgi Európai Bíróság engedi-e, hogy azokban véleményt nyilvánítson. Hát, igencsak a kormány álláspontjával megegyező álláspontra helyezkedett a bíróság és mint előtte az Európai Bizottság, és azt mondta, hogy igenis a Kúriának lehetősége van erre, és a Kúria akár az egyoldalú szerződésmódosítás kérdéseiben, főleg a tájékoztatás kérdésében - hogy ez egy valós és érthető tájékoztatás legyen -, illetőleg az árfolyamrés kérdésében is adott lehetőséget a magyar Kúriának.

Bízunk benne, hogy ez a kúriai döntés minél hamarabb megszületik. Azt követheti a parlament döntése, amelyik a Kúria által nem rendezett problémákat megoldja (*Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.*), és azt fogja követni a KDNP család- és csődvédelmi javaslata.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Vona Gábor úr. Parancsoljon! A felszólalását „Tiszteletet a magyaroknak!” címmel fogja elmondani.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Mivel ez az első jobbikos hozzászólás a mostani ciklusban, engedjék meg, hogy a pártom nevében köszönetet mondjak azoknak, akiknek a bizalmából újra itt lehetünk, és akiknek a bizalmából küzdhetünk Magyarorszáért és a magyar nemzeti érdekekért.

A szombati napon a miniszterelnök úr elmondta uniós kampánybeszédét, de a két legérzékenyebb társadalmi problémáról, a devizahitelekről és a földkérdésről egy szót sem ejtett, bár nagyon jó lett volna hallani, hogy mi a konkrét kormányzati program a két válságos terület kezelésére, hiszen most már eljutottunk ahhoz a pillanathoz és arra a pontra, hogy maga Fazekas Sándor miniszter úr is azt mondta és arra hívta fel a magyar társadalmat, hogy védjük meg a magyar földet. Hoppá! Néhány hónappal ezelőtt, amikor ezt mi mondtuk az Országgyűlésben, akkor a miniszter úr azt mondta, hogy ez olcsó hözöngés a Jobbik részéről, most pedig kiderül, hogy mégsem olyan betonbiztos ez a földforgalmi törvény. Most nem akarok ezen hosszasan rugózni, inkább a miniszterelnök úr beszédének kapcsán én is elmondanám, hogy nagyjából hogyan látom az Európai Unióhoz fűződő viszonyunkat.

A magyar politikában véleményem szerint három csoport létezik az európai uniós tagságunk érté-

kelését illetően. Van egyrészt az euromazochisták csoportja, a baloldal és az MSZP, akik azt szeretik, ha Brüsszel láncon tart bennünket, ha Brüsszel csúnyán beszél Magyarországgal, és néha még jó alaposan meg is bünteti - ők ezt élvezik. *(Lukács Zoltán: Rövid láncon!)* Vannak az euraivak - ezek önök, a Fidesz képviselőcsoportja -, akik azt gondolják, hogy mellébeszéléssel, félrebeszéléssel, csiki-csukival, időhúzással Brüsszel félrevezethető. És van a harmadik csoport - ezek vagyunk mi -, akik azt mondják, hogy Magyarországot becsapták az MSZP- és a Fidesz-kormányok asszisztálásával, mert Magyarországot nem azért vették fel ebbe a közösségbe, hogy nekünk pénzt adjanak, Magyarországot felzárkóztassák, hanem azért, mert a versenyképességükhöz szükség volt a mi olcsó munkaerőnkre, és a termékek eladásához szükség volt Magyarországi tízmilliósi piacára.

Ez az eurorealizmus, ez a valóság, nem önök az eurorealisták, hanem mi vagyunk azok, és mindenféle MSZP-s és fideszes propagandával ellentétben a Jobbik nem azt szeretné, ha Magyarországot kapásból kiléptetnénk az Európai Unióból *(Lukács Zoltán: Egy-két hónapot várnánk vele!)*, hanem a Jobbik azt mondja, hogy a csatlakozási szerződést kell módosítani. Európa-pártiak vagyunk, de nem egy szakállas nőben látjuk Európát és Európa jövőjét. Nem hiszünk abban az európai egyesült államokban, amelyet az MSZP nyíltan és egyértelműen, önök pedig féloldalasan, de egyértelműen gyakorlatilag szintén támogatnak. Mi a nemzetek Európájában hiszünk, ahol a nemzetállamok megőrizhetik a szuverenitásukat, és abban a csatlakozás-szerződés-módosításban, amely nélkül Magyarországnak az elmúlt tízéves vesszőfutása folytatódni fog.

Mert mi történt itt valójában? Az történt, hogy idejött a külföldi tőkés a maga versenyelőnyével, olcsó hitelével, tőkeerejével, és letarolta a magyar gazdaságot, letarolta a magyar vállalatokat, gyárakat, üzemeket, vállalkozásokat, és a mindenkorai kormányok a kezüket szétárva ehhez végig asszisztáltak. Persze ígérettek fűt-fát a kis- és közepes vállalkozások megmentéséről, de nem tettek semmit, mondván, hogy ez ütközne az uniós versenyszabadsággal. A nyugati pedig röhögött a markába, mondta: a magyaroknak az Európai Unió kell meg az Európai Közösség? Hát akkor most jól megkapják!

(13.40)

Miközben Orbán Viktor azt állítja, folyamatosan arról beszél, hogy mi vagyunk Európa harmadik legiparosodottabb nemzete, amely egy elképesztő csúsztatás, a valóság az, hogy a gyáraink, az üzemink megszüntek az elmúlt időszakban, és nem azért vásárolták fel a külföldiek az üzeminket, a gyárainkat, hogy működtessék, hanem éppen ellenkezőleg,

hogy tönkretégyék azokat és megszabaduljanak a magyar konkurenciától. Így lett övük a magyar piac, és amilyen termelési kapacitást idehoztak, azt csak azért hozták ide, hogy viszonylag közeli helyen olcsó munkaerőnket ki tudják használni a maguk versenyképessége számára.

Ezért a jelenlegi helyzet a következő, tisztelt hölgyeim és uraim. Magyarországon a magyar emberek nyugati áron nyugati termékeket vásárolnak nyugati tulajdonú üzletközpontokban, nyugatiaknak átjárt földön dolgoznak vagy nyugatiak kezébe átlopott gyárakban, nyugati szintű munkát várnak el tőlük, lényegében minden nyugati, csak a jövedelmük és a bérük nem nyugati, az magyar. És itt jön a Barba-trükk, mert Orbán Viktor erről nem beszél Brüsszelben. Idehaza eljátssza a szabadságharcot, kiteszi az óriásplakátra, hogy „Tiszteletet a magyaroknak!”, de hallotta már valaki önök közül egyszer is Brüsszelben Orbán Viktort azt mondani, hogy elég volt, hogy azt mondja a magyar miniszterelnök *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás ugyanott: Félrevezetsz! Ne hazudozz! - Zaj. - Az elnök csenget.)*, akár ő, akár az elődei, hogy nem fogjuk hagyni, hogy kizsigereljék *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Zaj. - Az elnök csenget.)*, hallották önök egyszer is, hogy azt mondja a magyar miniszterelnök, hogy nem fogjuk hagyni, hogy kizsigereljék a magyar munkaerőt?! Éppen ellenkezőleg! *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* Éppen ellenkezőleg, azzal érvel, és azzal csábítja ide a külföldi vállalkozásokat, hogy a magyar munkaerő olcsó. Pont az ellenkezőjét teszi a miniszterelnökük. Szégyelljék magukat! Erről nem hallottak, és a magyar földről sem beszélt a magyar miniszterelnök, csak idehaza játssza a szabadságharcot. Idehaza eljátssza a szabadságharcot, de Brüsszelben már nincs szabadságharc.

Mi azt mondjuk, tisztelet kell a magyaroknak, igen, tisztelet kell. De kell igazság is, egyenlő bérek ugyanazért a munkáért, kell a szuverenitás is, és kell megélhetés, mert a magyar emberektől az elmúlt 24 évben az Európai Unióhoz csatlakozás oltárán elvették a megélhetést, és ehhez az MSZP kormányai és az önök kormányai is asszisztáltak.

Szégyelljék magukat! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak, kérem a kormánypárti képviselőket, hogy tartsák észben, hogy nem minden kérdés vár választ. *(Szórványos derűlttség a Fidesz soraiból.)* A jövőre nézve szeretném, ha ezt észben tartanák. *(Taps a Fidesz soraiból.)* Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ön azzal kezdte a felszólalását, és az is volt a címe, hogy „Tiszteletet a magyaroknak!” Ebbe a körbe nyilvánvalóan Pásztor István is beletartozik. Az önök európai parlamenti listavezetője tegnapi sajtótájékoztatóján sem ítélte el azt a volt képviselőtársát, politikustársát (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van! Így van! - Zaj. - Az elnök csenget.*), aki nemhogy a tiszteletet nem adta meg Pásztor Istvánnak, akinek egyébként van a múltjában sok olyan erény és érdem, amiért igencsak nagy tiszteletet érdemelne a magyar nemzet közössége szempontjából, tehát nemcsak hogy a tiszteletet nem adta meg neki, hanem a tiszteletlenség határán is túlmént akkor, amikor hisztériát keltett ott ellene, és leköpték, becsmérlő szavakkal illették Pásztor Istvánt. Ezután az önök európai parlamenti listavezetője ettől nem határolódik el, nem kér bocsánatot, nem mondja azt, hogy én ezzel nem azonosulok, nem tudok közösséget vállalni (*Moraj a Jobbik soraiból. - Közbeszólás ugyanott: Ne hazudj! Nem igaz! Nem igaz!*), nem vagyunk egy politikai platformon, hanem menti, mentegeti, barátjának nevezi, harcostársának nevezi, és nem érez semmilyen olyan kérdést, nem érez semmilyen olyan mondatot, amit ki kéne mondjon, hogy elégtételt adjon Pásztor Istvánnak és a magyar politikai kultúra egészének. (*Moraj a Jobbik soraiban. - Közbeszólás ugyanott: Nem igaz!*)

Amikor ön feláll itt most a parlament első rendes munkaiülésén és azt mondja, hogy „Tiszteletet a magyaroknak!”, akkor azt várhattuk volna öntől, hogy valamire mégiscsak felszólítja az európai parlamenti listavezetőjüket. Vagy arra, hogy adjon tiszteletet Pásztor Istvánnak, kérjen elnézést, ne azonosuljon egykor azért szebb parlamenti napokat is megélt parlamenti képviselőtársunkkal, vagy határolódjon el tőle, vagy mondja azt, hogy vele tart, de akkor nem tart az Európai Parlamentbe, mert magyaroknak tiszteletet adni és a köpdősökkel egységet, közösséget vállalni, ezt egyszerre nem lehet. Én azt hittem, hogy ön azzal kezdi itt a mai felszólalását, hogy mind a Jobbik nevében megköveti - mint ahogy ezt már megtette talán a médiában korábban - Pásztor Istvánt (*Dr. Apáti István: Félidőnél jársz!*), és valamit Morvai Krisztinával kapcsolatban is mond, hogy lehet-e így ő a Jobbik európai parlamenti listavezetője. Én ezt vártam volna öntől első mondataként a „Tiszteletet a magyaroknak!” cím alatt. (*Novák Előd: Halljuk a választ!*)

Ami pedig a Jobbik politikáját illeti, önök itt most eurorealistáknak mondták, de amit keltettek, az szerintem inkább eurohisztéria volt, hiszen hogy lehetséges az, hogy önök azt mondják, hogy az Európai Unión belül akarnak érdeket érvényesíteni, majd kimennek az utcákra, és vagy kidobálják, vagy elégetik az európai uniós zászlót. Hogy lesznek önök bármiféleképpen is tárgyalópartnerek az Európai Unió-

ban? Önök esetleg beülnek azoknak a pártoknak a frakciójába, ottani parlamenti képviselőcsoportjába, amelyben a többi országból érkező hasonló párt magyargyalázásból szerzi a politikai tőkét és így építi fel magát? Ez egy reális európai politika? Ön azt mondta, hogy nem hallotta a konfliktust és a csatazajt Magyarország és az Európai Unió között az elmúlt négy esztendőben. Hát mástól sem dübörgött a sajtó, mint az ilyesfajta nézeteltérésektől, és ha akár Viviane Reding vagy más neveket mondunk önöknek az Európai Unió vezetéséből, akár az Európai Bizottságból vagy az Európai Parlamentből, hát megtanulták Magyarország nevét. De nem szép jelzőkkel illették, pontosan azért, mert húsz év után először volt Magyarországnak egy olyan kormánya, 2004 óta először volt egy olyan kormány az Európai Unión belül, amely harcosan kiállt a magyar emberek érdekéért, nem politikai hisztériát akart kelteni, hanem meg akarta védeni a magyar emberek érdekét, és nem a magyar nyugdíjasoktól vett el pénzt, hanem a bankok kaptak kölönadót. Nem az orvosoktól és a rendőröktől vette el a 13. havi fizetést, hanem kölönadót vetett ki a biztosítótársaságokra, a kereskedelmi láncokra vagy az energiacégekre. (*Novák Előd: Áthárították!*) Az első ilyen kormánya volt Magyarországnak az Európai Unión belül, éppen ezért rontott rá Brüsszel Magyarországra, éppen ezért támogatták minden úton-módon a szocialisták kampányát, ahogy csak tudták különböző újságírók vagy európai politikusok, és értettek velük egyet.

Azt mondhatjuk tehát, hogy az elmúlt négy esztendőben igencsak hatékony volt Magyarországnak az európai érdekképviselője is, ha más nem, az is mutathatja, hogy az egy főre eső európai uniós támogatásokban Magyarország sokkal jobban szerepel a most kezdődött 7 éves európai költségvetési ciklusban, mint szerepelt az előzőben. A közös európai pénzekből, adóeurókból, sokkal nagyobb rész jut Magyarországnak fejenként, mint az előző időszakban jutott. Ebből is látszik, hogy nem a szocialista meghunyászkodó politika, nem a jobbikos zászlógejtő politika (*Novák Előd: Gyenge a forint!*), hanem a józan nemzeti Fidesz-KDNP-politika (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) vezet eredményre.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: A mai utolsó napirend előtti felszólalást Rogán Antal frakcióvezető úr fogja elmondani, a Fidesz részéről: „Közös dolgainkról”. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Körülbelül egy hete, hogy újakezdte munkáját a Magyar Országgyűlés. Azt gondolom, mind a mai nap, mind sajnos az elmúlt napokban a Parlament

falai között vagy éppen a Parlament falai előtt zajló események is azt mutatták, hogy az ellenzék pártjai ugyanazokat a vitákat és sajnos ugyanazzal a stílussal akarják folytatni, amelyekről egyébként egyszer már április 6-án a magyar választók ítéletet mondtak. Azt ne felejtjük el, hogy április 6-án a magyar választók ítéletet mondtak abban a kérdésben is, hogy egyébként hogy kell az országot gazdaságpolitikailag vagy az Európai Unióban sikerrel képviselni, de április 6-án ítéletet mondtak a stílusról is, tisztelt képviselőtársaim.

Azt gondolom, hogy ebbe a stílusba nem tartozik bele, hogy egy parlamenti párt volt képviselője az európai parlamenti listavezetőjének hathatós támogatásával a parlament alakuló üléséről távozó határon túli magyar közösségek egyik vezetőjét gyakorlatilag leköpdösik a Parlament előtt, mindennek elhordják tűrhetetlen és agresszív stílusban. Ez a tűrhetetlen és agresszív stílus az, amely igazán veszélyes. Veszélyes Magyarországra nézve, mert ahhoz fog vezetni, hogy ezzel a tűrhetetlen és veszélyes stílussal le lehet járítani Magyarországot nemcsak az Európai Unióban, hanem az egész világon, magyarok előtt is és nem magyarok előtt is. *(Taps a kormánypárti padsorokból. - Fodor Gábor tapsol.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már arról beszélünk, hogy egyébként ki mit tett Magyarország, a magyarok megvédése érdekében az Európai Parlamentben vagy az Európai Unióban, akkor azt gondolom, sem a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőinek, sem a kormánynak és a miniszterelnöknek személy szerint nem kell szégyenkeznie, a miniszterelnök kétszer is ott volt az Európai Parlamentben, hogy megvédje a magyarokat és megvédje Magyarországot. Tisztelt jobbkios képviselőtársaim, ha itt viszont én az önök európai parlamenti képviselőinek a tevékenységét tenném mérlegre, akkor az egy egész furcsa mérleg lenne, mert egyikük a stílusával folyamatosan az Európai Parlamentben és azon kívül is lejáratna Magyarországot és a magyarokat egy agresszív stílussal, másikuk éppen önnönmaga útjait keresgélte az Európai Parlamentben, és legkevésbé sem a magyarok ügyét képviselte, a harmadik meg közülük, úgy tűnik legalábbis az utóbbi hírek alapján, több időt tölt el Oroszországban, mint Budapesten vagy éppen Brüsszelben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a parlamenti patkó ugyan velem szemben lévő, de baloldali részére nézek, az a baj, hogy ott sincsenek jobb híreim ebből a szempontból. Ha mérlegre tesszük azoknak a képviselőknak a tevékenységét, akiket ugyanúgy a magyar választók küldtek, csak nem a magyar parlamentbe, hanem az Európai Parlamentbe, akkor azt kell hogy mondjam, hogy ha a szocialisták, illetve az ott lévő egy szem úgymond liberális vagy liberálkonzervatív - Bokros Lajos éppen ahogy hívta magát, de régen ő is szocialista volt - képviselő tevékenység-

gét nézzük, akkor azt kell hogy mondjam, ők pedig ugyan nem a stílusukkal járatták le Magyarországot, hanem a munkájukkal próbálták meg lejáratni Magyarországot.

(13.50)

Mintha ez lett volna az egyetlen célkitűzésük az Európai Parlamentben. Idézzük fel, hogy mi az, amiket tettek! Ők voltak azok, akik már az első pillanatokban, a magyar uniós elnökség kezdetén lejárató körlevelet készítettek el, amelyben rágalmazták Magyarországot, rágalmazták az új magyar alaptörvényt, rasszizmusról beszéltek, és a magyar uniós elnökség kezdetén ezt a körlevelet sok ezer példányban küldték körbe egész Brüsszelben, a Brüsszelben dolgozó alkalmazottaknak, politikusoknak és mindenkinek. Ezzel próbálták lejáratni Magyarországot.

Ezt követően hozzászólások sokaságában támadták a magyar kormányt az Európai Parlamenten belül, és folyamatosan gazdasági érdekcsoportokat vettek a védelmükbe. Például a multinacionális vállalatokat védelmezték a magyar kormánnyal szemben az Európai Parlamentben. Önöknek, a szocialisták európai parlamenti képviselőinek fontosabbak voltak a bankok és a multinacionális vállalatok, mint a magyar családok. Mert őket képviselték igazán az Európai Parlamentben, és nem Magyarországot.

És akkor arról még nem is beszéltünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi is volt az ominózus Tavares-jelentéssel. Mindig is sejtettük, hogy azért ahhoz lehet valami közük a szocialistáknak, de Herczog Edit megvilágította számunkra, hogy még ennél is több közük van hozzá. Elvégre ő mint a szocialisták európai parlamenti képviselője nyíltan elmondta, hogy ők mondták tollba Tavaresnek a jelentést. Azt a jelentést, ami aztán végképp megpróbálta lejáratni Magyarországot.

Azt gondolom, erre nincsen szükség. Nincs szüksége Magyarországnak és a magyaroknak sem arra az agresszív és veszélyes stílusra, amivel a Jobbik próbálja lejáratni Magyarországot, és nincs szükség egyébként azoknak a tevékenységére, akik csak azért mennek Brüsszelbe, hogy ott a tevékenységükkel járassák le Magyarországot. Azt gondolom, az elmúlt évek is bebizonyították *(Az elnök csenget.)*, hogy ha meg kell védeni Magyarországot, meg kell védeni a rezsielőcsökkentést és tiszteletet kell kivívni a magyaroknak, akkor csak a Fidesz-KDNP marad.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Németh Zsolt államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisz-

telt Ház! Ami Pásztor István esetét illeti, engedjék meg, hogy idézzem Áder János köztársasági elnök úr nyilatkozatát: „Magukról megfélemlített és önmagukból kifordult honfitársaim helyett megkövetem Pásztor Istvánt és minden vajdasági magyar honfitársunkat.”

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék csatlakozni, a magyar kormány és talán a Magyar Országgyűlés nevében is mondhatom azt, hogy a köztársasági elnök úr a szívünkéből beszélt. Pásztor István egy olyan személyisége a határon túli magyar politikának, aki az elmúlt években bizonyította hazafiságát, magyarságát. Bizonyította azt, hogy a magyar-szerb megbékélésért az elmúlt években talán senki nem tett annyit, mint ő. Bizonyította a kiemelkedően magas honosítási arányszámmal, hogy ő kicsoda hazafi. És bízunk abban, hogy a szerb kormány koalíciós tagjaként az elkövetkezendő időszakban is tud érdemben tenni. Támogatjuk az ő tevékenységét. Nekünk pedig az a feladatunk, hogy elítéljük az ilyen megnyilvánulásokat, és megteremtjük azokat a feltételeket, mind politikai, mind pedig jogi feltételeket annak érdekében, hogy ez ne fordulhasson elő sem a Magyar Országgyűlésben, sem a Magyar Országgyűlés környezetében még egyszer. Szeretném ugyanakkor üdvözölni azt, hogy rendőrség őrizetbe vette az egyik elkövetőt garázdaság bűntette gyanújával.

Ami pedig a lejárás válfajait illeti, tisztelt frakcióvezető úr, teljes mértékben egyetértünk önnel. Valóban, itt van a lejárásnak egy baloldali és van egy jobboldali válfaja, és nekünk május 25-én erre a helyzetre, úgy gondolom, egyértelmű választ kell adni. Ez pedig a minél nagyobb arányú részvétel lehet a május 25-ei európai parlamenti választáson. Hiszen ha van egy erős magyar érdekképviselő Brüsszelben, akkor nem a lejárás lesz a főszerep, sem a baloldali, sem a jobboldali lejárás, hanem megteremthetjük azt a fajta elismerést, tekintélyt és tiszteletet Magyarországnak, amit egyébként joggal várhatunk el.

Segít bennünket abban, hogy egy erős magyar listával rendelkezünk, hogy ez a lista egy nemzeti lista. Van rajta kárpátaljai, van rajta délvidéki, van rajta erdélyi és van rajta felvidéki ember is. Bízunk abban, hogy ezzel az erős érdekképviselővel a Néppártot fogjuk tudni erősíteni, azt a szervezetet, azt az intézményt az Európai Parlamentben, amely éles versenyben áll, hogy megszerezze most az Európai Parlamentben a többséget. Az Európai Néppárt nagyon nehéz időszakban volt Magyarország hűséges szövetségese. De talán ennél is fontosabb, hogy az elkövetkezendő években mélyreható viták lesznek Európa jövőjéről az Európai Parlamentben, és nagyon nem mindegy, hogy mely erő vezetésével fog a jövő Európája kialakulni.

Ezért nekünk az Európai Néppárt eredményéhez is hozzá kell tennünk a magunkét, és talán megta-

pasztalhattuk most, a magyarországi választáson, és az európai parlamentin is megtapasztalhatjuk, hogy nagyon kevésen múlhat az, hogy átbillen a Néppárt javára a győzelem. Mert nekünk, tisztelt Ház, tisztelt Országgyűlés, képviselőtársaim, igenis számít Európa jövője. Mert mi nem az Európai Uniót kívül képzeljük el a jövőnket. Lehet, hogy volt nagyon sok vitánk az elmúlt években az Európai Unióval, lesz is feltehetőleg; ezért is fontos, hogy erős képviselővel rendelkezünk. Ugyanakkor az, hogy miként fog alakulni ennek a közösségnek a jövője, meghatározó módon érint bennünket. Mert mi az Európai Unió keretei között képzeljük el Magyarországot és a magyarság jövőjét, érdekeinek érvényesítését.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel tehát a napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkező Pócs János képviselő úr, a Fidesz részéről.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre a házbizottság terjesztette elő javaslatát.

Tájékoztatom önöket, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, így személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Először a **napirend módosulását** érintő indítványokról döntünk.

A Fidesz-frakció kezdeményezte, hogy a holnapi ülésnap 9 óra helyett 14 órakor kezdődjön. Aki a javaslattal egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tájékoztatom önöket, hogy a házbizottság múlt hét csütörtöki ülésén és mai rendkívüli ülésén is a **hábszabálytól való eltérésre** tett javaslatot két előterjesztés tárgyalása kapcsán. Először ezekről döntünk. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismeresse a házbizottság T/59/2. javaslatát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A házbizottság a T/59/2. számú javaslatában azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/59. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a határozati hábszabályi rendelkezésektől, hogy képviselő módosító javaslatot a határozati hábszabályi rendelkezésektől való eltérést elrendelő döntés meghozatalától számított egy órán belül nyújthasson be, tárgyaló bizottság megjelölése nélkül; a törvényjavaslat részletes vitáját a törvényalkotói bizottság folytassa le a hábszabály 44. § (1) és

(3)-(4) bekezdése, valamint a házszabály 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával, úgy, hogy a házszabály 45. § (3) bekezdése szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva nyújtja be; ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslattól elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be; a részletes vita lezárásának tényéről és a házszabály 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben ad tájékoztatást; az előterjesztő a törvényalkotási bizottság ülésén szóban adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokba foglalt mely módosításokkal ért egyet;

(14.00)

a házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor; az általános vitára, valamint az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára együttesen, összevont vitában 2014. május 12-én kerüljön sor a házszabály 63. § (2)-(4) bekezdésének alkalmazásával; a házszabály 46. § (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezéseket ne kelljen alkalmazni; az összegző módosító javaslattól történő döntésre és a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről tartott zárószavazásra 2014. május 12-én kerüljön sor, a túlterjeszkedő módosító javaslat esetén figyelemmel a házszabály 64. § (2) bekezdésében foglaltakra is; a házszabály 108. § (4) bekezdését a törvényalkotási bizottság ülésén ne kelljen alkalmazni.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez a T/59/2. számú javaslat alapján.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 182 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

A módosító javaslatok benyújtására 15 óra 2 perccig van mód.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitára ma délután, a törvényalkotási bizottság ülését követően első napirendi pontként kerül sor.

Tisztelt Ház! Most felkérem Hegedűs Lorántné jegyző asszonyt, ismertesse a házbizottság T/104/4. számú javaslatát.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ jegyző: Tisztelt Ház! A házbizottság a T/104/4. számú javaslatában azt kez-

deményezi, hogy az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/104. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy képviselő módosító javaslatot a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérést elrendelő döntés meghozatalától számított egy órán belül nyújthasson be, tárgyaló bizottság megjelölése nélkül; a törvényjavaslat részletes vitáját a törvényalkotási bizottság folytassa le a házszabály 44. § (1) és (3)-(4) bekezdése, valamint a házszabály 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával és azzal, hogy a házszabály 45. § (3) bekezdése szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva nyújtja be; ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslattól elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be; a részletes vita lezárásának tényéről és a házszabály 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben ad tájékoztatást; az előterjesztő a törvényalkotási bizottság ülésén szóban adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokban foglalt mely módosításokkal ért egyet; a házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor; az általános vitára, valamint az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára együttesen, összevont vitában 2014. május 12-én kerüljön sor a házszabály 63. § (2)-(4) bekezdésének alkalmazásával; a házszabály 46. § (10)-(12) bekezdésében foglalt rendelkezéseket ne kelljen alkalmazni; az összegző módosító javaslattól történő döntésre és a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről tartott zárószavazásra 2014. május 12-én kerüljön sor, túlterjeszkedő módosító javaslat esetén figyelemmel a házszabály 64. § (2) bekezdésében foglaltakra is; a házszabály 108. § (4) bekezdését a törvényalkotási bizottság ülésére ne kelljen alkalmazni.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az előbb is, értelemszerűen most is a képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség a javaslat elfogadásához.

Tájékoztatnom önöket, hogy ha az Országgyűlés a javaslatot elfogadja, az összevont vitára ma délután a törvényalkotási bizottság ülését követően második napirendi pontként kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez a T/104/4. számú javaslat alapján. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 184 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett a javaslatot elfogadta.

A módosító javaslatok benyújtására 15 óra 6 perccig lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő kezdeményezte, hogy a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló J/106. számú törvényjavaslatot **sürgős eljárás** keretében még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés.

Kérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a T/106/3. számú sürgősségi javaslatot.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő azt javasolta, hogy a törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a holnap ülésszakon kerüljön sor; a kapcsolódó bizottsági bejelentések érdekében a bizottságok ma az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek; módosító javaslat benyújtására a holnap általános vita lezárásáig legyen lehetőség; a részletesvita-szakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg; a részletes vita lefolytatása érdekében a tárgyaló bizottság az Országgyűlés ülésének időtartama alatt, valamint az ülés első ülésszakján az ülésnap megnyitása előtt is ülésezhessen, a törvényalkotói bizottság pedig az előterjesztői tájékoztatás beérkezését követően, de még a házszabály 46. § (2) bekezdésében foglalt határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró módosító javaslatokat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A sürgős tárgyalás kezdeményezésével egyidejűleg az előterjesztő indítványozta, hogy a napirend e törvényjavaslat tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig holnap első napirendi pontként kerüljön sor.

Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/106. számú törvényjavaslatot az általános vita időpontjának meghatározásával együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 131 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-frakció kezdeményezte, hogy a Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/57. számú törvényjavaslat általános vitájára a mai ülésnapon a napirend elfogadását követően kerüljön sor úgy, hogy ha a vita a törvényalkotói bizottság ülésének lezárásakor még nem fejeződött be, kerüljön elnapolásra, és lezárására ma utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő kezdeményezte, hogy a T/57. számú törvényjavaslat határozathozatalára a házszabály 67. §-a szerinti eljárásban még a mai napon kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az általános vita megkezdéséig módosító javaslat nem érkezik, a határozathozatalra ma este sor kerülhet.

A Fidesz képviselőcsoportja azt kezdeményezte, hogy a mai ülésnapon a határozathozatalokra a törvényalkotói bizottság ülését követően lefolytatott viták lezárását követően, de leghamarabb 19 órakor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a házbizottsági **napirendi ajánlásról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlásunkat az előbbiekből elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezések értelmében azokhoz az előterjesztésekhez, amelyekkel az Országgyűlés kiegészítette napirendjét, a napirend elfogadását követő egy órán belül lehet írásban felszólalásra bejelentkezni.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig.

(14.10)

Az előterjesztés T/57. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a házelnök az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására a külügyi bizottságot jelölte ki. *(Folyamatos zaj.)*

Megkérem képviselőtársaimat, hogy az ülés folytatása érdekében vagy foglalják el helyüket, vagy pedig gyorsan hagyják el az üléstermet.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! 2014. február 4-én megállapodást kötöttünk az Amerikai Egyesült Államokkal a nemzetközi adóügyi megfelelés fejlesztéséről és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról. Az egyezményt a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetések előzték meg, s a kormány döntését követően a térségbeli tagállamok közül elsőként írtuk alá.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A megállapodás fő célja az adóelkerülés elleni küzdelem és a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása. A megállapodással lehetőség nyílik arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok adóhatósága és a magyar adóhatóság automatikusan cseréljenek egymással információkat. Az adatcsere feltétele, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékokkal rendelkezzen, s infrastruktúrával rendelkezzen ahhoz, hogy a hatékony cserekapcsolatot le tudja bonyolítani.

Szólok egypár szót a FATCA-szabályozás háttéréről. Az Amerikai Egyesült Államok 2010-ben alkotta meg és 2014. július 1-jével lépteti hatályba a külföldi számlák adómegfeleléséről szóló szabályozását. Ennek a rövidítése a FATCA. A G-20 felkérésére - ez jól jelzi egyébként a dolog súlyosságát - az OECD a FATCA-szabályozás alapján dolgozza ki az automatikus információcsere globális modelljét. Részben a szabályozásban foglalt szankciók elkerülése, részben pedig az információáramlás koordinálása céljából döntött úgy a világ államainak nagy része, az Európai Unió tagállamai is, hogy kétoldalú egyezményben szabályozzák a számlainformációk cseréjét.

A megállapodás megkötésével Magyarország FATCA-partnerállammá válik, és ennek a megkötése, ez a mozzanat igen jelentősen befolyásolja hazánk piaci megítélését. A megállapodás hiánya a befektetői piacon bizonytalanságot, számos hazai pénz- és tőkepiaci szereplő részére többletterhet, piacvesztést, a kis szereplők számára jobbizonytalanságot eredményezne. Mindezek alapján elmondható, hogy megállapodás hiányában hazánk érdekei jelentős mértékben sérülnének.

A megállapodás megkötésével egyidejűleg biztosítható az adóügyi átláthatóság növelése, valamint a magyar pénz- és tőkepiac versenyképességének a megőrzése is. Egyidejűleg elkerülhetővé válik az, hogy 2014. július 1-jével a magyar szereplők felé fizetett amerikai forrású jövedelmek 30 százalékát visszatartsák az Amerikai Egyesült Államokban. Ez az a legfontosabb szankció, amit már néhány perccel ezelőtt említettem.

Ahhoz, hogy a nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése, ezért van önök előtt jelenleg ez a javaslat.

Tekintettel arra, hogy a megállapodás kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben van lehetőség.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat több pénzügyi ágazati törvény módosítását is tartalmazza, a FATCA-egyezmény ugyanis a hazai pénzügyi intézmények számára ír elő jelentős kötelezettségeket, elsősorban jelentéstételi kötelezettségeket. Ennek teljesítéséhez több olyan jogszabály módosítására van szükség, amelyek a hazai pénzügyi szolgáltatások körébe tartoznak, egyrészt a titokszabályok betartása, másrészt az ügyfelek megfelelő tájékoztatása érdekében.

A törvényjavaslat mindezek mellett az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvényt is módosítja. A módosítás a hazai pénzügyi szektor számára adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő a magyar adóhatóság felé az amerikai illetőségű személyek számláival kapcsolatban.

Az adatszolgáltatási kötelezettséget a tárgyévet követő év június 30-áig kell teljesíteni, első alkalommal a 2014. év második félévéről. Az állami adóhatóság az adatszolgáltatást összesíti és a tárgyévet követő szeptember 30-áig az amerikai adóhatóságnak megküldi. Az automatikus információcsere keretében a tárgyévet követő év szeptember 30-áig az amerikai adóhatóság is megküldi a magyar adózók számláiról szóló adatszolgáltatást a magyar adóhatóság felé. Ezeket az adatokat aztán a magyar adóhatóság hazai adóügyekben bizonyítékként fel tudja használni. Az automatikus információcsere várakozásaink szerint hatékony eszközként szolgál majd az adócsalás elleni küzdelemben.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követően kerülhet sor, és ezek körében képviselőcsoportonként csak egy képviselőnek, valamint az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni. *(Folyamatos zaj.)*

Mielőtt folytatnánk munkánkat, tisztelettel megkérem képviselőtársaimat a teremben, szíveskedjenek helyet foglalni, biztosítsák a megfelelő körülményeket a tárgyaláshoz.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon, képviselő asszony!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló megállapodás célja a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása.

Ennek eszköze az automatikus információcsere hatékony infrastruktúrájára épülő kölcsönös adóügyi segítségnyújtás. Ezt államtitkár úr is hangsúlyozta. Eszerint az USA és Magyarország adóhatósága automatikus módon információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplőknél vezetett, a partnerállamban belföldön működő ügyfelek számláiról.

A hatékony cserekapcsolat elengedhetetlen feltétele azonban, hogy mindkét ország rendelkezzen megfelelő biztosítékokkal és infrastruktúrával. Miért fontos ez, képviselőtársaim? A hatóságok közti együttműködés és az adóügyi információcsere a leghatékonyabb módja a nemzetközi adócsalás és adóelkerülés megakadályozásának. Nemzeti hatáskörben azonban manapság képtelenség az adóelkerülés visszaszorítása, ezért szükséges az államok közti közös fellépés és a nemzetközi szttenderdek bevezetése. Ezen szttenderdek kidolgozásában az OECD jutott a legmesszebb, valamint a problémára sajátos megoldást kínált az amerikaiak által bevezetett FATCA-szabályozás, amely a külföldi számlák adómegfeleléséről szóló törvény, ahogy államtitkár úr is elmondta.

(14.20)

A FATCA szabályozása komoly kötelezettséget ró a kifizetésekre az amerikai adózók külföldi számlákon elhelyezett befektetései vonatkozásában. Eszerint a külföldi pénzügyi intézményeknek, többek között a bankoknak, a biztosítóknak, befektetési alapoknak, amennyiben nem kötnek megállapodást az amerikai adóhatósággal az ügyfél-azonosítási és jelentéstételi, meghatározott esetekben forráslevonási kötelezettségről, akkor az amerikai forrású jövedelmekből 30 százalékos visszatartás kerül levonásra.

A szabályozás, ahogy elhangzott, 2014. július 1-jétől fokozatosan lép hatályba. Igaz, a FATCA-szabályozás nagy anyagi és adminisztrációs terhet jelent az EU területén működő gazdasági és pénzügyi szereplőknek, ezért hatékonyabb, ha nem ezen szereplők kötnek egyenként megállapodást az USA adóhatóságával, hanem az adott európai államok adóhatóságai szolgáltatnak automatikusan információkat. Ez pedig kormányközi megállapodással egyszerűen megvalósítható.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy látják képviselőtársaim, az előttünk fekvő javaslat a megállapodás és a belső jog összhangjának biztosítása érdekében egyes törvények módosítását tartalmazza, erre utalt államtitkár úr is. Ez komoly jelentőséggel bír, hiszen mára számos uniós tagállam már aláírt egyezményvel rendelkezik. Ezen túl a kormányközi megállapodás és a megfelelést lehetővé tevő jogszabályi környezet kialakításának hiányában 2014. július 1-jétől a hazai szereplők felé fizetett amerikai forrású jövedelmekből 30 százalék visszatartásra kerülne az Amerikai Egyesült Államokban. Ezenkívül jelentős befektetői bizalomcsökkenést eredményezne az ország FATCA-t érintő bizonytalan megítélése.

Ezek miatt, ezek elkerülése érdekében kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két képviselő ismerteti. Elsőként megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP támogatja, hogy a kormány és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között létrejön egy megállapodás a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a külföldi számlák adómegfeleléséről szóló amerikai törvény végrehajtásáról.

Úgy gondolom, hogy a parlamenti pártok között nem lehet vita arról, hogy szükség van a nemzetközi adócsalás és adóelkerülés visszaszorítása érdekében ilyen és ehhez hasonló egyezmények megkötésére. Nem lehet vita abban sem, hogy Magyarországnak az adókikerülés, a nemzetközi adócsalás visszaszorításáért tenni akarók oldalán és nem az adókikerülést támogató országok oldalán kell állnia. Ha tehát Magyarország valóban tenni kíván a nemzetközi adókikerülés visszaszorítása érdekében, akkor ennek egyik lépése, ha saját eszközeivel is megfelelően támogatja az adóhatóságok közötti információcsere, vagyis a Nemzeti Adó- és Vámhivatal automatikusan küld és

fogad adatokat az egyezmény szerint. Az adóhatóságok közötti információcsere ugyanis érdemben és hatékonyan segítheti, hogy az egyes államok hatékonyabban érvényesíteni tudják belső adószabályaikat, és jobban elérhető, hogy a közpénzek valóban a társadalom számára fontos célokat szolgálhassanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt tehát támogatja a törvényjavaslat elfogadását, azonban fontosnak tartom, hogy két körülményre felhívjam a figyelmet, hiszen az ördög nem alszik. Még egy nemzetközi egyezményben is található olyan rendelkezés, amely valamiféle érdekek mentén történő kivételeket tartalmaz, és ennek a szerződésnek és törvényjavaslatnak is része.

Az egyik ilyen, amire szeretném a tisztelt képviselőtársaim figyelmét felhívni, hogy bár a kormányzat az indoklásban részletesen kifejtette a megállapodás megkötésének indokait, maradt egy olyan kiskapu az egyezményben, amely ronthat az egyezmény céljának elérésében. Az egyezmény szerint ugyanis az adóhatóságok nem adnak információt bizonyos pénzügyi számlákról, így különösen a magyar adóhatóság például nem ad információt az amerikai adóhatóság részére arról, ha egy amerikai állampolgár úgynevezett stabilitási megtakarítási számlát nyit. Ahogyan azt önök is tudják, ez az a néhány hónapja működő konstrukció, amelyet a sajtóban csak állami segítséggel történő pénzmosásként emlegetnek a szakértők. Ez az a konstrukció, ahol akár illegális jövedelmeket lehet úgy elhelyezni, hogy öt év múlva legálissá váljon adómentesen, a pénzintézet személyes adatot nem közöl az adóhatósággal, és a kiállított igazolás birtokában az így legalizált jövedelmek tekintetében az adóhatóság nem járhat el az esetleges korábbi, akár adócsalóval szemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a nemzetközi adókikerülés érdekében Magyarország komolyan fel kíván lépni, akkor az ilyen kiskapuknak nem lehet helye az egyezményben. Persze, ha Magyarország valóban fel kíván lépni a közpénzek védelme érdekében, akkor az államnak nem lenne szabad offshore-háttérű cégekkel üzletelnie, még akkor sem, ha kiderül, hogy tulajdonosaik egyébként közeli kapcsolatot ápolnak magas szintű kormányzati körökkel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy másik, ennél kisebb körülményre szeretném még felhívni a figyelmüket és a kormány figyelmét, hogy nem helyes, ha ilyen nagy horderejű nemzetközi egyezmények kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot úgynevezett salátatörvényként alkalmaz a kormány; nem helyénvaló, hogy olyan módosítást is beleírjanak a törvényjavaslatba, amelynek egyébként semmi köze a megkötött nemzetközi egyezményhez, márpedig a törvényjavaslat 6. §-a olyan rendelkezéssel módosítja a tőkepiaci törvényeket, amely sehogyan sem kapcsolódik ehhez az egyezményhez. Nem kívánok találgatni

ennek indokairól. Nyilván meg lehet magyarázni, hogy ártalmatlan technikai módosításról van szó, hiszen csak három névelőt szűrtak be a szövegbe.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő adóügyi egyezményről tehát az előbb mondott indokok alapján, de a megtett észrevételekkel a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja a törvényjavaslat elfogadásakor igennel fog szavazni.

Köszönöm a figyelmet, és egyben szeretném elnök úrnak jelezni, hogy egyedül képviseltem az álláspontot.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatnom kell a tisztelt Országgyűlést, igen, Tóth Bertalan képviselő úr Demeter Márta képviselő asszony álláspontját is ismertette az iménti felszólalásában.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a KDNP, valamint a Jobbik képviselőcsoportja részéről kíván-e vezérszónokként valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Természetesen magát az egyezményt támogatjuk, nem is nagyon lehetne mást tenni, viszont itt kérdések sorjáznak, főleg, hogy a nagy beszámolót a nagyszerűségéről ennek az egyezménynek meghallgathattuk.

Az első kérdés az, hogy Magyarország miért nem köt ki hasonló viszonzási megállapodásokat. Magyarország miért nem követeli meg azt, hogy amennyiben a külföldi számlához a magyar nemzeti adóhatóságnak nem biztosítanak hozzáférést, akkor Magyarország is itt tartja a Magyarországon szerzett jövedelem 30 százalékát? Miért nincsenek Magyarországnak ilyen viszonzási megállapodásai? Úgy látjuk, hogy a magyar nemzetgazdaságnak az elmúlt negyedszázadban az egyik legfőbb tehertétele az a jövedelemszivattyú, ami erre a gazdaságra nehezedik, és ennek a jövedelemszivattyúnak az egyik ága az offshore-kapcsolatokon keresztül szív ki innen jövedelmet. Merthogy rögtön azt is le kell szögezni, hogy miközben ezek az automatikus adóügyi információcsere a nemzetközi jogban természetesen üdvözlendő, nagyon kevésbé látom az elszánást a magyar kormányzat, illetve a kormánytöbbség részéről, hogy ez arra sarkallaná a kormányzati politikát, hogy valóban - nem csak a szavak szintjén - leszámolna az offshore-lovagokkal.

Az elmúlt hónapokban az LMP négy javaslatot is letett a parlament asztalára, hogy hogyan lehetne kiseprűzni az offshore-lovagokat Magyarországról,

most túl azon, hogy a polgári törvénykönyv vitájában javasoltuk azt, hogy záros időn belül ne lehessen Magyarországon olyan gazdálkodó szervezeteket bejegyezni, amelyeknek a tulajdonosi szerkezete nem átlátható.

Mi javasoltuk azt, hogy offshore-hátterű cégeket egyáltalán ne lehessen nem egyszerűen a közpénzek, az uniós fejlesztésű források környékére se lehessen odaengedni.

(14.30)

Tessék a kondértól elzavarni azokat a cégeket, amelyeknek a csápjai vagy átláthatatlan helyekre mennek, vagy olyan adóparadicsomokba vezetnek, amelyek köztudottan arra vannak, hogy elcsalják az adót ebből az országból. Ezt a javaslatot, hogy az offshore-lovagokat többek között az uniós fejlesztési források környékéről is zavarjuk el, a Fidesz-KDNP lesöpörte az asztalról. A másik: javasoltuk azt is, hogy ilyen offshore-hátterű, adókímélő cégekkel állami szervek, önkormányzatok, állami, önkormányzati cégek egyáltalán ne szerződhesenek.

Itt, ahol most vagyunk, az én választókerületemben volt ilyen ügylet a megelőző önkormányzati érdekből, amikor Demszky Gáborék a Veres Pálné utcában egy ingatlant valami Seychelle- vagy Marshall-szigeteki hatalmas cégnek a kezére játszottak át, majd néhány száz méterrel odébb megtörtént az a csoda - most már Rogán Antal polgármester, frakcióvezető úr jóvoltából -, hogy a Párizsi udvar valami Belize-i befektetőnek - majdnem azt mondtam, hogy a zsebébe - az érdekeltségébe vándorolt. Tudnak erre józan magyarázatot adni, hogy kinek az érdekét szolgálja, mely állam vagy önkormányzat érdekét szolgálja az, hogy ezek a nyilvánvalóan kétes hátterű cégek hozzájutnak állami, önkormányzati tulajdonhoz, szerződéses kapcsolatra léphetnek állami, önkormányzati szervekkel? Merthogy Magyarország, a magyar adófizetők érdekeit nem szolgálja, az egészen biztos.

Javaslatot tettünk arra, hogy állami, önkormányzati szervek ilyen Belize-i, Seychelle-szigeteki és más offshore-paradicsomokba bejegyzett cégekkel vagy ilyen hátterű cégekkel ne üzletelhesenek. Erre önök mit mondtak? Lesöpörték az asztalról nyilvánvalóan, hiszen a Fidesz-KDNP valójában az offshore-lovagokat védi, offshore-lovagokkal akar üzletelni.

Tavaly nyáron, amikor kiderült, hogy a fejlesztési tárcánál van olyan tisztviselő, akinek magának is vannak offshore-érdekeltségei, mi javaslatot tettünk arra is, hogy a kormánytisztviselők, politikusok esetén mondjuk ki az összeférhetetlenségét az offshore-tulajdonnak. Önök ezt a javaslatot is lesöpörték az asztalról. A jövő héten pedig elő fogjuk terjeszteni azt a javaslatot, amely előírja a rendszeres vagyonosodá-

si vizsgálatot a politikusokkal szemben, hogy az elmúlt 25 év rossz szokásától eltérően a jövőben ne lehessen kicsempészni politikából ebül szerzett vagyonokat offshore-paradicsomokba, kétes hátterű külföldi bankszámlákra. Kíváncsiak vagyunk, hogy ezzel a javaslattal mit fog kezdeni a kétharmados többség.

Összefoglalva az álláspontunkat: túl azon, hogy ezt az egyezményt természetesen elfogadhatónak tekintjük, továbbra sem érthető, hogy hol marad a szabadságharcos hevület akkor, amikor arról lenne szó, hogy Magyarország is ugyanilyen elánnal lépjen fel a saját érdekei védelmében, ahogyan ezt az Amerikai Egyesült Államok teszi. Magyarországnak miért nem érdeke az, hogy ha a külföldi számlához nem ad valaki hozzáférést a magyar adóhatóságnak, akkor ugyanígy 30 százalékát a jövedelemnek visszatartsa? És továbbra is hiányzik a nem csak szavakban megnyilvánuló határozott fellépés a kormányzat részéről az offshore-lovagokkal szemben, hiszen ez az adóügyi információcsere-rendszer, ami terjed az egész világon, igazából akkor hozza meg a gyümölcsét egy országban, ha a nemzetközi egyezmények mellett a nemzeti kormányok - és nem csak nevükben nemzetiek - kőkeményen fellépnek az ellen, hogy sok esetben politikusok, különböző, zavarosban halászó cégek kimenekítsék a vagyont, eltitkolják, megfosszák a vagyontól a közt. De látjuk azt, hogy önök miért vannak jó barátságban egyébként offshore-lovagokkal.

A napokban derült ki, hogy Andy Vajna cége, a Las Vegas Casino Kft. utolsó beszámolója szerint 710 millió osztalék címén 245 millió tulajdonosi kölcsön kamata címen vándorolt adómentesen egy hasonló nevű luxemburgi cégbe. Ez az Andy Vajna ma a Magyar Nemzeti Filmalap élén van. Miért? Miért? Miért túrnak meg önök a kormányzati struktúrában offshore-lovagokat?! Ez nem zavarja önöket? Ezek az egyezmények akkor hatékonyak, ha önök következetesen viselkednek, kikövetelik viszonyossági alapon a magyar érdeket; ha a külföldi számlához nem biztosítanak hozzáférést a magyar adóhatóságnak, akkor Magyarország is ugyanígy kiveti a 30 százalékos adót, a másik irányba pedig következetesen itt, belföldön fellépnek az offshore-lovagokkal szemben. Önök nem ezt teszik, önök offshore-lovagoknak adnak különböző pluszjogokat, és megtűrik a kormányzati apparátusban is.

Természetesen arról is szólni kell, hogy volt azért itt olyan forrásadó, amit még 2010 előtt kivetettek, önök ezt 2011-ben megszüntették, majd 2012-ben Lázár János egy kormányülés után bejelentett egy 35 százalékos forrásadót az adóparadicsomokra kivitt pénzekre. Hol van ez az ígéret? Hol van ez az ígéret? Én szeretném azt látni, hogy túl azon, hogy előterjesztenek ilyen megállapodásokat, milyen konkrét tetteket fog ez a kormány érvényesíteni a

következő ciklusban, hogy itthon tartsuk az itt megtermelt jövedelmet, ne lehessen tovább kifosztani ezt az országot, ne lehessen tovább engedni, hogy ez a jövedelemszivattyú működjön. Milyen tettek vannak, és meddig tűrik meg az offshore-lovagokat a magyar kormányban, meddig tűrik azt, hogy magyar állami és önkormányzati szervek különböző offshore-háttérű cégekkel üzleteljenek?

Erre szeretnék választ kapni, mert önmagában ez az egyezmény úgy, hogy közben az offshore-lovagok dőzsölnek ebben az országban kormányzati hátszéllel, úgy, hogy Magyarország... *(A kormány-pártok padsorai felé:)* Hiába rázza a fejét, polgármester úr, így van. Az, hogy Magyarország nem kap viszonyossági alapon jogot arra, hogy ha ugyanígy nem osztanak meg vele információt, kivesse a 30 százalékos adót, így ez az egyezmény Magyarországon, a magyar nemzetgazdaságon, a magyar jövedelemtermelő és jövedelem-visszaforgató képességen nem sokat fog segíteni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végéhez értünk.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én azt gondolom, hogy ez a nemzetközi egyezmény, amelyet most a Ház tárgyal, egy lépés abba az irányba, éspedig egy szükséges, fontos lépés, hogy Magyarország minél távolabb tartsa magától azokat az offshore-cégeket, amelyek nincsenek az ország hasznára, sőt kárára vannak, vagy ahogyan Schiffer képviselő úr mondta, az offshore-lovagokat is a lehető legmesszebb tartsa az országtól. Csak lépésről lépésre lehet meggyőződésem szerint elérni eredményt, és e tekintetben az egyezmény nagyon fontos lépés.

Azt magam is úgy gondolom, hogy a viszonyosság kell hogy érvényesüljön minden nemzetközi szerződésben, így ebben a szerződésben is. Ott, ahol ez a viszonyosság sérülni látszik, nyilvánvalóan tudomásul kell venni, hogy a tárgyalási pozíciók nem mindig és nem feltétlenül azonosak. Arra kell törekedni, hogy ezek a pozíciók lehetőleg azonosak legyenek, és arra kell törekedni, hogy a pozíciók kiegyenlítsék egymást.

Amire én szeretném felhívni a figyelmet, az elsősorban az információáramlással kapcsolatos lehetséges anomáliák. Óvatosan kell bánni az információkiáramlással mindig, minden időben. Az elmúlt időszak számos olyan jelzést hozott és adott, amelyre fel kell figyelni. Nem vitás, hogy a világban a gazdasági információk komoly, nagy értéket képviselnek, és az sem, hogy ezeket sok helyen gyűjtik. Gyűjtik legáli-

san és gyűjtik illegálisan. Az illegális gyűjtés kifejezetten veszélyes, ezért azt gondolom, hogy az államnak nagyon erőteljesen vigyáznia kell arra, hogy az információk mindig pontosan, a törvényesség betartásával, az egyezmény betartásával történjenek.

Mégis, én azt gondolom, és ezért kezdtem a felszólalásomat azzal, hogy fontos lépésről van szó, az a helyzet ugyanis, hogy a nemzetközi adócsalás ma már a világban nem egészen egyszerűen csak abból áll, hogy néhány offshore-cég kiment vagyont az országból innen vagy máshonnan, hanem ez egy üzletág. Ez egy olyan összefüggő üzletág, amely mögött az ember joggal sejti, hogy sokkal szélesebb és - azt kell mondanom - széles összefüggésben megjelenő összefonódások mutatkoznak. Ha ezeken rést lehet ütni, akkor ezeket a réseket meg kell találni, és én azt gondolom, hogy az államnak az a dolga, és most éppen azt teszi, hogy egyezmények útján ezt elérhesse. Ilyen egyezményeket meggyőződésem szerint a következőkben számos pénzügyi területen kell még kötni. Ez nem azt jelenti, hogy most lezárult egy folyamat, és innentől kezdve befejezettek tekinthetjük ezt a folyamatot, ellenkezőleg, hiszen azok az ellenfelek, akik ezen a piacon, ezen a téren dolgoznak, hallatlan nagy erőt képviselnek, hatalmas tőkét, és azt kell mondanom, hatalmas befolyást. Minden rés, amely ezen üthető, nemcsak támogatható, hanem meggyőződésem szerint szükségszerű.

(14.40)

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet. A befektetések Magyarország számára, ha azok tiszták, és az országot szolgálják, nemcsak hogy szükségesek, de elkerülhetetlenek. Magyarország számára a befektetők, azt kell mondanom, az elkövetkezendő időkben is azzal a biztonsággal kell hogy ideérkezzenek, hogy törvényes működés esetén az állam részéről nem retorziókra, nem valamiféle kizáró akciókra, hanem kifejezetten olyan segítőkész jogszabályokra számíthatnak, amelyek az ország érdekében a befektetők számára megteremtik a jogi feltételeket. De ezek a jogi feltételek - és ebben egyetértek Schiffer képviselő úrral - szigorúak kell hogy legyenek, és ezek a jogi feltételek következetesek kell hogy legyenek, és a szigorú és következetes jogi feltételek azok, amelyek azt a biztonságérzetet fogják meghozni éppen azoknak a befektetőknek, akikre számítanánk, hogy érdemes és lehet Magyarországon biztonsággal befektetni.

Ezért úgy gondolom, hogy ezt az egyezményt valamennyien jó szívvel támogathatjuk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még a napirend kere-

tében valaki felszólalni. *(Nem jelentkezik senki.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Gábor államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Schiffer András közbeszól. - Orbán Gábor: Igen.)* Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

Parancsoljon, 30 perces időkeret áll rendelkezésére.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. 30 másodperc is elegendő lesz ahhoz, hogy a Schiffer képviselő úr által mondottakra pár szóban reagáljak, nem kell hosszan, hiszen Turi-Kovács Béla képviselő úr elmondta helyettem a lényegét. Annyival szeretném kiegészíteni a szavait, hogy ahogy most látjuk, a világon az adóügyi együttműködés nem abba az irányba tart, hogy forrásadóztatnának a nemzetek, és ezzel próbálnák meg elérni a céljaikat, hanem sokkal inkább az a tendencia látszik kibontakozni, hogy a globális szintű automatikus információcserében legyen minél több résztvevő. Ezért zajlik ez az egész munka OECD-szinten, ezért köttetnek multilaterális szerződések. A FATCA ilyen értelemben valóban egy kivétel, hiszen az Egyesült Államok ennek a dolognak az élére állt, és megpróbálja minél több országgal megkötni ennek a kicsit lebutított fajtáját, amit FATCA-szabályozásként ismerünk, lebutított vagy - inkább úgy mondanám - kicsit kevésbé ambiciózus, életszerűbb formáját.

Azt gondolom, hogy egy visszalépés lenne Magyarország számára az, ha a forrásadóztatás irányába indulna visszafelé, sokkal inkább az a célravezető, ha ebben a multilaterális és az automatikus információcserére törekvő folyamatban venne minél inkább részt. Az amerikai esetben is sokkal inkább csak szankció ez a 30 százalékos forrásadó. Az amerikaiak sem azt szeretnék, ha minél több ország ahelyett, hogy együttműködne velük ebben az információcserében, a forrásadót választaná. Ez arra is válasz egyben, hogy miért nem kötünk ki Magyarországon ilyeneket -, túl azon, amit Turi-Kovács képviselő úr elmondott -, miért nem kötünk ki ilyen jellegű szankciókat magyar oldalról. Azon kívül, hogy kicsit életszerűtlen is maga a felvetés, de mondom, van egy ilyen szakmai vagy praktikus oka is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy mivel az általános vita megkezdéséig nem érkezett módosító javaslat, az elfogadott napirend módosításának megfelelően ma este a törvényjavaslat határozathozatalára is sor kerül majd.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a törvényalkotási bizottság még nem fejezte be az ülését, a további viták házsabályszerű megkezdése érdekében most a bizottság ülésének befejezéséig - ez várhatóan legkevesebb egy óra - szünetet rendelék el.

(Szünet: 14.45 - 18.05)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Móring József Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Folytatjuk a mai napi ülésünket. Az ülés vezetésében Gúr Nándor és Móring József Attila képviselő urak mint jegyzők lesznek a segítségemre.

Most soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája**. Az előterjesztés T/59. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényalkotási bizottság T/59/8. számon összegző módosító javaslatot, T/59/9. számon pedig összegző jelentést nyújtott be. Ezek a hálózaton szintén megismerhetők.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces időkeretben, aki az előterjesztést innen az emelvényről ismerteti. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az új Országgyűlés előtt fekvő első törvényjavaslat, amelyről szavazhatunk, a devizahitelek védelme érdekében a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása. Az új Országgyűlés egy olyan törvényjavaslat tárgyalásával kezdi meg érdemi törvényalkotási munkáját, amelyet még a 2010-ben hivatalba lépett kormány nyújtott be április 30-án. A törvényjavaslat közvetlen előzménye az, hogy az Országgyűlés 2013 novemberében döntött úgy, hogy 2013 és 2014 fordulóján nem december 1-jétől március 1-jéig, hanem december 1-jétől április 30-ig tart a kilakoltatási moratórium. Egyúttal a kérdés amiatt van az Országgyűlés előtt, hogy döntést hozzon a moratórium további sorsáról.

Mielőtt ismertetném a kormány javaslatának lényegét, néhány szóban kitérnék arra, hogy milyen esetekben kerülhet sor a kilakoltatásra. Az egyik eset az, amikor a végrehajtási eljárás azért indul, mert a kötelezettnek át kell adnia egy ingatlant, de erre a végrehajtás elrendelését követően nem kerül sor önkéntesen. A legtöbbször bérleti szerződések megszűnése miatt indulnak ilyen eljárások. Fő szabály

szerint 15 napos önkéntes kiköltözésre hívja fel a bíróság a végrehajtható okiratban a kötelezettet, de mivel egy természetes személyről van szó, akinek a lakást egy jogi személy részére kell átadnia, akkor a kérelmére ez 90 nappal meghosszabbítható. Ez az önkéntes kiköltözési időszak. Ennek eltelte után újra bíróságra kerül az ügy, amely vagy bírsággal, vagy pedig ehelyett vagy ezt követően a kilakoltatás elrendelésével folytatja az eljárást. Ezt követően kezdi meg a végrehajtó a kilakoltatás előkészítését, majd lebonyolítását.

A másik eset az, ha az adósnak azért kell az ingatlanát elhagynia, mert elárverezték az ingatlanát, vagyis megszűnt a tulajdonjoga az ingatlanon. A kiköltözésre a jogorvoslati eljárások lefolytatását és a teljes vételár kifizetését követően kerül sor, emellett az adós a bíróságtól 6 hónapig terjedő halasztást is kérhet. A határidő lejártát követően az árverési vevő indítványára kerülhet sor a kilakoltatásra.

Látható, hogy az eljárási szabályok alapján az eljárás megindításától a kilakoltatásig számos eljárási cselekményre kerül sor, több hónap, de nem ritkán egy év is eltelik a kiköltöztetésig. Évente, a korábbi években, amikor még nem volt moratórium, átlagosan 900 és 1000 közötti volt a kilakoltatások száma országosan. A szabályozás ugyanakkor csak akkor tölti be a rendeltetését, ha biztosítja, hogy ésszerű időn belül kerüljön sor a birtokba adásra. Ezért a moratórium egy ideiglenes jellegű jogintézmény, széles körben hosszú ideig történő fenntartása egyetlen jogrendszerben sem lehetséges. A törvényjavaslat kapcsán arról kell döntenie az Országgyűlésnek, hogy kinek az ügyében marad fenn mégis a moratórium. A kormány azt javasolja, hogy devizahiteles adósok ügyeiben továbbra is érvényesüljön a moratórium, ennek oka pedig az, hogy esetükben a jogalkotónak még hosszú távú rendelkezésre kell javaslatot tennie.

Valamennyiünk előtt ismert, hogy az elmúlt években hányféle intézkedést tett a kormány a devizahitelesek védelmében, illetőleg a segítségükre. Árfolyamrögzítésen alapuló konstrukciókat dolgozott ki, amelyek segítségével több százezer adósnak nyílt módja arra, hogy jogszabályban rögzített árfolyamon törlessze adósságát, vagy rögzített árfolyamon végtörlesszen. Bevezette az Országgyűlés a kényszerintézkedési kvótákat, elindította a Nemzeti Eszközkezelő a lakásmentő és adósságcsökkentő, lakásfelvásárlási programját, emellett különféle kamattámogatások is létrejöttek. Eközben az egyedi ügyekben nagyszámú jogorvoslati eljárás indult, és felszínre hozta a joggyakorlat a vitás és érvénytelenségi jogkövetkezéssel sújtható szerződési feltételeket is. A kormány ebben a helyzetben azt a stratégiai döntést hozta, hogy valamennyi jogi kockázatot kizárva hoz további intézkedéseket. Bevárja az Európai Bíróság döntését és az annak nyomán teljessé váló jogegységi

döntést, és a szerződésekbe történő jogszabályi beavatkozás kereteit is tisztázza.

Mindezeknek a célja az, hogy végül teljes mértékben és átfogó, valamint végleges jelleggel kiiktatható legyen a felek szerződéses kapcsolatából az árfolyamkockázat, és ne legyen szükség a továbbiakban érvénytelenségi perek ezreinek vagy százezreinek az indítására sem. Mindaddig, amíg ennek a jogszabályi háttere nem születik meg, a kormány azt javasolja a tisztelt Háznak, hogy tartsa fenn a moratóriumot a devizahitelesek, de csak a devizahitelesek ügyeiben. Olyan törvényszöveget terjesztett a kormány az Országgyűlés elé, amely a lehető legszélesebb körű értelmezést adja a devizaalapú lakáshitelekre. Beletartozik - szerződési értékhatártól függetlenül - minden olyan konstrukció, amelyben a tartozás fedezete lakóingatlan, és a moratóriummal védettek a javaslat alapján a devizaszerződéshez kapcsolódó biztosítéki szerződések kötelezettjei is, így például a zálogkötelezettek vagy a kezesek is. Ha az adós a moratórium hatálya alá tartozik, értelemszerűen a devizahiteleken felüli egyéb tartozása miatt sem költöztethető ki.

(18.10)

Ha viszont a hitelezéssel vagy a lakás megszerzésével összefüggésben büntetőeljárásban jogerősen elítélték, mert sajnos ilyenre is került sor, akkor nem vonatkozik rá moratórium, de ez csak bűncselekmények elítéltjei esetében. A törvényjavaslat rendelkezései értelemszerűen a folyamatban levő ügyekben is alkalmazandóak, hiszen a cél az, hogy aki eddig is a moratórium alatt állt, annak az ügyében továbbra is érvényesüljön a moratórium.

A kormány teljes mértékben tisztában van azzal, hogy a moratórium csak egy átmeneti megoldás az adósok ügyeire, a moratórium csupán egy eszköz. Az elmúlt években minden követ megmozgattunk annak érdekében, hogy Magyarország kikerüljön a devizahitelezéssel okozott válságból. Vállaltuk a konfrontációt a hitelezői piaccal, a nemzetközi pénzügyi világgal, tetemes költségvetési forrásokat rendeltünk a már említett adósságkezelési programokhoz. Eközben pedig kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól, és megakadályoztuk, hogy a hiteltartozások mellett a rezsiköltségek is égbe szökjenek.

Biztosíthatom önöket, nemhiába tettük meg ezt az utat; a devizahitelesek ügyében végig fogjuk járni. Ezért kérem a támogatásukat a törvény megszavazásához. Bízom benne, hogy pártállástól függetlenül erre a kormány-előterjesztésre mindenki igennel fog szavazni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a törvényalkotási bizottság állásfoglalásának, valamint a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabályi előírások értelmében e felszólalásokra összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre, amelynek megoszlása a következő: 8 perc a törvényalkotási bizottság állásfoglalására és 7 perc a kisebbségi véleményre.

Ennek megfelelően most megadom a szót Czunyiné Bertalan Judit képviselő asszonynak, a törvényalkotási bizottság előadójának, 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, a törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényalkotási bizottság a T/59. számon benyújtott, bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, ezt a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésével összhangban találta.

Tájékoztatom arról is az Országgyűlést, hogy Csöbör Katalin 59/2. számon benyújtott módosító indítványát a bizottság támogatta. Ezt az összegző bizottsági módosító javaslat tartalmazza.

Tájékoztatom még arról az Országgyűlést, hogy az összegző jelentést a törvényalkotási bizottság 25 igen szavazattal, 12 nem szavazat ellenében, nulla tartózkodás mellett fogadta el. Kérem a tisztelt Házat, a törvényjavaslatban foglalt célokra és a devizahitelek szerződéseinek a moratórium kitolásával történő támogatását biztosítsa.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A kisebbségi véleményt Schiffer András képviselő úr, a bizottság tagja ismerteti. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, a törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Általánosságban azt tudom elmondani, hogy magát a törvényjavaslatot az ellenzéki pártok is támogatták. Vita közöttünk abból eredt, hogy az ellenzéki pártok, valamennyi ellenzéki képviselő nehezményezte azt, hogy önmagában a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása nem jelent semmilyen megoldást, még akkor sem, ha nincsen végső határdeje; nem jelent alapvető megoldást a devizahitel-krízisre.

Szeretnék viszont szólni valamennyi módosító javaslatról. A legnagyobb vitát talán az a módosító javaslat váltotta ki, amit a T/59/5. számon terjeszttem elő, ami arról szól, hogy ha a jövőben devizaköl-

csönre vonatkozó szerződésről van szó, közjegyzői okirat alapján ne lehessen végrehajtást vezetni; ne csak lakóingatlanra ne lehessen vezetni, hanem egyáltalán ne lehessen. Ezt abból a megfontolásból terjesztettük elő és kapta meg valamennyi ellenzéki képviselő támogatását a bizottságban, hogy ha abban egyetértés van a Házban, hogy maga a devizahitelkonstrukció volt rettenetesen igazságtalan, és természetesen a bankok visszaéltek a fogyasztók információs deficitjével, hogy úgy mondjam, akkor jó okunk van fenntartani egy olyan helyzetet, ami egy egyébként azóta megszületett EU-s irányelvvel is egybevág, hogy ilyen szerződések esetén a bírói utat, a bírói jogvédelmet ne lehessen megkerülni. A bizottsági vitában én azt tanácsoltam a kormánypárti képviselőknek, hogy talán a bankok helyett álljanak az emberek oldalára, vállalják be azt a kockázatot, hogy ez a javaslat adott esetben a bankoknak nem tetszik. Ez a bátorság sajnálatos módon nem volt meg a kormánypárti többségben.

Ez a javaslat két ponton megy tovább annál, amit maga a törvényjavaslat tartalmaz. Egyrészt, ha közjegyzői okiratról van szó, tehát nem jogerős bírói határozatról, akkor nem lebeg a Damoklész kardja az érintett családok feje felett, hogy majd egyszer ez a moratórium valahogyan valamikor véget ér, hanem teljesen világos, hogy bírói út nélkül nem lehet őket kilakoltatni. Kettő: ez a javaslat nem tesz különbséget a végrehajtással fenyegetett vagyontárgyak között, akkor is kimondja a végrehajtás tilalmát, ha a közjegyzői okirat alapján más vagyontárgyra, fogyasztási cikkekre vezetnék a végrehajtást.

Ezenkívül a szocialista képviselők javasolták azt, hogy a törvényjavaslat állapítson meg, legalább burkoltan állapítson meg egy jogalkotási kötelezettséget az Országgyűlés számára, tehát hogy a devizahitelek helyzetét rendező jogszabály 2014. szeptember 30-ig szülessen meg. Ugyan ez a szocialista javaslat kiváltott különböző indulatokat a vitában, viszont ellenzéki oldalon nem láttuk be, hogy miért ne lehetne egy ilyen kötelezettséget a parlamentnek magának, a maga számára megállapítania, hiszen már a 2010-es alakuló ülést követően nem sokkal a kétharmados többség képviselői kijelentették, hogy a devizahitel-krízist meg fogják oldani. Kétharmados többség erre nem volt elegendő.

A jobbkos képviselők azt javasolták, hogy egészüljön ki ez a T/59/6., illetve 7. számon, hogy a törvényjavaslat egészüljön ki egy olyan szabályozással, hogy amennyiben a devizahitel kiváltására valaki forintkölcson-ügylet is terjedjen ki a szabály.

(18.20)

Magyarul a kilakoltatási moratórium abban az esetben is érvényesüljön, amikor a kilakoltatást szo-

rosan és közvetlenül nem a devizahitel-ügylet alapján, hanem az annak kiváltására megkötött forint-kölcsönügylet alapján vetik ki, illetve hajtják végre. Ezt én magam támogattam, a bizottság többsége leszavazta. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen.)*

És még a Csöbör Katalin által előterjesztett javaslatról szeretnék szólni, amelyik azt mondja ki, hogy nem él a kilakoltatási moratórium abban az esetben, amennyiben az árverési vevő egy önkormányzat, és úgymond munkavállalók elhelyezése céljából igényt tart a lakóingatlanra. Jobbikos képviselőtársakkal együtt nem nagyon láttuk indokát annak, hogy ilyenfajta megkülönböztetés legyen a kilakoltatás alatt álló emberekkel, polgártársainkkal kapcsolatban. Éppen ezért nem szavaztuk meg ezt a javaslatot; a többség ezt megszavazta. Én magam nem is nagyon látom egyébként alkotmányos indokát annak, illetve alkotmányos lehetőséget arra, hogy ilyen típusú megkülönböztetést tegyen az Országgyűlés a kilakoltatással egyébként fenyegetett emberek között a szerint, hogy az árverési vevő éppen kicsoda és milyen céllal akarja megvenni az ingatlant. Ráadásul fordítok a logikán: az árverési vevők között is kétséges, hogy mennyire alkotmányos a megkülönböztetés, hiszen sok egyéb alkotmányosan hasznos cél lehet, amiért valaki egy ingatlant árverésen meg akar venni. Teljesen indokolatlan, hogy itt mind a személy, mind a cél tekintetében ilyen megkülönböztetést tegyen a jogalkotó.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselőcsoportok 30-30 perces időkeretben fejthetik ki álláspontjukat, a független képviselők pedig összesen 8 percben tudnak a témához hozzászólni.

Először az írásban jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Csöbör Katalin képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy a Fidesz-frakció felszólalójaként szólhatok, és reményeink szerint ebben az új országgyűlési ciklusban elsőként elfogadandó törvényjavaslathoz.

Nem a véletlen műve, hogy ebben a ciklusban a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot tárgyaljuk és kívánjuk elfogadni elsőként. A kilakoltatási moratórium 2014. április 30-án lejárt, így ismételt lépésenként vagyunk a devizahitelek megmentésének, megsegítésének ügyében.

Mielőtt azonban a konkrét javaslatra rátérnék, engedjék meg, hogy röviden ismertessem és emlékeztessék képviselőtársaimat az előzményekre és az

elmúlt négy évben tett erőfeszítéseinkre. 2010-ben, kormányra kerülésünk pillanatában az egyik legsúlyosabb szociális, gazdasági és pénzügyi problémával kerültünk szembe. A nehéz helyzetbe került devizaalapú lakáshitelekkel kapcsolatos problémáért ugyanis, ne felejtjük el, a szocialista kormányokat terheli a felelősség. Egykori hatalomra jutásukat követően, előzetes ígéreteikkel ellentétben, fokozatosan szüntették meg a támogatott forinthiteleket, és tevékenyen közreműködtek abban, hogy ehelyett devizahitelből vagy magas kamatú forinthitelből oldják meg az emberek a lakásproblémájukat. A magyar embereket becsalták a devizaalapú hitelezési rendszerbe, és nem figyelmeztették őket kellő súllyal a komoly kockázatokra, valamint nem nyújtottak nekik védelmet a hitelintézetekkel szembeni egyenlőtlen helyzetükben. Hangsúlyoznom kell, hogy a Fidesz-kormány, valamint a Fidesz-frakció 2010. június óta folyamatosan dolgozik a probléma megoldásán, míg a szocialista kormányok semmit sem tettek. *(Lukács Zoltán: Azóta nem veszünk részt a kormányzásban.)*

A kilakoltatási moratórium csupán egy eszköz, ám mégis szinte alapkövetelmény a devizahitelek ügye kapcsán, így az elmúlt ciklusban folyamatosan meghosszabbítottuk. Az egyösszegű végtörlesztés lehetővé tétele, valamint az otthonvédelmi akcióterv keretein belül az árfolyamgát bevezetése, a Nemzeti Eszközkezelő létrehozása mind-mind a devizahiteleket megsegítő intézkedés.

Ennek köszönhetően az általam ismert adatok szerint az otthonvédelmi akcióprogram keretében eddig több mint 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez; 170 ezren éltek a végtörlesztés lehetőségével, 165 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgátba, és közel 7500-an ajánlották fel ingatlanjukat a Nemzeti Eszközkezelőnek, és 150 ezer családnak nyújt érdemi védelmet a kilakoltatási moratórium. Tehát ez utóbbi adat kapcsán, és azért, mert még mindig vannak olyanok, akik önhibájukon kívül képtelenek kilábalni a devizahitel kelepcéjéből, az új ciklus első intézkedéseként indokolt a kilakoltatási moratórium határozatlan idejű meghosszabbítása.

E törvény kapcsán fontos megjegyezni, hogy az Alkotmánybíróság ez év márciusában született határozata kimondta, hogy törvénnyel akkor lehet megváltoztatni a devizahitel-szerződéseket, ha azok változtatlan fenntartása valamely fél lényeges érdekét sérti, a változás nem volt előre látható, és a probléma széles kört érint. Ebből a határozatból tehát kiderült, hogy az alaptörvény hatékony védelmet jelent a fogyasztóknak, és világos felhatalmazás arra nézve, hogy mit tehetünk a törvényhozásban. Tehát ennek a nagy horderejű döntésnek a meghozatala kapcsán azonban kötve vagyunk a Kúria ítéletéhez, elsősorban két nyitott kérdésben, jelesül az egyoldalú szerződésmódosítás és az árfolyamrés ügyében.

Mindezen várt határozatig azonban nem lehetünk tétlenek, ezért kell, amilyen gyorsan csak lehet, az előttünk lévő törvényjavaslatot elfogadni. A kilakoltatási moratórium határozatlan idejű meghosszabbításával immáron a bankokat is érdekeltté tesszük a mielőbbi megegyezésben a devizahitelek helyzetének rendezésében, ugyanis a bankok mindaddig nem tudják behajtani követelésüket, amíg az említett, később megalkotandó jogszabály meg nem születik.

Ezen benyújtott törvényjavaslat szerint a moratórium azt illeti meg, akinek lakóingatlanát kell elhagynia, és nem jogosult más, beköltözhető ingatlan használatára; illetve a végrehajtást kérő lakhatását sem lehetetleníti el a lakásban maradásával; nem önkényes lakásfoglaló; nem rendbírsággal sújtott személy. Továbbra is tartalmazza a javaslat azt a szabályt, hogy e személyek közül is arra vonatkozik a moratórium, akit nem ítél el a bíróság hitelezéssel kapcsolatos visszaélés miatt. Tehát kiszűrjük azokat, akik bűncselekményt követtek el a hitelezéssel kapcsolatban, ezzel is biztosítva a társadalmi igazságérzetet.

A kilakoltatási moratórium azon személyek ügyeiben alkalmazandó, akik devizakölcsön-szerződés adósai, továbbá azok ügyében, akiknek devizakölcsön-szerződésből eredő egyéb kötelezettség vagy devizakölcsön-szerződést biztosító egyéb szerződésből eredő kötelezettség miatt kell lakásukat elhagyni. Fontos, hogy azok ügyében is érvényesülhessen a moratórium, akikre már a korábbi moratóriumtörvényt is alkalmazni kellett.

Végezetül engedjék meg, hogy Borsod megyei, miskolci képviselőként röviden kitérjek a miskolci avasi lakótelep problémájára. A lakótelep egyes részein áldatlan állapotok uralkodnak; vannak olyan lakások, társasházak és olyan emeleti szintek, amelyek teljesen lepusztultak, teljesen lakhatatlanná váltak, és ezt a problémát az eddigi eszközökkel nem lehet megoldani. A gondok már az ott élők teljes közösségét veszélyeztetik, hiszen az előzőekből adódóan vannak, akik életvitelükkel a közösségi együttélés alapvető szabályait veszik semmibe. *(Szilágyi György: De kik?)* A helyzetet álláspontom szerint nem lehet megoldani azzal sem, hogy valaki pár órára beköltözik a lakótelepre. *(Nagy zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

A beterveztett módosító javaslatom elfogadása lehetővé tenné, lehetővé teszi, hogy állami, illetve önkormányzati tulajdonú ingatlanok esetében, amilyen az avasi lakótelep több lakása is, a kormány lakhatás- és munkahelyteremtő szempontjai is egyszerre érvényesüljenek.

(18.30)

Ez a speciális szabályozás lehetővé teszi, lehetővé tenné, hogy a korábban az önkormányzat által

már megvásárolt lakóingatlan rövid időn belül a tulajdonos birtokába kerüljön, tehát az az önkormányzatot vagy a köztulajdonú gazdálkodó szervezetet illelné meg.

Az önkormányzat a birtokba vett ingatlanjait a közösség érdekében úgy újíthatja fel, hogy utána élhető lakásokat adhat bérbe azoknak, akik ugyan nehéz helyzetben vannak, de készek tenni sorsuk jobbra fordulása érdekében, javítva ezzel az ott élők mindegyikének az életszínvonalát. Ehhez kérem mindenkinek a támogatását.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Lukács Zoltán képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A devizahitelek kálváriája nem egy szűk réteget érint, és nem is most kezdődött, több mint tíz évre tekint vissza ez a dolog. Most már több mint 300 ezer család az érintett, azt mondják, hogy akár egymillió ember is érintett lehet ebben a problémában.

Tíz évre nyúl vissza, mert akkor kezdődött el a devizahitelezés, és amikor a magyar piacon megjelent ez a termék, akkor elsősorban gépkocsihitelekkel kezdődött, aztán utána, 2002-ben kezdődött el a lakáshitelezés. *(Sic!)* Ami az itt is elmondott, támogatott lakáshiteleket illeti, nyilvánvalóan voltak ennek olyan nyertesei is, akik valóban könnyebben tudtak lakáshoz jutni az állam által támogatott, szja-ban támogatott és kedvezményes hitelben támogatott lakáshitelekből, de természetesen irtózatossági kiadást jelentett ez a költségvetésnek, hiszen nagyon nagy réteg alakult ki egy-két év után, akik 30-40 milliós ingatlanokat vásároltak állami támogatással és szja-jóváírással. És aztán persze természetesen láthatóan üzleti célra is használták ezeket az adóforintokat, ami aztán egy idő után nyilvánvalóan tartóhatatlanná vált gazdaságilag.

A devizahitelek ügyében természetesen van helye annak a vitának, hogy ezek a banki termékek korrektek-e, ezek a szerződések rendben vannak-e, és egyáltalán milyen banki háttérrel van ennek az ügynek. Ezek a viták folynak is egyébként, társadalmilag, politikailag, sőt most már a bíróság előtt is folynak. Nyilvánvalóan ezeknek meglesznek az eredményeik.

De mégis azt kell hogy mondjam, hogy elsősorban a devizahitel-problémát a forint árfolyama okozza. A forint árfolyama, ami az elmúlt időszakban egyre inkább romlik. 2010-ben a devizahitelek 974 milliárdos árfolyamvesztést szenvedtek el, ami az adósságállománynak a 18,8 százaléka, és mindez az

előző ciklusban történt, tehát nem régebben, hanem most.

2013-ban a svájci frank átlagos árfolyama már 241 forintnál járt, összehasonlításképpen 2011-ben az éves átlagárfolyam még nem érte el a 227 forintot, de 2010-ben még a 200 forintot sem érte el. Tehát 2010-ben még 200 forint sem volt egy svájci frank, utána 2013-ra már 241 forint fölé került. És az MNB saját statisztikája is azt mutatja, hogy egy átlagos havi törlesztőrészlet 2010-től napjainkig 70 százalékkal is növekedhetett. Ezt pontosan a gazdaságpolitika és a forint árfolyamának az ingadozása, a forint árfolyamának a gyengélkedése okozta.

Igaza van a képviselő asszonynak, az előző ciklusban a kormányzat valóban megpróbált különböző intézkedéseket hozni, különböző sikerrel. Nyilvánvalóan volt többféle csomag és ilyen-olyan megmentő ötlet, de pont azzal, hogy itt állunk és erről beszélgetünk, ez pontosan azt mutatja, hogy ezek a próbálkozások sorra sikertelenek maradtak. Nyilván néhány embernek, a devizahitelesek egy töredékének nyújtottak segítséget, a legnagyobb többségnek ezek az intézkedések nem nyújtottak segítséget.

Az egyik a Nemzeti Eszközkezelő, amire várni kellett két évet, mire felállt, aztán mikor felállt, hosszú hónapokig nem történt semmi, és mostanra talán néhány családnak segítséget tudtak nyújtani.

Az árfolyamgát volt talán az az intézkedés, amit a legtöbben igénybe vettek. De az árfolyamgátról is tudni kell, hogy istenigazából a 2010. áprilisi szinten tartja meg a svájci frank árfolyamát, de ez növekszik, nyilvánvalóan, amikor ez az árfolyamgát le fog járni, akkor tudjuk jól, hogy azok, akik ebben az árfolyamgátban részt vesznek, nagyobb bajban lesznek, mint amikor beleléptek. Nyilvánvalóan levegőhöz jutottak, a törlesztőrészletük nem növekedett, de ez az adósságuk a költségszámlán növekszik, gyakorlatilag ugyanúgy, és amikor ez az árfolyamgát lejár, akkor egyszerre fog a nyakukba zuhanni ez az irtózatoss adósság, amivel nagy valószínűséggel akkor sem fognak tudni mit kezdeni.

A végtörlesztés egy ilyen intézkedés volt. Tudjuk jól, hogy a végtörlesztést főleg azok tudták igénybe venni, akiknek amúgy is volt pénzüik, megtakarításuk vagy máshonnan pénzüik. A végtörlesztést pontosan azok tudták igénybe venni, akiknek nem elsősorban a részletfizetések befizetése okozta a gondot. A részletfizetés, ha úgy tetszik, akkor nem azokon segített, akiknek igazán segíteni kellett volna. De hát ettől függetlenül nyilván sokan tudtak vele élni.

Az ócsai lakóparkot sem tartjuk sikertörténetnek. Hivatalosan 2,5 milliárd forintot költöttek el erre, nyilvánvalóan mindenki tudja, hogy ennél többbe is kerülhetett. 2,5 milliárd forintot ennél okosabban elköltve - akár bérlakásprogramra, akár más módon elköltve -, lehet, hogy nagyobb segítséget lehetett volna adni a devizahitelesek legnehezebb

helyzetében lévőknek, pontosan azoknak, akik már az ingatlanjukat is elvesztették, és nem volt hol lakniuk.

Bejelentették nagy külsőségek között a pénzügyi ombudsman hivatalát, aki nagy elánnal el is kezdte a munkáját, és nem egészen egy évig végezte, aztán úgy, ahogy bejelentették, alig egy év múlva a pénzügyi ombudsman hivatalát meg is szüntették.

És ott van a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, amelyik nyíltan kijelentette, hogy a kormány által bevezetett tranzakciós illetéket a bankok az ügyfelekre hárítják, ezért aztán gyorsan be is olvasztották a Magyar Nemzeti Bankba.

Szóval ezek a mentőcsomagok és különböző intézkedések, egy percig nem vitatom, hogy voltak emberek és voltak családok, akiknek könnyebbséget és segítséget jelentettek, de istenigazából teljes mértékben nem tudták megoldani ezt a problémát. És mondom még egyszer, az összes mentőcsomag és intézkedés nem váltja ki azt, hogy a forint árfolyama a mai napig is folyamatosan romlik, ezért aztán a törlesztőrészletek pontosan emiatt folyamatosan emelkednek.

2010 áprilisában 185 forint volt a forint/frank árfolyam, aztán Orbán Viktor négyéves kormányzása után az árfolyam most 250 forint felett van, és az Európai Bizottságnak bemutatott konvergencia-program is azt mutatja, hogy nem várnak önök sem javulást a következő időszakban, mert 2014 és '17 között 308 forintos euróárfolyammal számolnak, míg 2010 áprilisában az euró árfolyama 260 és 270 forint között mozgott.

A Magyar Szocialista Párt mindig a probléma megoldásában volt érdekelt, és tettünk is ebben javaslatot, sőt, ha jól emlékeznek, az elmúlt ciklusban számos intézkedést, amit önök hoztak ebben az ügyben, a Magyar Szocialista Párt támogatott, sőt adott hozzá módosító javaslatokat is, tett hozzá szakmai anyagokat is. Ezek nagy részét önök elutasították, ettől függetlenül a devizahitelesek ügyében elég sok lépésüket támogattuk. Volt olyan lépésük, amit elneztünk és bíráltunk, ezek a lépések, később aztán bebizonyosodott, hogy nem is jártak különösebb sikerrel.

Három alkalommal nyújtottuk be az elmúlt ciklusban az úgynevezett családi vagy egyéni csődvédelmet, sajnos önök mind a háromszor ellene szavaztak olyannyira, hogy még csak napirendre sem sikerült venni ezt, most negyedszer is benyújtottuk ide a Háznak ma. Tóbiás képviselőtársam beszélt erről napirend előtt; azt reméljük, hogy végre a Ház elé kerülhet, és tudunk ez ügyben is segítséget adni az embereknek.

És ma is nyújtottunk be egy módosító javaslatot, ami arról szólt volna, egyetlen mondatban egészítette ki az önök törvényjavaslatát, amivel egyébként egyetértünk és meg fogjuk szavazni, azt szerettük

volna, hogyha arról az úgynevezett általános nagy törvényről, ami majd meg fogja itt menteni a devizahitelesek, amiről önök beszélnek, arról ne csak beszéljünk végre, hanem adjunk magunknak, adjunk itt a Háznak valamilyen határidőt, hogy végre be kelljen már ide terjeszteni, és tudjunk róla beszélni.

(18.40)

Hiszen most is az van a törvényben, hogy egyébként a moratóriumot fenntartjuk, egészen addig, amíg majd ezt a törvényt a Ház elé fogjuk hozni, de megint nincs benne egy szó se arról, hogy ez a törvény egyáltalán miből áll, és mikor fog ez a Ház elé kerülni. A moratóriumot teljesen fent lehet tartani, azt lehet mondani, hogy a bankok majd ettől jobban meg fognak egyezni az adósokkal. Én abban nem hiszek, hogy ettől a bankok jobban meg fognak egyezni az adósokkal. Szerintem ugyanez a helyzet fog konzerválódni, és mindaddig, amíg ez a helyzet fennáll, és a bankok nem fognak jobban megegyezni az adósokkal, az adósok járnak rosszul, mert az ő hitelük, az ő hitelállományuk fog folyamatosan növekedni, függetlenül attól, hogy önök nem engedik, hogy kilakoltassák őket, hogy mi nem engedjük, hogy kilakoltassák őket. Ez nagyon helyes, de ettől az ő hitelállományuk csak növekedni fog, és ugyanakkora bajban vannak, maximum valóban a legrosszabb nem történik meg velük, hogy nem lakoltatják ki őket a lakásaikból.

Mi azt javasoltuk, hogy szeptember 30-áig kerüljön ide ez a javaslat, amiről egyébként önök beszélnek, és tudjon a Ház erről beszélni, és úgy tudjunk a következő tételnek nekimenni, hogy valamifajta megoldást kínálunk egy ilyen törvénnyel a devizahiteleseknek. Ezt sajnos a Fidesz-KDNP nem támogatta a törvényalkotási bizottságban. Répássy államtitkár úr azzal érvelt, hogy nem jó az időpont, mert a szeptember 30-ai időpont nem jól egyeztethető össze a moratóriummal, hiszen az december 1-jén lesz újra. Mi tettünk egy javaslatot, amiben ezt akceptáltuk, és kértük, hogy legyen egy módosító indítvány, amit már a bizottság nyújt be, hogy akkor legyen december 1-je ez az időpont, nem ragaszkodtunk a szeptember 30-ához sem. Mi csak azt szerettük volna elérni, hogy lássuk azt, hogy komoly a szándék. Mert ha igazán komoly lenne a szándék, akkor önök nem szavaztak volna ellene, hogy a Ház saját magának adjon egy határidőt, hogy ezt a törvényt mikorra készíti el.

Ezt sajnos szintén leszavazta a kormánypárti többség, így aztán marad ez a döntés, ami fenntartja azt a moratóriumot, ami eddig is volt, de semmifajta jelzést nem ad arra, hogy mondjuk, ebben az évben egyáltalán várhatja-e azt az a közel egymillió ember, aki a devizahitel ügyében érintett, hogy lesz egy ilyen

törvény, amiről önök beszélnek, még az idén lesz egy ilyen törvény, és mondjuk, jövőre már másfajta lehetőségekkel számolhatnak.

Szerettük volna, ha ezt önök megszavazzák, de sajnos úgy látszik, hogy ebben nincsen önökben szándék. Mégis azt kérem, hogy függetlenül ettől, hogy ezt a módosítónkat leszavazták, várjuk, hogy hozzák ide ezt a törvényt, várjuk, hogy részt vehessünk ennek a vitájában, elmondhassuk a javaslatainkat, de még addig is, amíg önök ezzel a törvénnyel nem tudnak idejönni a Ház elé, mi negyedszer idehoztuk az egyéni csódvédelemről szóló törvényt, akkor legalább azt engedjék ide, a Ház elé, arról tudjunk vitatkozni, és legalább úgy tudjunk a családok segítségére lenni, hogy ezt a családi csódvédelmet elfogadjuk, és ezt a törvényt meghozzuk itt, a Ház falai között. Ez is már egy nagyon nagy segítség lenne a devizahiteleseknek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megtisztelő számomra, hogy ezen ciklus első parlamenti felszólalását a több százezer hitelkárosult érdekében intézhetem.

Felszólalásunk, felszólításunk lényege pontosan az, hogy egyrészt lelkiismeret-furdalás nélkül szavazza meg a Ház minden képviselője azt az előttünk fekvő előterjesztést, ami bár valóban csak tüneti kezelés, de komoly segítséget nyújt, átmeneti segítséget nyújt. Másodsorban viszont legalább ilyen kemény hangsúlyt kívánok fektetni arra, hogy miért nem jelent végső megoldást az, ami előttünk van, mindezek után pedig próbálok egy nagy levegőt venni, hiszen az MSZP-s padosorokból több éves semmittevés után megint a forintárfolyammal kapcsolatos különböző, egyébként részben jogos machinációk rémképe jelent meg *(Dr. Harangozó Tamás: Most machináció vagy jogos?)*, mint ami önmagában devizahitel-krízisbe sodort családok százezreit.

Csak az a probléma, hogy aki alapfokú gazdasági szakképesítéssel rendelkezik, tisztában van vele, hogy egy forintot, adott esetben ennek az országnak a valutájának az árfolyamát egyáltalán nem csak belföldi tényezők mozgatják. Az önmagában ugyanakkor nagyon-nagyon ciki, hogy az említett kormányzás alatt mintegy 120-szorosára nőtt az a hitelállomány, amiről itt most mi jelen pillanatban beszélünk, nem elvitatva, hogy 2001-es az az ősbűn, amikor az egyoldalú szerződés módosítások lehetősége egyáltalán felmerült. Akkori az az ősbűn, ami kiszabadította a szellemet a palackból, de önmagában a

forintárfolyammal kapcsolatos ingadozásoknak be tudni azt az elképesztő pénzügyi visszaélés-sorozatot, a magyar lakosság tömeges és szervezett kifosztását, nemcsak szakmaiatlan, de nonszensz is.

Meg kell hogy említsük, jelen pillanatban az előttünk fekvő előterjesztés indoklása kapcsán is felmerülnek szerencsére jobbikos mondatok. Nem véletlen, hogy mi nagyon sokáig mantráztuk azt, hogy a kilakoltatási moratóriumot valóban addig kell meghosszabbítani, amíg a probléma meg nem oldódik, és melengeti a szívünket, amikor szó szerint azt halljuk, hogy önkényes lakásfoglalókat önök sem akarnak támogatni ebbéli tevékenységükben, ahogy mi sem, éppen ezért hoztuk ezt a Ház elé több tucatnyi alkalommal.

De azt meg kell hogy jegyezzük, tüneti kezelés van előttünk, a végső megoldást csakis a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítása jelentheti, amelynek révén a szennyező fizet elve alapján visszahárítanánk a szennyezőkre, az érintett bankokra azt a hatalmas tehertömeget, amit a magyar lakosságon vertek le. És bár lehet itt az MSZP-kormányzatok hibáiról, sőt bűneiről beszélni, azt el kell hogy mondjuk, hát azért eltelt itt négy év, amely négyéves Fidesz-KDNP-kormányzás minden egyes hónapjában és minden egyes évében ez a probléma fennállt, éves szinten a bruttó hazai össztermék 2-3 százalékát a magyar lakosság törlesztésre fordította ahelyett, hogy ez a hatalmas tömeg vásárlóerőként megjelent volna a sarki fűszeresnél, megjelent volna a magyar vállalkozónál, és a gazdaság kiszáraitásához önök is nagyon keményen hozzá tetszettek járulni. Ezek után minimum belátásra lenne szükség, és egy olyan megoldási javaslatcsomagra, amely valóban határidő megjelölésével és számon kérhető módon eléri azt, hogy Magyarországon ezeknek az embereknek a sorsát rendezzük, és igenis számoltassuk el egy fogyasztóvédelmi razzia keretein belül, ne az összes bankot, az érintett bankokat, azokat, akik a pénzügyi szemetet a magyar polgárok nyakába zúdították.

A módosító javaslataink is annak tudatában születtek meg, hogy minél szélesebb kört próbáljunk meg óvni. Ilyen alapon javasoltuk azt is, hogy azon forinthiteleseken is segítsünk, akik adott esetben egy devizahitel kiváltására vettek fel forinthitelt, vagy pedig a többféle hitel együttese okozta az ellehetetlenülést, és éppen nem a devizahitelbe buktak bele, mert a forintot nem tudták éppen befizetni az adott tárgyhavakban. Számukra is segítségre lenne szükség.

A mi módosító javaslatunk ezt lehetővé tette volna, önök sajnálatos módon leszavazták, a saját lelkiismeretükkel kell elszámolni ezzel kapcsolatban. Normális és épeszű indoka nem lehet, hogy ennek az alig pár ezer embernek pluszban ne segítsen Magyarország Kormánya. Nyilvánvaló, hogy ez magyarázattá kiált az önök részéről.

Ugyanígy azokkal kapcsolatban is felmerül a segítség igénye, akik úgynevezett hitelegyesítő vagy hitelkönnyítő konstrukciót vettek igénybe, és lehet, hogy nem konkrétan kizárólag devizaalapon elszámolt tartozással bírnak abban a pillanatban, amikor bedőlnek, de bizony a devizahitelezésnek nevezett gazdasági katasztrófasorozat vezetett a helyzetük ellehetetlenüléséhez.

Láthatjuk azt is, hogy a 90 napon túl lejárt jelzáloghitel-tartozással bírók száma az MNB adatai szerint még mindig 118 ezer fölött volt, tehát a veszélyben lévő emberek számát a mögöttük álló családtagok számával felszorozva egy nagyon komoly tételre tehetjük, és azt is láthatjuk, hogy az úgynevezett mentőcsomag is csak az adósok egy nagyon kis részén segített - bármilyen típusú mentőcsomagról legyen szó -, hiszen még mindig 300 ezer fölötti azon devizahitel-szerződések száma, amelyeknek és a mögöttük álló embereknek, hangsúlyozom, önök semmiféle segítséget nem tudtak négy év alatt kétharmados felhatalmazással nyújtani. Saját maguk, kormánypárti tisztségviselők és képviselők elismerték, hogy az árfolyamgát rendszere csak azoknak jelent könnyebbé, akik tőzsdén vagy más úton módon meg tudják forgatni a megspórolt összeget, magasabb hozamot tudnak elérni, mint az átlagember, aki nem foglalkozik ilyen műveletekkel, és aztán ezen magasabb hozam egy részének a visszacsorgatásával könnyíteni tudnak a helyzetükön. De nem ez a magyar rögvalóság, nem ez a realitás.

Eppen ezért talán segített volna, ha ezen kilakoltatási moratórium mellé odacsaptak volna legalább egy részleges árverési moratóriumot, hiszen mi történik ezen adósokkal, és azokkal, akik tartoznak. Ha valakivel szemben, mondjuk, devizahitel-tartozás címszó alatt eljárnak, végrehajtást indítanak, elárverezik a lakását, mi történik? Azonnal az árverési vevő birtokába kerül ez az ingatlan, és nincs más dolga, mint megvárni a majd valamikor lejáró kilakoltatási moratóriumot, amikor egy nem tudjuk, milyen, tehát biankó csekken aláírt törvényjavaslati csomaggal önök vagy rendezik a problémát, ahogy ígérték, vagy nem, ahogy a tapasztalatok mutatják az utóbbi négy esztendő tekintetében. De látható, hogy egy árverési moratórium nagyon komolyan segített volna, sőt akár egy részleges végrehajtási moratórium végiggondolása és szakmai megtárgyalása is elérhető volna azt, hogy bizonyos típusú végrehajtási formákban ne duzzasszák mesterségesen a tartozásokat addig a szintig, amíg az ingatlan már konkrétan veszélybe kerül.

(18.50)

Látható, hogy önök most a kommunikációjuk szerint azt remélik, hogy a bankrendszerre ez olyan pressziót gyakorol - önmagában ez az előterjesztés -,

hogy rákényszeríti őket az adósokkal való megállapodásra. A valóságban a bankok ebből a fizetési morál minimális csökkenését fogják csak érezni az ügyfelek részéről, hiszen az azonnali kilakoltatás veszélye talán elhárulni látszik, de önmagában ez nem rengeti meg a bankrendszert, nem kényszeríti rá semmilyen cselekvési formára. Önök már megpróbálták a bankokat belátásra bírni. Határidőt adtak nekik, miután majd nagyon keményen eljárnak, aztán nem tettek le semmit az asztalra. Megpróbálták vegetáriánus étrendre átszoktatni a farkasokat. Megpróbálták elérni azt, hogy azok a bankok gyakoroljanak belátást, akik egy több száz milliárdos pénzkifosztó szivattyút működtettek Magyarországon a magyar lakosság kárára, a mindenkori állami felügyeleti szervek asszisztálásával, sok esetben jóváhagyásával.

El kell tehát mondanunk azt, hogy ha azt hiszik, hogy önmagában ez, ami itt előttünk van, elégséges és nem csak tüneti kezelés, akkor nagyon nagy probléma van. Hiszen látnunk kell, hogy még lehetne védeni az úgynevezett devizahiteleket akkor, ha lenne egy olyan igazolás letéve az asztalra, hogy az adott bank igen, felvett devizát, innen, ennyiért; lenne róla egy dokumentum, egy papíros, és meg tudná támasztani, meg tudná védeni, mondjuk, a bíróság előtt azt, hogy igen, itt történt devizabevonás, az adós kapott devizát, azt felhasználta helyesen vagy helytelenül. De egyetlen bank sem képes tisztességes úton módon minden tekintetben megfelelni ezeknek a vizsgálatoknak.

Létező perekről beszélünk, létező károsultakról beszélünk, ezért csak azt tudom javasolni, hogy egyeztessenek pár ilyen emberrel. Üljenek le pár olyan, a károsultakat védő civilvel, jogvédővel, ügyvéddel, aki a gyakorlati életben, a valóságban valódi devizahitelesek próbál megvédeni azon bankrendszerrel szemben, amelynek a tevékenysége ezer sebtől vérzik, és egy normálisan működő országban a vádlottak padjának már tele kéne lenni velük.

Előfordulhat ugyanis az - megint létező esetekről beszélek -, hogy a szerződésekben lévő árfolyamok egyszerűen nem stimmelnek. Belekerül a szerződésbe egy 1997-es árfolyam - konkrét eset konkrét számát fogom idézni -, 137 forintos árfolyam, amely már a 2007-ben aláírt szerződésbe került bele, az akkori 153 forintos árfolyammal szemben. Az eredmény az, hogy a hitelfeltevő 1,3 millió forinttal kevesebbet kapott, hiszen a bank megtehetette azt, hogy egy 10 évvel korábbi árfolyamra hivatkozással az állítólagosan fölvett devizaösszeg átváltása vagy át nem váltása után ennyivel kevesebbet adott annak az adósnak.

De a hitelintézeti törvényhez is hozzá kéne nyúltniuk sürgősen, hiszen jelen pillanatban is, ha kamatplafont szeretnének szabni - márpedig nagyon kéne szabnunk, akár euróalapú, akár svájcfrank-

alapú hitelről van szó -, még mindig hihetetlen kamatlábakkal találkozunk. A jelenlegi, az önök által módosított hitelintézeti törvény szerint még mindig 36 és 39 százalék közötti kamatlábakat is ki lehet vetni, és ez csak a kamat. Rájönnek még az egyéb költségek, de látható, hogy ha a jegybanki alapkamat tizenhatszorosát vetheti ki valaki, nincs olyan legális gazdasági tevékenység Magyarországon, amivel ezt ki lehet termelni.

Egy magyar vállalkozó nem tud tizenhatszoros hasznot produkálni a felvett pénz után, egy magyar polgár pedig pláne nem tudja ezt az óriási, indokolatlan terhet visszaadni. Éppen ezért a cél csak az lehetne, hogy a szerződésekből takarítsuk ki egyrészt a kamaton kívüli költségeket, másrészt egy kamatplafon szabásával legalább a devizahitelesnek csúfolt ügyletek esetében érjük el azt, hogy a banki játszadásnak legalább ezt a szféráját meg tudjuk spórolni.

Hiszen látható, hogy a bankoknak még a nemzetközi piacokon is talán a legkevesebb bevételük a kamatokból van. Lényegében abból élnek, hogy 2 betett forintba adott esetben 100 forintot teremthetnek hitelezéssel, pénzkihelyezéssel, tőzsdézhettek a lakosság pénzével, és az azután kreált virtuális pénzegységekkel, de az az óriási és elképesztő kamatszint és az a kamatokkal, árfolyamokkal történő játszadás, ami Magyarországon jellemző, egyetlen más európai országban sem fordult elő, és nem is fordulhatott volna elő, hiszen az állami felügyeleti rendszer beavatkozott volna.

Éppen ezért csak és kizárólag a forintosítást tudjuk elképzelni, a felvételtől árfolyamon történő forintosítást megoldásként. Egyszerűen ki kéne mondaniuk egy jogszabályban, hogy nem számolható el idegen devizában semmi, ha azt nem tényleges átváltással vonták be. És lenne ennek az elképzelt törvénynek egy végrehajtási része is, miszerint köteles lenne az érintett bank új egyenleget megállapítani akkor is, ha a követelést már átruházta, és ezen új egyenleg esetében, ha túlfizetés mutatkozik, akkor ne a jegybanki alapkamat alapján kapja vissza a károsult az őt megillető összeget, hanem a szerződésben lévő brutálisan magas kamatláb alapján igenis járjon a polgárnak is annyi, amennyi a pénzintézetnek járhatott ezen nem túl tisztességes szerződéses forma szerint.

És látni kell azt, hogy az a kabaré, amit önök a magáncsőd vagy családi csődvédelem indítványa körül folytatnak az utóbbi években, egyszerűen szánalmas. Azért nevezhetjük szánalmasnak, mert 2010-ben, amikor a Jobbik egyébként már felvetette ennek fontosságát, a KDNP a családi csődvédelemmel kampányolt. Az MSZP azóta háromszor négyszer felhozta időről időre. Az önök ötlete, a KDNP-s ötlet, ami egyébként a Ház elé sem kerülhetett, mert bizottsági szinten a maga idejében elkaszálták, hogy beszélni lehessen róla, de konkrét cse-

lekvésre ne legyen szükség, rendelkezik egy nagyon nagy hibával, amivel az MSZP-s elképzelés is, miszerint önök kirendelnének egy fizetett csődgondnokot, aki majd beleszólna szépen a család költségvetésébe. A Jobbik ugyanakkor nem akarja eldönteni, hogy az idős szülő gyógykezelésére vagy a gyerek tandíjára jusson pénz. Mi egy ingyenesen kirendelt jogvégzett segítőt szeretnénk a károsult családok mellé állítani, akik segítenek újratárgyalni a feltételeket a hitelező pénzintézzel, megtisztítani a pénzügyi szeméttől azt a megegyezést, ami indokolatlanul sújtotta a lakosságot - még egyszer mondom, folytatólagosan és az állami szervek asszisztenciája mellett -, másodszorban pedig ingyenes átképzési programokkal igenis a munkaerőpiacra a lehető legtöbb embert vissza kéne vezetni azok közül, akik ellehetetlenültek, tönkrementek, mert a munkahely elvesztése és az anyagi ellehetetlenülés szinte mindig kéz a kézben jár, egyik következik a másiktól.

És Magyarországon nem lehet más célunk, mint hogy ezen károsultak fölé a lehető legkeményebb védőhálót biztosítsuk, mindemellett pedig elérjük azt, hogy a károsultakból, kisémmizettekéből és később segélyezettkekből újra a társadalom produktív tagjai, dolgozó, boldog, családot alapítani és fenntartani képes, és végül gyermeket vállalni hajlandó és akaró emberek, polgártársaink legyenek. Csak ez lehetne egy tisztességes országban az alapvető nemzeti minimum. Semmikképpen nem az, hogy ahogy a Bankszövetséggel elköltött munkareggelik száma exponenciálisan nő, az önök cselekvési kedve rendszeresen ugyanilyen fokon és ugyanilyen mértékben lankad.

Ez az, ami elfogadhatatlan Magyarországon, ezért kéne végiggondolni a most letett előterjesztésen túl, hogy hogyan lehet ezt a pénzügyi szemetet kitakarítani a nemzetgazdaságból, és hogyan lehet Magyarországot végre a bankok paradicsomából a biztonságos életvezetésű emberek paradicsomává változtatni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magát az előterjesztést természetesen támogatjuk, viszont most is el kell mondani azt, hogy tovább folytatódik az a maszatolás, ami 2010 tavaszán elkezdődött. A kilakoltatási moratórium meghosszabbítása - még akkor is, ha nincs határidőhöz kötve - nem old meg semmit az égedta világon, semmi köze a devizahitel-krisis felszámolásához.

Mondhatnám azt is, hogy - ahogyan önök szokták revolverezni az elődeiket - tessék szint vallani: a Fidsz-KDNP végre az emberek oldalára áll-e a bankok oldala helyett? Tessék szint vallani!

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Itt voltak a javaslatok az elmúlt hónapokban, hogy milyen lépéseket kellene sürgősen megtenni annak érdekében, hogy a parlament igazságot tudjon szolgáltatni a devizahitel-károsult embereknek, milyen megoldások kellenének sürgősen ahhoz, hogy végre azt az igazságtalanságot, amit az egész devizahitel-válság előidézett, végre fel lehessen számolni.

Előljáróban azért arra is szeretnék utalni, ami nem kifejezetten törvényhozási teendő lett volna. A magyar kormánynak már korábban - banki magatartási kódex helyett -, a Bajnai-kormány, illetve a Fidesz-kormány a maga kétharmados többségével a háta mögött lett volna lehetősége arra, hogy a megelőző években úgy, ahogyan ezt egyébként a horvátok vagy a lengyelek megtették, kivezesse ezt a hibás terméket a magyar bankszektorból. Nem tették meg.

Lett volna arra lehetőség, hogy tárgyaljanak a svájci központi bankkal, az Európai Központi Bankkal egy olyan swapügyletről, amely biztosította volna a forrásoldalt a magyar kereskedelmi bankok számára. Ezt sem tették meg. Lett volna az elmúlt években lehetőség arra, hogy ezt a hibás terméket kivezessék. Nem tette meg, nem tették meg sem az álbaldali kormányok, és nem tette meg a Fidesz-kormány sem.

(19.00)

Az LMP az elmúlt hónapokban a következő javaslatokat tette: legyen egy olyan világos törvényi mondas, amelyik Magyarországon is kötelezővé teszi azt a bírói gyakorlatot, amelyik az Európai Unióban egyébként már irányadó, hogy amennyiben valaki egy banki ügylet kapcsán, egy fogyasztóihitel-szerződés kapcsán bírósághoz fordul érvénytelenség címén, legyen kötelessége a bíróságnak a szerződés egészét vizsgálni. Javasoltuk továbbá azt is, hogy a devizahitel-szerződések esetén a bankok ne menekülhessenek el különböző faktorcégek mögé, legyen törvényi tilalom arra, hogy ezeket a követeléseket átruházhassák a bankok különböző félbűnözői háttérű cégeknek. Nem járja az, hogy ha egyszer a bankok tömegével kötöttek ilyen pofátlan szerződéseket, nem járja az, hogy ha a bankok a devizahitel-szerződések kapcsán fölnyalták az extraprofitot az elmúlt tíz évben, akkor most nem mernek az embe-

rek szemébe nézni, hanem mindenféle verőembereket meg félbűnözői háttérű cégeket alkalmaznak a követelésbehajtásra. Mi azt javasoltuk, hogy tessék megtiltani az ilyen tartozások faktorálását, a bankok maguk gondoskodjanak arról, hogyha érvényesíteni akarják a követeléseiket. Önök ezt a javaslatot is leszavazták, ebben is a bankok oldalára álltak a kilakoltatással fenyegetett családok helyett.

Mi azt mondtuk, ne fordulhasson elő többet az a szégyen, hogy ha már egyszer a magyar állam elnézte azt, hogy ilyen ügyletekkel családok tömegeit meg lehetett téveszteni, akkor utána különböző félbűnözői csoportok rátörnek a házat idősekre, kisgyermekes családokra, beteg emberekre, és földönfutóvá teszik őket. Mi azt mondtuk, hogy ezt a helyzetet fel kell számolni; erre a javaslatra a Fidesz-KDNP nemet mondott.

Javasoltuk továbbá azt is januárban Vágó Gábor és Ertsey Katalin képviselőtársaimmal, hogy a polgári törvénykönyv feketén-fehéren mondja ki azt, hogy a jövőben tilos devizaalapú kölcsönszerződést kötni. Ezt javasoltuk - önök erre is nemet mondtak. A Fidesz-KDNP nemet mondott arra az LMP-s javaslatra, hogy legalább a jövőben ne lehessen ilyen típusú ügyleteket kötni. Igen, önök ebben is a bankok oldalára álltak, a bankokat támogatták, féltek attól, hogy ha ilyen javaslat átmegy a kétharmados többségen, akkor esetleg a Bankszövetség rossz szemmel fogja önöket nézni.

Majd volt az a javaslatunk, és a mai törvényalkotási bizottsági vitában is erről esett a legtöbb szó, hogy ha már a bankok meg tudtak gazdagodni az elmúlt tíz évben, illetve egész pontosan 2001 után - hiszen ne felejtsük el, az egész devizahitel-cirkusz még az első Orbán-kormány hivatali idejének a végén kezdődött el egy olyan kormányrendelettel, amit Orbán Viktor miniszterelnök jegyzett -, tehát miután 2001 után a bankok meg tudtak tollasodni a devizahitel-ügyletekből, extraprofitot tudtak szerezni, ezek után nem járja az, hogy miután emberek tömegeit becsapták, utána egy egyszerű végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okirattal földönfutóvá tesznek családokat.

De továbbmegyek: nem járja az, hogy ha ilyen ügyletekkel becsaptak embereket, nem engedték, hogy a fogyasztó döntési helyzetben legyen, egy ilyen hitelszerződésnek minden körülményét mérlegelni tudja, akkor bármilyen vagyontárgyra közjegyzői okirat alapján végrehajtást lehessen vezetni. Mi azt mondjuk, hogy ha már egy ilyen információs aszimmetria van a fogyasztó, az egyszerű polgár és a bankok között, akkor legyen mindig mindenütt biztosítva a bírói út. A törvényalkotási bizottság ülésén éppen Aradszki képviselőtársunk hívta fel a figyelmet arra, hogy már van is egy EU-s irányelv, amely kötelezően előírja a bírói utat, van is egy EU-s irányelv, amely kötelezően előírja a bírói utat ilyen jellegű

fogyasztói hitel-szerződés esetén. Hiába ingatja Aradszki képviselőtársam az ujját meg a fejét, ő maga mondta, jegyzőkönyvben van. Én nem is azt mondtam, hogy eddig mulasztott volna a kormány, bár mondhatnám ezt is, de ha már önök pontosan tudják, hogy van egy ilyen uniós irányelv, mi tartja önöket vissza attól, hogy ezt a módosítási javaslatot, amit az LMP előterjesztett, elfogadják.

Semmi egyebet nem mondunk, mint hogy devizakölcsön-szerződések esetén zárjuk ki annak a lehetőségét, hogy embereket a bírói jogorvoslattól megfossszunk. Ennyit mondunk. Önök megint félnek attól, hogy a Bankszövetség mit fog mondani, és újra a bankok oldalára állnak. Ez a helyzet. Itt világosan színt lehetett vallani, és önök színt is vallottak. A mi ajánlatunk arról szólt, hogy ha egyszer pontosan tudjuk azt, hogy az ilyen típusú ügyletek milyen tragédiákat okoztak az elmúlt 13 évben, hogy ha pontosan tudjuk azt, hogy családok tízezreit egész egyszerűen becsapták a pénzügyi intézetek, akkor egész egyszerűen még végrehajtás alá vont tárgyak között sem lehet különbséget tenni. Függetlenül attól, hogy fogyasztási cikkekre vagy ingatlanra vezetik a végrehajtást, a bírói utat, a bírói jogvédelmet biztosítani kell. Már csak azért is biztosítani kell a bírói jogvédelmet, hiszen az elmúlt években jó néhány olyan jogerős, legfelsőbb bírósági, illetve kúriai döntés volt, amelyik éppenséggel a fogyasztók oldalára, az egyszerű emberek oldalára állt.

Ráadásul az ilyen hitelügyletekkel kapcsolatban nem csak azok az érvényességi aggályok merülhetnek fel, amik egyébként a Kúria, illetve az Alkotmánybíróság döntésében felmerültek. Sajnálatos módon a Kúria azt már nem vizsgálta a múlt év végén, hogy a devizaalapú hitelszerződések milyen viszonyban állnak a hitelintézeti törvénnyel. Tudniillik érvényességi aggály általános jelleggel az ilyen típusú szerződésekkel kapcsolatban nemcsak a hagyományos Ptk., illetve egyéb fogyasztóvédelmi szabályok kapcsán áll fenn, hanem felvethető az is, hogy az ilyen típusú szerződések egész egyszerűen a mindenkorai hitelintézeti törvény prudenciális szabályait sértik. Felvethető, hiszen a bank akkor, amikor dönt egy hitel kihelyezéséről, kölcsönt nyújt, meg kell vizsgálnia a potenciális adós teljesítőképességét. Egy olyan típusú hitelügyletnél, ahol nem lehet előre jósolni azt, hogy pontosan mekkora lesz az a tartozás, amit vissza kell fizetni kettő, tíz, tizenöt vagy húsz év múlva, ott milyen alapon tudja a bank elvégezni ezt a biztosítéki vizsgálatot, milyen alapon tudja azt mondani, hogy adott esetben egy vagyontárgy, egy ingatlan elégséges fedezetet a hitelkihelyezéshez?

A polgári törvénykönyv, mind a régi, mind pedig az új egyértelműen rendelkezik arról, hogy a jogszabályba ütköző szerződés semmis. Ha és amennyiben például a Kúria kimondaná azt, hogy az ilyen típusú

ügyletek sértik a hitelintézeti törvénynek a prudenciavizsgálatra vonatkozó szabályait - hiszen lehetetlen volt az ilyen devizaalapú hitelszerződések megkötése előtt a banknak a teljesítőképességet megvizsgálni úgy, ahogy egyébként ezt a hitelintézeti törvény vagy a banki belső szabályzatok előírják -, akkor azt gondolom, hogy a devizaalapú hitelszerződések, úgy, ahogy van, bedőlnek.

Mondom, ezt a kérdést egész egyszerűen a Kúria még meg sem vizsgálta. Ehhez képest most itt állunk. Annyit kérünk, hogy legalább a bírói utat biztosítsa a parlament azoknak az embereknek a számára, akiknek bedőlt a devizahitelük, és erre a Fidesz-KDNP most nemet mond. Nem többet kérünk, mint hogy ne lehessen közjegyzői okirat alapján, főleg közjegyzői okirat alapján mindenféle verőembereknek földönfutóvá tenni egyszerű családokat, idős embereket, kisgyermekes családokat. Ennyit kérünk, ennyit kértünk az elmúlt hónapokban is - erre önök nemet mondtak.

A kilakoltatási moratórium önmagában nem elég, a kilakoltatási moratórium önmagában továbbra is ott hagyja a bizonytalanságot Damoklész kardjaként a családok feje fölött, hiszen nem lehet tudni, hogy ez a kilakoltatási moratórium mikor és milyen véget fog érni. Ráadásul akiknek a végrehajtást nem a lakására vezetik, hanem más vagyontárgyukra, azok is ugyanilyen devizahitel-károsultak, tehát az ő esetükben is legalább a bírói jogvédelmet biztosítani kellene. A bankok felé pedig meg kell tiltani azt, hogy ha egyszer tisztességtelenül jártak el, akkor ezeket a követeléseket átrakják egy behajtó cégre, és ne kelljen szembesülniük azoknak az embereknek a tekintetével, akiket becsaptak.

Éppen ezért magát az előterjesztést természetesen támogatni tudjuk, de rettenetesen kevés; mint ahogy rettenetesen kevés az, amit önök a devizahitel-krízis kezelése érdekében az elmúlt négy évben tettek, mert úgy tűnik, hogy ez a kormány, a Fidesz-KDNP-kormány is jobban fél a bankoktól, a Bankszövetség véleményétől, mint azoktól a tragédiáktól, amiket ez a devizahitel-krízis - aminek az indulása 2001 vége - okozott Magyarországon.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat.
Megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Lukács Zoltán képviselőtársam már beszélt a frakciónk nevében, sok mindent elmondott, ami az elmúlt négy évben történt és amilyen javaslataink voltak, azonban egy kicsit én is a visszatekintéssel kezdeném.

Először is, valóban, a devizahitelezés egy 2001-ben elfogadott jogszabály alapján indult meg Magyarországon; ez az első Orbán-kormány időszakában

történt. Ezt önök kevésszer mondják el, azonban mégis ebben a vitában hangozzék el még egyszer.

(19.10)

2008-ban egy világgazdasági válság tört ki a világ minden táján, és valóban, ez a forint árfolyamára átmenetileg nagyon rosszul hatott, nagyon sokan kerültek nehéz helyzetbe, ezért az akkori szocialista kormányok elsődleges feladatuknak tekintették azt, hogy a forint árfolyamát minél hamarabb, minél hathatósabban stabilizálják.

A következő dátum, amit meg kell említenem pont ennek kapcsán, az 2010 áprilisa, hiszen akkor 185 forint volt egy svájci frank; ez az a pénznem, amelyben a legtöbb devizahitelt felvették, tehát azért említem mindenképpen. A kormányváltáskor, tehát 2010-ben 185 volt az árfolyam ebben a tekintetben, és nyilván a gazdaság helyzete is máshogy alakult. Ma 250 forint a svájci frank árfolyama, lényegesen rosszabb tehát a helyzet. Ebben nyilvánvalóan benne van az elmúlt négy év tevékenysége, és sokakat ez nagyon nehezen érint, nagyon nagy nehézségekkel küzdenek, vannak, akiknek a törlesztőrészelete akár 70 százalékkal is nőtt egy hónapban. Ez elviselhetetlen terhet jelent a családok egy jelentős részének.

Önök valóban léptek ebben a helyzetben az elmúlt években, tettek bizonyos lépéseket, például volt itt valóban végtörlesztés fix árfolyamon, 180 forinton, ez azonban azoknak tudott segíteni, akik inkább tehetősebbek voltak, ki tudták váltani ezeket a hiteleket forintalapú hitellel, vagy rendelkeztek ők vagy a környezetük annyi készpénzzel, amennyivel ki tudták ezt váltani. Nem nehéz azt végiggondolni, hogy a legnehezebb sorban élőknek, akiket pont az önök intézkedései, társadalompolitikája, gazdaságpolitikája sújtott, pont nekik nem volt lehetőségük ezzel élni, ők kerültek egyre nehezebb helyzetbe. És ahogy Lukács Zoltán is elmondta, emellett önök öt éve beszélnek arról, hogy magáncsődrről vagy családi csődvédelemről szóló jogszabályt fognak beterjeszteni. Nem terjesztenek be ilyet, nem tárgyalhatott ilyenről a Ház, nem kívántak pont azokkal foglalkozni, akik a legnehezebb sorban vannak ezekben az években, és a mi javaslatainkat sem támogatták. Az is elhangzott, hogy az előző ciklusban háromszor nyújtottunk be ennek kapcsán jogszabályt, és a mai napon is benyújtottuk újra ezt a tervünket a magáncsődrről, azért, hogy a leginkább nehéz helyzetben levőkön ez segítsen. De döntöttek önök ócsai lakóparkról is, több mint 2,5 milliárdot költöttek el erre a projektre. Lényegesen több lakást lehetett volna más módon vásárolni máshol ebből a pénzből. Elképesztő ár az, ami egy négyzetméterre vetül az ócsai lakóparkban, az ország legdrágább területein lehetett volna ebből akár lakásokat vásárolni. Tehát semmiképpen nem oldja meg ez az ügy sem a devizahitelezés problémáját.

A kilakoltatási moratóriumot valóban folyamatosan az elmúlt években meg-meghosszabbították, de ez tulajdonképpen annak a beismerése, hogy a devizahitelesek problémáit, azokét, akik tényleg nehéz helyzetbe kerültek, nem rendezték, nem kívánták megoldani. A kilakoltatási moratóriummal mint tüneti kezeléssel ezt a problémát folyamatosan halogatták, és most úgy látjuk, hogy határozatlan időre tovább is fogják halogatni. Miért mondom ezt? Azért, mert volt itt egy módosító indítvány, amelyről beszélt képviselőtársam is, szeptember 30-ig egyfajta kötelezettséget rótt volna ez a módosító indítvány az Országgyűlésre, hogy eddig kötelező megalkotni azt az átfogó, a devizahitelesek sorsát érintő jogi szabályozást, amiről itt szó van. Leszavazták ezt a módosító indítványt, sőt, ha jól tudom, akkor a törvényalkotási bizottság előtt, ott szóban volt egy diskurzus arról, hogy esetleg egy december 31-es időpontot el tudnának-e fogadni, azt sem fogadták el. Tehát jól látható a szándékuk: valamikor az önkormányzati választás után, majd egyszer kezelik ezt a problémát majd valahogy, addig is lehet arról beszélni vagy azt a képet mutatni, mintha önök ezt meg kívánnák oldani.

Természetesen, ahogy elhangzott, ezzel együtt támogatjuk ezt a jogszabályt, mert abban a helyzetben, amiben önök a megoldást nem terjesztik be, abban mi is fontosnak tartjuk, hogy legalább további kilakoltatások ne történjenek, azoknak, akik önhibájukon kívül nehéz helyzetbe kerültek, megoldási lehetőséget jelentsen átmenetileg ez a kilakoltatási moratórium.

Több mindent is javasoltunk, említettük már - vagy említette képviselőtársam is és én is - a magán- vagy családi csőd intézményének bevezetését, amelyet nem tettek meg. Ha olyan gazdaságpolitikát folytatnának, amely erősebb forintárfolyamot eredményezne, akkor nyilván nem lennének ennyien fizetéképtelenek; és a szociális bérlakásprogramról is sokat beszéltek, de ennél jóval kevesebb történt ebben az ügyben. Az eszközezőnek ez is lehetne egy feladata, az ócsai lakópark helyett, mondjuk, szociális bérlakásprogramra lenne szükség. Ezeket a javaslatainkat lesöpörték az elmúlt években, nincsenek illúzióim, hogy mi fog következni a következő hónapokban, ezzel együtt fel szeretnénk hívni a figyelmet, és a továbbiakban is a Ház elé fogjuk ezeket terjeszteni.

Szó esett itt egy miskolci fideszes képviselőtársam előterjesztésében egy módosító indítványról is. Csöbör Katalin ugyan nem mondta ki azt, hogy Fészekrakó-ügy, de tulajdonképpen burkoltan arról beszélt. Az ő módosító indítványa szól indirekt módon erről, hiszen a beterveztett módosító javaslata szerint bizonyos körülmények között ez a fajta kilakoltatási moratórium nem vonatkozna bizonyos lakásokra, bizonyos lakásokban élőkre; itt arra gon-

dol, amikor önkormányzat kezdeményezi a végrehajtást vagy százszázalékos tulajdonában lévő vagyonekezelő cég. Nem sok mindent mondott erről, mégis azonban a Fészekrakó-ügyről egypár gondolatot nekem mondanom kell, hiszen nagyon vártuk ezt a módosító javaslatát a képviselő asszonynak, aki két hete beszélt arról, hogy mivel ez lesz az Országgyűlés első olyan törvényjavaslata, amit tárgyal, ezért ő majd itt egy megoldási javaslattal fog élni.

Mivel sokan nem ismerik ezt az ügyet ebben a Házban vagy a nyilvánosságban, ezért egypár mondatot kell mondanom arról, hogy miért is beszélünk erről, amikor kilakoltatási moratóriumról beszélünk, miért hozzuk föl ezt az ügyet. Miskolcon sokakat, több száz lakóingatlant érintően egy csalássorozat indult el, itt 2006-2007 magasságában voltak az első ügyek. Magántulajdont érintettek, hiszen magántulajdonosoktól vettek csalással lakóingatlant, az állami támogatási rendszert kihasználva, azzal visszaélve, és olyan emberek költöztek be a lakóközösségekbe, elsősorban egyébként Miskolcon az avasi lakótelepet érintően, akik később komoly szociális feszültségeket és problémákat keltettek az adott környezetben.

Ezt a jelenséget egy MSZP-s önkormányzati képviselő érzékelte az Avason, és 2008-ban feljelentést tett ebben az ügyben. Tehát amikor az az állítás hangzik el - nem először egyébként -, hogy itt bármi szerepe lett volna ebben az MSZP-nek, illetve az akkori önkormányzatnak, akkor ezt el kell mondjuk, hogy volt, persze: érzékelte azt, hogy egyébként itt bűncselekményt követtek el, az egyik önkormányzati képviselő konkrétan feljelentést tett ebben az ügyben. És az akkori MSZP-s önkormányzat, Káli Sándor polgármestersége idején el is kezdte ennek a problémának a felgöngyölítését. Nyilván elindult az a fajta rendőrségi vizsgálat, ami akkoriban egyébként még jóval kevesebb lakóingatlant érintett, és az önkormányzat tulajdonjogot szerzett több olyan ingatlanban, amit érintett ez az ügy. Ezekbe a lakóingatlanokba, azokat felújítva egyébként rendőrök költözhettek, tehát a rendőrségnek, rendőröknek, rendőrcsaládoknak jelentett ez egyfajta bérlakásprogramot.

Ez a program tulajdonképpen elkezdte felszámolni azt a szociális és nagyon komplex problémát, de önök ezt a programot megállították. 300 millió forint volt elkülönítve 2010-ben az önkormányzat büdzséjében a probléma megoldásának folytatására, amikor önök jöttek, leállították ennek a megoldását. 2010 tavaszán, kora nyarán, amikor először beszélt az Országgyűlés kilakoltatási moratóriumról, négy éve ugyanígy, a ciklus kezdetekor az önök javaslatára, mi már akkor javasoltuk egy módosító indítványban, hogy úgy fogadja el az Országgyűlés a kilakoltatási moratóriumot, hogy közben a Fészekrakó-probléma megoldását nem akadályozza. Önök akkor leszavazták ezt a javaslatunkat, 2010 nyarán még, és

egyébként nem javasoltak helyette semmit sem. Tehát leállítottak egy működő programot, továbbá lehetetlenné tették jogilag azt, hogy ezt a kérdést lehesse kezelni.

Ma azt látom, hogy önök négy éven keresztül itt az Országgyűlésben ezek helyett az ügyek helyett semmit nem javasoltak az Avas problémáinak kezelésére, a Fészekrakó-ügy megoldására.

(19.20)

Nekünk volt később is több javaslatunk, ezeket a javaslatokat rendre leszavazták, többek között azt is, hogy a végrehajtási jog kapcsán az érintett 173 ingatlant, aminek kapcsán önök követeléseket vásároltak, hogy ennek kapcsán az állam járuljon hozzá Miskolc ilyen szociális problémáinak a megoldásához: nem járult hozzá - az önkormányzat büdzsáját terheli az, amiről ön beszélt ma. Ráadásul az, hogy négy évig húzták ezt a problémát, azt eredményezte, hogy iszonyatos közüzemidő-tartozások halmozódtak fel, és a közös költség nemfizetése okán a fizetési morál amúgy is tovább romlott az Avason, és ráadásul ellehetetlenült a társasházak működése, sok helyen már a lift sem működik vagy adott esetben nincs világítás a lépcsőházakban. Ez nyilván elfogadhatatlan, az is, hogy négy évig hagyták, hogy tovább amortizálódjon ez a környezet és maguk az ingatlanok is. Két javaslatunkat is leszavazták ebben a tekintetben a későbbiekben is. Azonban azt, amit ön ma javasolt, egy nagyon apró és nagyon késői lépésnek tekintjük, ezért nyilván támogatni fogjuk, de ez közel sem oldja meg azt a problémát, amit az elmúlt négy év tétlensége okozott főként az Avason, de Miskolc városának más pontjain is.

Ezért hisszük azt, hogy szükség van egy komplex megoldásra, amiben szükség van az Országgyűlés döntésére, ezért a következő időszakban egy komplex megoldási javaslatot fogunk képviselőtársaimmal javasolni azért, hogy rend legyen, a szociális feszültségek megszűnjenek Miskolc városában és az Avas városrészben. Meg lehetett volna ezt tenni már négy évvel ezelőtt is az akkori és mostani kétharmadnak, hiszen minden lehetőség az önök kezében volt és van ennek a problémának a kezeléséhez. Kétharmaduk van, és még néhány hónapig egyébként vezetni fogják Miskolc városát. Azt javasolom önöknek, hogy ne várjuk meg azt az időszakot, amikor leváltjuk majd az önök által vezetett önkormányzatot, hanem még ezekben a hónapokban próbáljunk meg valamit lépni, hiszen minden nap, minden hét, minden hónap drága ebben az ügyben.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon fontos kérdés az előttünk fekvő javaslat, és sok minden elhangzott előttem. Nekem az volt az érzésem, amikor a bizottság előtt tárgyaltuk ezt a javaslatot, hogy a Fidesz-KDNP-s képviselők úgy állították be, minthogyha most kerültek volna kormányra, és nem lett volna négy évük arra, hogy a problémát megoldják. Például Schiffer András javaslatára is - amelyet mi egyébként támogattunk, mert egy jó javaslat volt, még hogyha egy rész megoldást próbált megfelelő módon kidolgozni - az volt a válasz, hogy majd, hogyha az egész csomagot beterjesztik, kidolgozzák, akkor milyen jó lesz, és akkor most az egyébként támogatható ötletekkel így külön-külön ne foglalkozunk. Tehát minthogyha nem négy évük lett volna, hogy megoldják, és minthogyha 2010-ben a devizahitelek kérdése nem lett volna napirenden és nem lett volna probléma.

Ezek után, és természetesen, amit Z. Kárpát Dániel elmondott, ezt a javaslatot támogatni tudjuk, hogy a moratórium meghosszabbításra kerüljön, de azért dicshimnuszokat zengeni arról, hogy most újra a második vagy harmadik, az egymás után második és abszolút értékben harmadik Fidesz-kormány kezdetén is arról beszélünk, hogy a moratórium meghosszabbítás a jelenlegi megoldás, ez vérlázító és felháborító.

Azt is elmondanám, mert egy fontos momentum, hogy nem várjuk, hogy a valódi problémát olyan mértékben meg tudják oldani, mint amit önök itt elővezettek, és ez nem más, mint a forintosítás, vagy még ez is egy kicsit félrevezető, inkább annak a megállapítása, hogy ezeknek a hiteleknek a jó része devizában nem is jött létre. Ehhez, hogy ennek bármiféle alátámasztását megláthassák, elég lenne, ha beszélnének azokkal az ügyvédekkel, azokkal a jogvédőkkel, azokkal az otthonvédőkkel, akik a bíróságokon próbálják ezeket az embereket képviselni, és bizony-bizony, az utóbbi időben egyre több perben derül ki, hogy valójában nincs deviza ezen ügyletek mögött. Minden egyéb megoldási javaslat sajnálatos módon félrevisz, és nem a valódi megoldáshoz tudnak önök eljutni. Itt, hogy egy-két példát említsek, szintén Z. Kárpát Dániel képviselőtársamhoz csatlakozva, a kölcsönszerződések jó részénél valójában nem történt meg az, hogy a szerződésben lefektették volna, hogy pontosan mekkora összegű devizával tartozik az ügyfél, tehát devizában ezek létre sem jöttek, és ezeknek az összegeknek az elutalása meg egyértelműen forintban történt, ráadásul a bank is forintban indította ezeket az utalásokat, forintban érkezett meg az ügyfelek számlájára, és a bankok előtte átváltást sem tudnak bizonyítani az esetek majdnem 100 százalékában. Tehát amikor például konvertálási bizonylatokat kérnek a bíróságok előtt, ezeket nem tudják bemutatni. Úgyhogy ebben a helyzetben azt kellene megvizsgálni, hogy mely szervek

nem látták el a feladatukat, amikor hagyták ezt az egész folyamatot. Itt akár az ügyészségre is gondolok, mert akár a csalás büntetőjogi tényállásába is belefér az, hogyha ez bebizonyosodik, márpedig sajnálatos módon bebizonyosodott, hogy a bankok valójában nem devizahiteleket nyújtottak az esetek majdnem 100 százalékában.

Ha önök megnézik, hogy a bankok valójában a könyvekben, a mérlegükben hogyan tartják, milyen devizában tartják nyilván ezeket az adósságokat, illetve milyen devizában nem, akkor azt fogják látni, hogy forintban tartják nyilván, és egy olyan kettős könyvelést vezetnek, ami az ügyfél felé devizában mutatja ki ezt a tartozást, de a hivatalos mérlegekben, a könyvekben, nézzék meg: ez forintban van kimutatva. Tehát nem igaz ezáltal, hogy a bankokat kár érné, ha visszszámolással megállapítanák azt, hogy ezek valójában forintHITELEK voltak. De ezen túl - és már ez is eleve felháborító, hogy ezzel senki nem foglalkozik, és Magyarországon megtehetik a bankok azt, hogy mindenféle kontroll nélkül, egyfajta fekete kettős könyvelést vezessenek, és semmilyen állami szervnek ez nem szúr szemet - azért azt is meg kell nézni, hogy kiknek a felelőssége vagy mely más szervezetnek a felelőssége, hogy idáig eljutottunk.

Sajnos meg kellene vizsgálni, és remélem, hogy a kormány erre is valamiféle betérjesztéssel fog élni, hogy akár a közjegyzőket milyen felelősség terheli, amikor automatikusan úgy íratnak alá szerződéseket az ügyfelekkel, hogy a bankoktól kapták meg, ezek szövegét csak felolvasták automatikusan az ügyfelek előtt, és anélkül, hogy bármiféle jogi kontrollal éltek volna, vagy amit a közjegyzőtől el lehet várni, amikor egy közokiratot készít, hogy megvizsgálja, az jogilag rendben való-e, ezeket elmulasztották. Például olyanok kerültek bele ezekbe a dokumentumokba, hogy előre elismeri az ügyfél azt a kimutatást, amit a bank majd 20 év múlva vagy 20 éven belül bármikor elé fog tární. Ezek olyan súlyos jogsértések, amelyeket valakinek most már ki kellene vizsgálnia, és az emberek ezt önkéntől várják, de sajnos az elmúlt négy évben ezt nem kaphatták meg. Itt akkor még felhoznám azt is, hogy igen, ez igaz akár a földhivatalokra, amelyek sok esetben úgy jegyezték be jelzálogjogot vagy egyéb terheket az ingatlanokra, hogy nem megfelelő dokumentumokat vagy hiányos dokumentumokat nyújtottak be feléjük. Ez is sok esetben, illetve az esetek részében senkinek nem szűrt szemet, és úgy tűnik, hogy ha egy javaslat a banktól vagy egy multicégtől érkezik, akkor azt zokszó nélkül, bármiféle kritika nélkül az állami szervek és a hivatalok, annak ellenére, hogy a magyar hatályos jogszabályoknak nem felel meg, teljes mértékben elfogadják. Ennek a gyakorlatnak kellene véget vetni ahhoz, hogy bármi változzon ebben az országban.

És akkor felteszek még egy kérdést, ami nagyon sok devizahitelesnek vagy devizának mondott hite-

lesnek az agyában felmerül és megfogam, csak erre választ nem kaphattak, és hivatalosan sincsen rá válasz, hogy ha el is fogadjuk, amit nem teszünk, hogy ezek devizában jöttek volna létre, akkor hogy lehet az, hogy bár Svájcban már majdnem nullára csökkent a jegybanki alapkamat, addig Magyarországon rohamosan elkezdtek emelni ezeket a kamatokat. Hogyha a svájci frankhoz van kötve, és akár a svájci frank LIBOR-hoz van kötve vagy lenne kötve ezeknek a devizának mondott kölcsönöknek a kamata és ehhez képest a törlesztőrészelete, akkor csökkenteniük kellett volna ezeknek az irányadó kamatoknak, és nem ez történt. Ugyanúgy az sem szűrt senkinek szemet, hogy igaz, hogy az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé teszik a magyar jogszabályok - ez is botrány egyébként, hogy miért, de most jó, lehetővé teszik -, de ezt rosszhiszeműen nem lehet gyakorolni. Tehát azt, hogy egyoldalúan szerződést módosíthat a bank, ami szintén botrány, nem teheti meg úgy, hogy egyébként Svájcban majdnem nullára csökken a jegybanki alapkamat, és közben itt vígan megemelik ezeket a kamatokat, amit az ügyféllel kifizettetnek.

(19.30)

Na most, azok az esetek, amelyeket szintén Z. Kárpát Dániel képviselőtársam elmondott, hogy olyan esetek is vannak, amikor nem azok az árfolyamok szerepelnek a szerződésben, amelyek a hivatalos árfolyamok, tíz év eltérést is láthattunk, azt hiszem, megint már majdnem a büntetőjogi kategóriába esnek, és így kellene elbírálni, de az ügyészség részéről szintén nem láttuk, hogy ebben eljárta volna.

Még egy-két nagyon fontos pontot felvetnék: a végrehajtói rendszer átalakítását is ezzel kapcsolatosan többször javasoltuk. Szeretnénk megszüntetni azt, hogy a bírósági végrehajtás rendszere egy profitorientált, jól jövedelmező, nagyon jól jövedelmező szakma lehessen. Több javaslatot tettünk arra, hogy az állam szervezze meg saját hatáskörében, és ne a profitorientált piaci érdekek, hanem az embereken való segítség és a legnyomorúságosabb helyzetben való embereknek a megfelelő kezelése kerüljön előtérbe. Ezt direkt még az előző ciklusban országgyűlési határozati javaslatként terjesztettük elő, és minimumra próbáltuk szabni, nehogy önök bele tudjanak kötni, és az elvről tudjunk szavazni, de akkor az alkotmányügyi bizottságban azt mondták, hogy nincs tervben, és nem szeretnék a jelenlegi önálló bírósági végrehajtói rendszert megszüntetni, és nem szeretnék a bírósági végrehajtásokat államilag megszervezni.

Ez szintén botrány, és ezzel önök áldásukat adják arra, hogy a jelenlegi, visszaélésekkel tarkított önálló bírósági végrehajtói gyakorlat folytatódhas-

son, ugyanúgy, ahogy egyébként még az sincs a jelenlegi jogszabályokban tisztázva, hogy az elévülés hogyan és milyen módon történhet meg. Tehát ha valaki, mondjuk, Londonba kényszerült - és nagyon sokan azért kellett hogy elmenjenek, mert nem tudták fizetni a többszörösére emelt tartozásukat, a deviza-törlesztőrészleteket, el kellett hogy meneküljenek az országból, mert a kormány nem segített nekik, és az út szélén hagyta őket az előzetes ígéreteik ellenére -, kimentek, és úgy gondolják, hogy öt év múlva, ha visszajönnek, akkor az ő problémájuk megoldódik, hiszen esetleg elévült az a tartozás, amivel ők bírnak.

Nos, sajnálatos módon ez nem így van, hiszen a jelenlegi törvények alapján nem lehet pontosan meghatározni, hogy a végrehajtási eljárásban pontosan mi fogja megszakítani az elévülést, és jelen pillanatban sajnos azt kell mondjam, hogy ez is kiszolgáltatottá teszi az embereket.

Úgyhogy nagyon sok feladat van, amelyek megoldásához végre már hozzá kellene kezdeni. Négy év után már semmilyen magyarázatot nem tudunk elfogadni.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Tisztelt Képviselőtársaim! Minden bizonnyal emlékeznek még 2001-re, emlékeznek még Orbán Viktorra, emlékeznek Matolcsy Györgyre, emlékeznek Járáira, jegybankelnöktől gazdasági miniszterig, miniszterelnökig. Na, ez az az esztendő, 2001, amikor gyakorlatilag útjára indult a történet. Csak azért mondom és idézem a szereplőket is, hogy világos és azonosítható legyen mindakkor, amikor ezekről a kérdésekről beszélünk, hogy az egyoldalú szerződések megkötésének a története kikhez is rendelődik hozzá.

A másik része a dolognak már nem ilyen messzire tekint vissza, hanem csak négy esztendőre. Azt tudom mondani egy mondattal, hogy négy év, kétharmad semmittevése ennek az ügynek a kapcsán. Igen, semmittevés, vagy jobb esetben - vagy azt mondhatom, hogy kártékony tevékenység sokasága is. Mindazok mellett, hogy parciálisan, részlegesen voltak érintettjei, akik jó értelmű haszonélvezőivé váltak az intézkedéseknek, ők jóval kevesebben voltak, mint azok, akik nem tudtak haszonélvezőivé válni a kormányzati intézkedéseknek.

Azt kell hogy mondjam tehát, hogy három-négy esztendeje, inkább négy-öt esztendeje most már ott hever az ügy az asztalon, és önök tétlenül nézték a folyamatok alakulását, vártak hol a Kúria döntésére, hátrítottak, sok minden egyéb mást csináltak.

A kilakoltatási moratórium meghosszabbításával természetesen egyetértünk, ebben nincs né-

zetbeli különbségünk, de azt hozzá kell tenni a dologhoz, hogy ez önmagában nem oldja meg a problémát. Ez sem nem elég, sem nem ad végleges megoldást, és hozzá kell tennem, hogy a probléma fokozódását hordozza magában, majd egy későbbi időpontban jut majd olyan helyzetbe az érintett, amikor még kezelhetlenebbé válik a történet. Tavaly nagyjából 120 ezer bedólt hiteles volt, 15 ezer kényszerértékesítési kijelölésre került sor, és összességében tudják azt is, hogy 234 darab volt az az intézkedés, ami árverezéssel párosult.

De hogy önök milyen intézkedéseket tettek, címszavakban. Végörlesztés. *(Németh Szilárd István: 170 ezer család!)* Tudják, ismerik, az a végörlesztés, amelyről olyan törvényt szültek itt a parlament falai között, amely arról szólt, hogy azon képviselőtársaim, adott esetben ott a másik oldalt, akik netán néhány tízmillió forintot visszafizettek, annak a 10-20-50 millió forintnak az eredetét még a Nemzeti Adó- és Vámhivatal sem vizsgálhatta. Ez a végörlesztés nem azokról az emberekről szól, akik leginkább kárvallottjai voltak ennek a történetnek, nem. *(Dr. Rétvári Bence: 170 ezren offshore-oztak Magyarországon?)* Azokról a haszonélvezőkről, akiknek nem kellett volna ilyen értelmű segítő kezet nyújtani, mert saját maguk is meg tudják oldani a problémát. Tudják, ezzel kell odaállni a nyilvánosság elé, ezt kell elmondani az embereknek, és ezt kell vállalni, hogy e mögött mi húzódik meg.

De ugyanígy lehetne beszélni nyilván arról is, amit az ócsai lakópark tekintetében tettek. Tudják, arról a 2700 millió forintos nagyságrendű beruházásról, ami a budai ingatlanok négyzetméterára feletti fajlagos árakkal párosul, és láthatjuk, hogy hogyan és miképpen van kihasználva, és milyen hasznosulása van ennek a történetnek.

No, ezt folytathatnám gyakorlatilag a végtelenségig, de nem teszem, inkább két mondatot arról a történetről szeretnék mondani, amit Csöbör Katalin képviselőtársam vetített előre. Szeretném hozzátenni, hogy négy évig ez nem volt fontos a Fidesz számára. Valójában 2010-ben inkább megakadályozta, most pótcselekvésként előhoz valamit, ami csak ilyen részleges és parciális megoldás, és nem kielégítő, mert akár mondjuk, a bűncselekmények kapcsán való folyamatok érintettjeinél a jogerős ítéletig nem tudom, hogyan és miképpen gondolja a képviselő asszony az ügyek kezelését, és sokfajta kérdést fel lehetne tenni.

De azt szeretném egy mondattal mondani, hogy bármilyen döntés is születik ennek tekintetében az úgynevezett Fészekrakó-programos történethez kapcsolódóan, azt gondolom, az a minimum, hogy helyben az önkormányzat szervezeti kontrollja legyen az ügyek felett, és ne egy-egy ember, adott esetben a jelen polgármester „vigyázó szeme”, mert attól úgy félnék, mint a tűztől, mint ahogy az elmúlt négy év

tevékenységétől, ami a hátunk mögött van Miskolcon. *(Közbeszólások: Idő! Vége!)* Úgyhogy jobb lenne, ha nem ilyen intézkedések, hanem olyan kézzelfogható tevékenységek történének, ami az érintettek hasznát szolgálná. Idő.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megértem én az MSZP részéről, hogy ellenzéki pártként ekézni kell mindent, amit szembejön, de legalább azt az egyetlen végtörlesztést ne ekézzék ész nélkül, ami nem azt mondom, hogy mindenkinek segített, mert messze nem, csak egy szerencsés társadalmi osztálynak segített, akinek volt tartaléka vagy 15-20 milliója a kredencben *(Dr. Rétvári Bence: Millió se volt nagyon! 15-20 millió?)*, de ez volt, könyörgök, az egyetlen életképes elképzelés, ami a négy év alatt az asztalra került. *(Közbeszólások.)*

Viszont volt ott egy hosszú MSZP-s kormányzat, amikor az állami felügyeleti rendszerrel karöltve elnézték az elképesztő egyoldalú kamatemeléseket és az árfolyamrés kiterjedését, és ez már javaslatunk a kormányzati szektor számára is, hogy ehhez nyúljon hozzá.

A www.azenzem.hu számítása szerint egy átlagos devizahitel mostani törlesztőrésze is még mindig 15 százalékkal csökkenhetne a mostanihoz képest, ha az egyoldalú kamatemeléseket és az árfolyamrész sikerülne vagy végképp eltörölni, vagy valamilyen úton-módon kivezetni a rendszerből. A moratórium hosszabbítás mellett törekedjenek már arra, kérjük szépen, hogy valódi megoldásokról, valódi határidőkkel, elszámoltatható felelősökről is tudjunk beszélni, hiszen önmagában az az elszólás, ami a miniszterelnöktől ered, miszerint a következő ciklus végére rendezzük a problémát - ez ugye ezt a ciklust jelenti -, nagyon reméljük, hogy csak elszólás és nem szakmai álláspont.

Életveszélyes lenne a hitelkárosultak számára, ha a mostani újabb kétharmados kormányzat négy évig pepecselne ezzel a problémával, ahelyett, hogy a felvételi árfolyamon történő forintosítással azonnal megoldaná ezt, és elszámoltatná végre azokat a pénzügyi intézkedéseket, de csak azokat, amelyek felelősek magyar emberek családjának, életének, életlehetőségeinek a szétszaggatásáért. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Schiffer András képviselő úr a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Ha már Staudt képviselőtársam itt a végrehajtási törvénynek a tavalyi módosítását emle-

gette, nekem élesen él az emlékeimben ez a vita. Akkor éppen ott hátul ültünk, és akkor is volt egy olyan KDNP-s ígéret, ami körülbelül olyan, mint a családi csődvédelem. A KDNP mindig előugrik vele, és egy ilyen soha véget nem érő történetként lehet vele a KDNP-nek kampányolni, amelyik valójában soha nem is kampányol.

(19.40)

Akkor is az történt, hogy a KDNP nagyban bólogatott arra, hogy igen, rendet kellene tenni a végrehajtási rendszerben, mert egy teljesen elfuserált modell volt az, amit '94-ben bevezettek, hogy önálló bírósági végrehajtók működnek gyakorlatilag hatékony állami kontroll nélkül. Ha egyszer a végrehajtói apparátus az állami akaratot érvényesíti, akkor jó okunk van azt gondolni, hogy ennek az igazi helye valójában a bírósági szervezetrendszeren belül lenne. Akkor a kereszténydemokrata képviselők, azt hiszem, Tarnai képviselő úr azt mondták, hogy ez egy remek javaslat, meg fogják fontolni. Ezzel körülbelül úgy jártunk, mint a családi csődvédelemmel: ma is Harrach frakcióvezető úr elmondta, ugyanezt elmondta szerintem szó szerint 2010 májusában is.

Az a helyzet, hogy amiket az imént elsősorban Staudt képviselő úr elmondott, hogy egyébként milyen érvényességi anomáliák lehetnek az egyes devizahitel-szerződéseknél, ezt a jelenlegi helyzetben valóban esetről esetre, szerződésről szerződésre meg kell vizsgálni, hiszen nem ugyanazok a típusú és nem ugyanazok a mélységű érvényességi problémák merülhetnek fel. No, ez a problémagörgeteg még inkább aláhúzza azt, hogy minden egyes hitelkárosultat engedni kell bíróságra menni. Tehát legalább a bírói úttól nem kellene elzárni a hitelkárosultakat, hiszen az elmúlt évek jogesetei is azt mutatják, hogy például ha csak azt a szabályt mérlegre teszi egy bírói fórum, hogy kellően tájékoztatva volt-e a fogyasztó a hitelszerződés megkötésekor, volt-e olyan elem vagy az árfolyamkockázattal voltak-e olyan tényezők, amelyek alapvetően érintik a szerződés egy lényeges elemét, akkor, azt gondolom, az emberek bírói úttól való elzárása egyet jelent azzal, hogy valójában nem vállalja fel a parlament a felelősségét annak, hogy tiszta vizet öntsünk a pohárba.

Látható volt az elmúlt évek pereiben, hogy a hatályos joganyag is a devizahitel-szerződések jelentős részénél már arra sarkallja a bíróságokat, hogy az érvénytelenséget kimondják. Ehhez képest jó néhány család olyan helyzetben van, hogy végrehajtható okirat alapján vezetik a vagyontárgyukra, ingatlanjukra, lakásukra a végrehajtást. Ebben a parlamentnek cselekednie kell, mint ahogy cselekedni kellene abban is - és kíváncsi vagyok ebben a körben is a Fidesz álláspontjára -, hogy meddig lehet azt eltérni,

hogy azok a bankok, amelyek ilyen devizahitel-ügyletekkel becsaptak embereket, utána szabadon forgathassák át a követeléseiket ilyen-olyan kétes háttérű követelésbehajtó cégekre. Mi tettünk egy javaslatot, hogy ennek a viresaftnak vessünk véget. Ezt egyszer önök lesöpörték az asztalról. Kíváncsi lennék, hogy most, az új ciklus kezdetén változott-e a Fidesz-KDNP véleménye, mint ahogy arra is kíváncsi lennék, hogy partner lenne-e a kétharmados többség abban, hogy a polgári törvénykönyv feketén-fehéren mondja ki a devizaalapú hitelügyletek tilalmát. Erre egyszer javaslatot tettünk. Az elmúlt 13 évben láthatuk, hogy egy ilyen hibás termék milyen károkat okoz, nem csak a családoknak, az egész nemzetgazdaságnak. Itt lenne az ideje annak, hogy egy világos tilalmat mondjunk ki erre a Ptk.-ban.

Azért is beszélek arról, hogy ez nem pusztán az egyes családoknak, az egyes hitelkárosultaknak probléma, mert az elmúlt években az egész devizahitel-krízis magának a nemzetgazdaságnak a fejlődését is akadályozta. Abban, hogy a 2010-es Matolcsy-program megbukott, vastagon benne van a devizahitel-krízis, hiszen nem is lehetett remélnie azt egy józan pénzügyminiszternek, hogy amikor fuldokolnak a családok és még a tehetős emberek számára is nagy gondot jelent a devizahitel visszafizetése, akkor az egykulcsos adó valamilyen módon a fogyasztást felpörgetné. Ez nem történt meg. Abban, hogy ez a várakozása Matolcsy Györgynek nem vált valóra, nagymértékben részes ez az egész devizahitel-krízis. Itt lenne az ideje már annak, miután már egy teljes ciklusa eltelt a kétharmados többségnek, hogy végre tiszta viszonyokat teremtsen. Ki kell mondani a devizahitel-ügyletek tilalmát, meg kell tiltani azt, hogy a bankok ezeket a követeléseket követelésbehajtó cégekre áttolhassák, és meg kell tiltani azt, hogy közjegyzői okirat alapján bármilyen vagyontárgyra egy devizakölcsön-ügylet alapján végrehajtást lehessen vezetni. Meg kell fontolni azt is, hogy a kilakoltatási moratórium, úgy, ahogy más ellenzéki képviselők javasolták, ne csak a szűken vett devizakölcsön-ügyletek esetén merüljön fel, hanem akkor is, amikor egy szerencsétlen család azért vett fel forinthitelt és fulladt bele a forinthitelbe, hogy egyébként a teljesen bizonytalan árfolyammozgású devizatartozását törleszteni tudja.

Azt gondolom, hogy ezek lennének azok a lépések, amelyek érdemi lépések lennének. Önmagában a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása a problémának a további maszatolása.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Z. Kárpát Dániel képviselő úr a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Számunkra teljesen egyértelmű,

hogy egy olyan átfogó fogyasztóvédelmi razziaúra lenne szükség, amely Magyarországon az összes érintett bank összes lakosság és egyébként kisvállalkozások elleni kártételét feltárja. Tehát lehet itt persze különféle tilalmakat kimondani, lehet a jövőre nézve lefektetni és kőbe vésni nagyon sok mindent, de azt el kell mondanunk, hogy számos eset ezer sebből vérzik, és azonnal lépni lehetne vele kapcsolatban. Tehát az, hogy egy 2007-es szerződésbe, amely most éppen a bíróság előtt van, hogyan kerülhetett egy 1997-es svájcifrank-árfolyam, és emiatt hogyan lehetett megkárosítani milliós nagyságrendű összeggel azt a károsultat, aki már az úgynevezett hitelfelvétel pillanatában kevesebb pénzt kapott, mint amennyi megillette volna, ez papíron pillanatok alatt bizonyítható, következményekkel ellátható és elszámoltatható történés.

Ugyanilyen alapon, ha bármilyen jogvita merül fel, miért nem lehet olyan törvényt hozni, amely alapján pillanatok alatt bekérhető lenne bármiféle igazolás arról, hogy az úgynevezett devizaösszeg bevonásakor a bank ezt hogyan, milyen módon, mikor, milyen árfolyamon tette meg? Ha nem tudja felmutatni, akkor bukta az ügyet. Ez így működik minden normális piacgazdasággal rendelkező országban. Esetünkben sajnos nem.

Akkor pedig, amikor a szerződésben a deviza- és a forintösszegek egyszerűen nem felelnek meg, tehát nem lehet olyan árfolyamot találni, amely alapján megfelelne, megint csak el kellene járni mind a fogyasztóvédelemnek, mind az állami felügyeleti szerveknek. Tehát önmagában az, hogy a jövőre nézve majd egyszer megoldást találnak, ez nagyon helyes szándék, és lehet értékelni, respektálni, de elmondhatjuk, hogy vannak ezer sebből vérző ügyek, ahol azonnal kellene és azonnal lehetne lépni. Már csak azért is, mert az úgynevezett mentőcsomagok az érintett adósoknak csak egy részén és csak nagyon kis részben segítettek, segítenek. Még az úgynevezett átstrukturált hitelállomány esetén is a károsultak mintegy 50 százaléka újra nemteljesítővé vált, egész pontosan a deviza-lakáshitelek esetén 45 százalék volt, aki nemteljesítővé vált az átstrukturálás után is, a szabad felhasználású jelzáloghitelek esetén ez 53 százalékot tett ki, és a forintalapú szabad felhasználású jelzáloghiteleknél csaknem háromnegyedük dőlt be újra az átstrukturálás után. Tehát kozmetikázással, hintőport szórva a nyílt sebre nem lehet ilyen problémákat megoldani. Rendszerszintű fogyasztóvédelmi razziaival, az érintettek tételek elszámoltatásával igen, hiszen még az önök által istenített árfolyamgát rendszere is lényegében az árfolyamgátban meghatározott árfolyam és a tényleges felvételi árfolyam közötti hatalmas összeget, ezt az összeget ott hagyja a bűnelkövetőnél, annál a banknál, amely hibás terméket és hibás módon adott oda az ügyfélnek. Ezt a hatalmas milliárdos pénztömeget sajnála-

tos módon egyedül a Jobbik kívánja visszajuttatni, amúgy a tulajdonosok számára helyreállítva a lehető legmagasabb fokon az eredeti állapotot, és elérve azt, hogy Magyarországon legyen végre valaki, aki megvédi ezeket az embereket, és aki a kiszáradt nemzetgazdaságba újra vissza tudja lehelni az életet valamilyen úton-módon. Mert amíg önök ezt a problémát nem rendezik ebben a ciklusban, addig a magyar nemzetgazdaság kiszáradt állapota feloldhatatlan. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni a fennmaradt időkeretben. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Rétvári Bence államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Rétvári Bence igent int.)* Igen, megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kérdés több százezer család számára nagyon súlyos, hiszen húsvukba vág, hogy adott esetben fenyegeti-e őket a kilakoltatás. Szerencsére kevesen vannak a végrehajtási eljárásnak már ebben a szakaszában. De úgy gondolom, hogy egy-két képviselőtársam túlságosan fellengzősen vagy félvállról vette ezt a problémát. Azt, hogy pusztán maszatolás az, hogy a kilakoltatási moratóriumot meghosszabbítjuk, ezt próbálja meg annak a szemébe mondani ellenzéki képviselőtársunk, aki éppen ott áll, hogy hajléktalan lesz. Az ő számára ez érdemi és épp jó időben jövő segítség.

(19.50)

Az is érzékelhető volt, hogy jó pár hónapig nem ülésezett az Országgyűlés, mert sok mindenki sokféle gondolatát osztotta meg velünk a kilakoltatási moratórium kapcsán, olyanokat is, amelyek még csak messziről sem voltak közelében e végrehajtási törvény módosításának, amely a parlament asztalán fekszik. Azokra a kritikákra, amelyek azt mondták, hogy ez nem végső megoldás: ezt nagyon jól tudjuk, mi sem úgy terjesztettük be, mint a devizahiteles probléma megoldási javaslatát, csak egy olyan javaslatot, amely szükséges ahhoz, hogy mindenki még a lakásában várhassa meg a devizahiteles problémát megoldó törvényjavaslatot és ne pedig a lakásán kívül akár hajléktalanként. Azok a megjegyzések, azt hiszem, Gúr Nándor részéről, hogy a végtörlesztés több tízmillió illegális vagyont tiszára mosását jelentette, tisztelt képviselő úr, itt 170 ezer embert ilyesfajta illegális vagyonfelhalmozással megvádolni nem kicsit merészség, másrészt, ha egy kicsit tájékozott lenne, tudná, hogy átlag 4-5 millió forintos

hiteleket váltottak ki, ami azt jelenti, hogy átlag kétszobás lakást egy háromszobás lakásra cseréltek, ehhez vettek fel devizahitelt, és emiatt kerültek nagy bajba, úgyhogy azt a 170 ezer családot ilyen illegális tevékenységgel megvádolni, aki végtörlesztett, igen-csak merészség.

A bírói úttal kapcsolatban, tisztelt képviselőtársaim, önök is láthatják nagyon jól, hogy a bíróságok döntései mennyire ellentmondanak. Az egyik bíróság helyben hagy egy kikötést, a másik tisztességtelennek nyilvánítja. Az egyik bíróságon egy tisztességtelen kikötés orvosolható, a másik bíróságon az egész szerződést meg lehet semmisíteni, az egész szerződés érvénytelen emiatt. Tehát ahány bíróság, annyiféle gyakorlat, éppen ezért akkor, amikor itt önök a bírósági gyakorlatra hivatkoznak, csak arra tudnak hivatkozni, igazából a bírói út eddig nem vezetett eredményre, hiába vártuk a bíróságoktól, hogy egy-egy gyakorlatuk legyen, és bár bízunk benne, hogy a Kúria minél hamarabb döntést hoz, de azért addig érdemes a kilakoltatási moratóriumot meghosszabbítanunk, hiszen igencsak ellentmondóak voltak eddig a bírósági ítéletek.

A végrehajtási törvénynek egyébként az ígért kereszténydemokrata módosítása meg is született, és itt a parlament tárgyalta egy olyan törvénycsomagot, amely törvényi lábát javította a végrehajtási eljárásoknak, és egy kormányrendelet is született, amely utána rendeleti szinten igyekezett javítani ezeken az eljárásokon, bár nyilvánvalóan további munka is van ezzel, de ettől függetlenül úgy gondolom, hogy ezt az ígéretünket is megtettük, pontosan a kiszolgáltatottak védelme érdekében.

Ami az árfolyamgátat jelenti, ne feledjék el, képviselőtársaim, hogy ezt kibővítettük, és azért jutott el ennyi ember számára ez a mentőöv, mert ez már egy sokszorosan módosított, sokszorosan kibővített árfolyamgát, ami lényegében szinte mindenkinek rendelkezésére áll, aki devizahiteleből eredő pénzügyi gondokkal küzd, aki pedig nem lép be, lényegében hónapról hónapra pénzt ajándékoz a bankoknak.

Hogy ez a javaslat igazságosabb legyen, önök is nagyon jól tudják, hogy ez a kilakoltatási moratórium csak a devizahitelezéssel kapcsolatban eladósodott lakástulajdonosokra vonatkozik, csak azokra, akik benne laknak, lakásingatlant vettek, tehát nem más célú ingatlant, csak az utolsó lakásingatlanukra, tehát ha valakinek van még három-négy másik lakása, az esetben nem vonatkozik rá ez a kedvezmény, és csak devizahiteles esetén, amennyiben nem követett el bűncselekményt a hitel felvételével, a lakás megszerzésével kapcsolatban.

A határidő-nélküliség pedig, bízunk benne, hogy két irányban is ösztönzőleg hat, túl azon, hogy biztonságot jelent átmenetileg a devizakárosultaknak, akik a kilakoltatás előtt állnának. Egyrészt ösztönzőleg hat a Kúria számára, hogy minél hamarabb

hozza meg a jogegységi döntését, ami a parlamenti jogalkotásunk kereteit fogja megszabni, hogy mely részeket kell még kipótoljuk, amelyeket nem old meg a Kúria a jogegységi döntésével; másrészt pedig ösztönzőleg hat a bankoknak, hiszen a végrehajtási eljárásaik itt megakadtak, ezeket a követeléseiket nem tudják érvényesíteni, lehet, hogy már a tulajdonukban van az ingatlan, de azt értékesíteni nem tudják, lényegében forgalomképtelenek így az ingatlanok, ha bent laknak a korábbi tulajdonosok, így a bankok is fokozottan érdekeltté váltak a probléma megoldásában.

Bízom benne, hogy hamarosan a Kúria döntése után visszatérhetünk a végső mentőcsomaggal, és valódi megoldást tudunk kínálni több százezer magyar család számára. Kérem önöket, hogy a vita ellenére is, amely ellenérveket felhoztak, mindenképpen támogassák a moratórium meghosszabbítását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra ma este, a következő összevont vitát követően kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája**. Gulyás Gergely és Balla György képviselők önálló indítványa a T/104. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényalkotási bizottság T/104/9. számon összegző módosító javaslatot, T/104/10. számon pedig összegző jelentést nyújtott be. Ezek a hálózaton szintén elérhetők.

Elsőként megadom a szót Balla György képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 15 perces keretben.

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A rendelkezésemre álló 15 percnél az egytizedét szeretném kihasználni, tisztelt képviselőtársaim. Arról már az előző ciklusban is sokat beszéltünk, hogy a mostani Országgyűlés létszámában jóval kisebb, közel a fele lesz. Meglehetősen sokat lehetett hallani arról is, hogy a polgármesteri, megyei közgyűlési, alpolgármesteri tisztség és a parlamenti képviselői tisztség innentől kezdve összeférhetetlen, tehát nem lehet az, hogy egy parlamenti képviselő két tisztséget lásson el. Arról már kevesebb szó esett, hogy a parlamenti képviselők tekintetében nemcsak ezek a tisztségek, hanem gyakorlatilag valamennyi keresőképes tevékenység összeférhetetlen. Magyarul, akik itt ülnek a teremben, egytől egyig főállású képviselők.

Ennek megfelelően alkotta meg még az előző Országgyűlés az Országgyűlésről szóló törvényt,

ugyanakkor időközben kiderült, hogy néhány helyén azért célszerű pontosítani, hogy arra az átmeneti időre sem, amíg a következő önkormányzati választásokig polgármestereink, megyei közgyűlési elnökeink elláthatják a feladatot, erre az átmeneti időre se fordulhasson elő az, hogy két helyről vesz fel bárki fizetést, vagy felvesz, mondjuk, a parlamenttől költségtérítést, és közben az önkormányzati gépjárművet használja. Sok más mellett gyakorlatilag ez a törvényjavaslat ezt teszi lehetetlenné. Világossá teszi, hogy egy képviselő csak egy helyről kaphat, csak a parlamenttől kaphat fizetést, és világossá teszi azt is, hogy ha az önkormányzat gépjárművet használja, akkor nem jogosult a parlamenttől a benzinköltségtérítésre.

Úgy látom, hogy ezzel a javaslattal, tisztelt képviselőtársaim, mindenki egyetértett, hiszen a bizottsági ülésen sem alakult ki nagy vita. Négy módosító javaslat érkezett: a kormánypártoké, azt értelemszerűen támogatta az előterjesztő, de érkezett a szocialistáktól, amit szintén támogatott az előterjesztő, érkezett a Jobbiktól, amit szintén támogattunk, és érkezett az LMP-től, amit nem sikerült támogatni, de kérem Schiffer képviselő urat, ne adja fel, előbb-utóbb sikerülni fog az is.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Először a kormány képviselőjét kérdezem meg, hogy kíván-e hozzászólni.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány a javaslatot támogatja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most a törvényalkotási bizottság állásfoglalásának megismerésére kerül sor. Erre 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak.

TUZSON BENCE, a törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én sem szeretném kimeríteni ezt az időkeretet, csak egypár percben szeretném ismertetni a törvényalkotási bizottság álláspontját. A T/104. szám alatt benyújtott törvényjavaslatot, amely az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és az ehhez kapcsolódó törvények módosításáról szól, a bizottság megtárgyalta és a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésével összhangban állónak találta. Valóban érkeztek ehhez a javaslathoz további módosító javaslatok. Az MSZP-s képviselőknek a 104/5. számon érkezett javaslatát, illetve képviselőtársam, Czunyiné dr. Bertalan Judit 104/6. számon érkezett módosító

javaslatát a bizottság támogatta, valamint a 104/8. szám alatt lévő jobbkios módosító javaslatot a bizottság szintén - módosításokkal ugyan - fenntartotta. Az összegző javaslat egyébként ezeket a javaslatokat tartalmazza.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselőcsoportok 30-30 perces időtartamban fejthetik ki álláspontjukat, a független képviselők pedig összesen 8 perces időtartamban szólalhatnak fel.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonynak.

(20.00)

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Az előttem szólók okán én is azt gondolom, hogy mivel a bizottsági tárgyalás során a benyújtott törvényjavaslat és a hozzá benyújtott módosító javaslatok tekintében valóban az országgyűlési törvény céljait tekintve egyező vélemény alakult ki, nem kívánom hosszúra nyújtani a szót. Mind a bizottsági állásfoglalás, mind pedig a törvényjavaslat célját összegző indokoló rész egyértelműen a parlament támogatását bírja. Kérem, ezt a támogatást a törvény elfogadásakor is biztosítsák.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni esetleg a fennmaradt időkelet terhére. *(Nincs jelentkező.)* Nincs felszólaló.

Ebben az esetben az összevont vitát lezárom. Megkérdezem Balla György képviselő urat, kíván-e válaszolni esetleg bármire is a vitában. *(Jelzésre:)* Nem kíván válaszolni.

Akkor most határozathozatali eljárásokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, ellenőrizték, a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról szóló megállapodás kihirdetéséről, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat határozathozatala**. Emlékeztetem önöket, hogy a napirend módosításával úgy döntöttünk, hogy beérkezett módosító javaslat hiányában a törvényjavaslat határozathozatalára még a mai napon sor kerülhet. A vita megkez-

déséig módosító javaslat nem érkezett, így a szavazásnak nincs akadálya.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/57. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 153 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 20 tartózkodás mellett a törvényjavaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bíró-sági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz érkezett összegző módosító javaslatról történő határozathozatal és zárószavazás. A törvényalkotási bizottság T/59/8. számon nyújtotta be összegző módosító javaslatát. Az elfogadott házsabálytól való eltérésre figyelemmel az összegző módosító javaslatban nem szereplő képviselői módosító indítványok fenntartását nem lehet kérni, és nem lehet kezdeményezni az összegző módosító javaslat egyes pontjairól történő külön szavazást sem.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényalkotási bizottság T/59/8. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 152 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta az összegző módosító javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Most zárószavazás következik. Ennek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal megváltoztatott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal imént módosított, T/59. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 177 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül a törvényjavaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz érkezett összegző módosító javaslatról történő határozathozatal és zárószavazás. A törvényalkotási bizottság T/104/9. számon nyújtotta be összegző módosító javaslatát. Az elfogadott házsabálytól való eltérésre figyelemmel az összegző módosító javaslatban nem szereplő képviselői módosító indítványok fenntartását nem lehet kérni, és nem lehet kezdeményezni az összegző módosító javaslat egyes pontjairól történő külön szavazást sem.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy az indítvány 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. és 11. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, erről két részletben határozunk.

Először a minősített többséget igénylő pontokat teszem fel szavazásra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényalkotási bizottság T/104/9. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 179 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egyszerű többséget igénylő 1., 2., 10., 12. és 13. pontokról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényalkotási bizottság T/104/9. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 178 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most zárószavazás következik. Ennek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal imént megváltoztatott szövegéről határozunk. Felhívom figyelmüket, hogy a sarkalatosági záradék alapján erre a döntésre is két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal imént módosított T/104. számú törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 178 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett a törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslattal imént módosított T/104. számú törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Pócs János képviselő úr: „A jászkun önmegváltás nemzeti emléknapja” címmel. Képviselő úr a szó. *(Nagy zaj.)*

Két perc technikai szünetet rendelék el, amíg elhagyják a termet. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)* Képviselőtársaimat megkérem, hogy akinek halaszthatatlan közfeladata van, az most hagyja el a termet, mert képviselőtársunk még szeretne felszólalni.

Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. „Nem másra szolgál a mi eleink tündöklése nekünk, mint hogy szövétnekként világító fátylával fussuk be a mi életünk pályáját.”

Tisztelt Országgyűlés! Gróf Zrínyi Miklós költő és hadvezér XVII. századi gondolatát idézem, amely ma, a XXI. században is megkerülhetetlenül időszerű. Örök érvényű, mert költői nyelvezettel ugyan, de cselekvő nemzettudatra ösztönöz. Hiszen az ősök tisztelete, hagyományaink megőrzése nélkül nincs egészséges nemzeti jövő sem.

(20.10)

Különös és egyben megtisztelő, hogy az új Magyar Országgyűlés 2014. május 6-án, a jászkun önmegváltás magyar nemzeti emléknapján - amelyet a tisztelt Ház 2014. február 4-én fogadott el országgyűlési határozatával, emelte a magyar nemzeti emléknapok sorába - tartotta alakuló ülését ünnepélyes keretek között.

269 évvel ezelőtt, 1745. május 6-án Mária Terézia királynő a jász és kun kerületek számára kegyesen adományozott ősi kiváltságait kibővítette és megerősítette. Ezzel a jászokat és kunokat visszahelyezte a vérrel szerzett privilégiumaikba. Mindezeket bársonyba kötött és nagy titkos függőpecséttel hitelesített kiváltságlevéllel rögzítette és adományozta.

Idézem: „Hogy kegyesen tekintetbe véve elődeinknek, őseinknek különböző alkalmakkor és körülmények között igen sokszor véreik ontásával, néhai megdicsőült magyar királyok és az ország Szent Koronája iránt érzett, tanúsított hívséges és hasznos áldozatkészségüket, nemkülönben saját maguk szolgálatait és érdemeit, melyek különböző esetekben a király, a birodalom, a közjó és éppúgy, mint a felségünk érdekében is hűséggel és haszonnal teljesítettek és szereztek, ezen kerületek imént bemutatott kiváltságokmányait kegyesen megerősítendőnek és adományozandónak tartottuk.”

Tisztelt Országgyűlés! Ez az évforduló cselekvő nemzettudatra ösztönöz, hiszen a magyar nemzeti emléknap valamely kiemelkedő történelmi eseménynek a hétköznapiaktól eltérő napja, amelyet az adott történelmi tény tartalmában és külsőségeiben is ünnepélyes, fennkölt módon, ünnepségek és megemlékezések rendezésével idéz fel. A jászok és a kunok a magyaroktól eltérő eredetük és nyelvük ellenére a nyelvükben és nemzettudatukban is olyan magyarokká váltak, akik a múltban, a jelenben és a jövőben is büszkéek a származásukra. Hiszen Magyarországot évszázadokon keresztül számukra adományozott kiváltságaik alapján katonaként vérükkel szolgálták, és eleget tettek még Árpád-házi királyainknak tett felajánlásuknak: vérrel védeni a hazát.

E felfogás és ez a hazaszeretet a XXI. században is valamennyi jász és kun sajátja.

Tisztelt Országgyűlés! A jászkun önmegváltás magyar nemzeti emléknappá nyilvánításának örök emlékezetére a Jász-Nagykun-Szolnok, a Bács-Kiskun, a Pest megyei, a jászkun és társönkormányzatok, társadalmi szervezetek nevében is kérem, fogadják nagyrabecsülésünk kinyilvánításaként Mária Terézia királynő kiváltságlevelének ezt az ezen alkalomra kibocsátott díszkiadását (*Felmutatja.*), egyben országépítő munkájukhoz sok sikert kívánok.

Kérem, engedjék meg, hogy felszólalásomat egy ismert dalszöveg részletével zárjam: „Jászok, kunok,

avarok! Ma már mindannyian magyarok. Duna-Tisza-közén, édes hazánk ölen vérünk összeforrt”.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. A kormány részéről, úgy látom, nincs hozzászólási szándék.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm a részvételüket. Holnap 14 órakor folytatjuk a munkánkat, és ezzel az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 20 óra 13 perckor ért véget.)

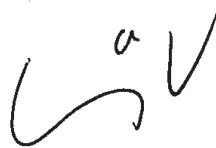
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666